

Materiał porównawczy

do ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (druk nr 915)

USTAWA z dnia 31 stycznia 1959 r. O CMENTARZACH I CHOWANIU ZMARŁYCH
(Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, z późn. zm.)

Art. 11.

1. Zgon i jego przyczyna powinny być ustalone przez lekarza, leczącego chorego w ostatniej chorobie.
2. W razie niemożności dopełnienia przepisu ust. 1, stwierdzenie zgonu i jego przyczyny powinno nastąpić w drodze oględzin, dokonywanych przez lekarza lub w razie jego braku przez inną osobę, powołaną do tej czynności przez właściwego starostę, przy czym koszty tych oględzin i wystawionego świadectwa nie mogą obciążać rodziny zmarłego.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób dokonywania oględzin oraz kwalifikacje osób, które z braku lekarzy mogą być powoływane do wykonania oględzin,
 - 2) zasady wzywania lekarzy, o których mowa w ust. 2, w celu stwierdzenia zgonu i jego przyczyny,
 - 3) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych zasady pokrywania wydatków związanych z wykonywaniem oględzin.
4. Osoby wymienione w ust. 1 i 2 stwierdzają zgon i jego przyczyny w wydawanych w tym celu kartach zgonu. Karty zgonu są wydawane w dwóch egzemplarzach.
- 4a. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgonu oraz sposób jej wypełnienia.
5. Jeden z egzemplarzy karty zgonu, zawierającej adnotację urzędu stanu cywilnego o zarejestrowaniu zgonu, przedstawia się administracji cmentarza w celu pochowania zwłok, drugi zaś służy do celów statystycznych.
6. Pochowanie zwłok lub przekazanie ich publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych wymaga uprzedniego stwierdzenia zgonu i jego przyczyn w karcie zgonu zawierającej adnotację urzędu stanu cywilnego o zarejestrowaniu zgonu.
- [7. Lekarze stwierdzający zgon i jego przyczyny obowiązani są udzielać właściwym organom na żądanie dla celów statystycznych wyjaśnień, odnoszących się do faktu zgonu i jego przyczyny. O ile zmarły pozostawał podczas ostatniej choroby pod opieką lekarską, wyjaśnienia powinny również dotyczyć przebiegu tej choroby. Wyjaśnienia te stanowią*

tajemnicę służbową i mogą być wykorzystywane tylko dla celów statystycznych oraz w postępowaniu sądowym.]

- <7. Lekarze stwierdzający zgon i jego przyczyny obowiązani są, dla celów statystycznych, udzielać na żądanie właściwych organów wyjaśnień odnoszących się do faktu zgonu i jego przyczyny. Jeżeli zmarły pozostawał podczas ostatniej choroby pod opieką lekarską, wyjaśnienia powinny również dotyczyć przebiegu tej choroby. Wyjaśnienia te stanowią tajemnicę prawnie chronioną i mogą być wykorzystywane tylko dla celów statystycznych oraz w postępowaniu sądowym.>**
8. Zarówno lekarz, jak i inne osoby powołane do dokonywania oględzin zwłok (ust. 1 i 2), jeżeli przy dokonaniu tej czynności powezmą pewność lub uzasadnione podejrzenie, że przyczyną zgonu była choroba zakaźna, podlegająca obowiązkowemu zgłoszeniu, powinni zawiadomić o tym natychmiast właściwego inspektora sanitarnego. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że przyczyną zgonu było przestępstwo, lekarz, jak i inne osoby powołane do oględzin zwłok powinni zawiadomić o tym natychmiast właściwego prokuratora lub najbliższy posterunek Policji.
9. W przypadkach, w których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przyczyną zgonu było przestępstwo, na pochowanie zwłok oprócz karty zgonu wymagane jest zezwolenie prokuratora.

USTAWA z dnia 14 czerwca 1960 r. – KODEKS POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

Art. 74.

[§ 1. Przepisu art. 73 nie stosuje się do akt sprawy, objętych ochroną tajemnicy państwowej, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy.]

§ 2. Odmowa umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, uwierzytelnienia takich odpisów lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

<§ 1. Przepisu art. 73 nie stosuje się do akt sprawy zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy.>

Art. 82.

Świadcami nie mogą być:

- 1) osoby niezdolne do spostrzegania lub komunikowania swych spostrzeżeń,
- [2) osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej i służbowej na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały w trybie określonym obowiązującymi przepisami zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy,]*

- <2) osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały w trybie określonym obowiązującymi przepisami zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy,>
- 3) duchowni co do faktów objętych tajemnicą spowiedzi.

USTAWA z dnia 1 grudnia 1961 r. O IZBACH MORSKICH (Dz. U. z 2009 r. Nr 69, poz. 599)

Art. 21.

1. Organy administracji morskiej oraz inne organy władzy publicznej są obowiązane:
 - 1) o wypadku morskim niezwłocznie zawiadomić izbę morską;
 - 2) zabezpieczyć ślady i dowody;
 - 3) w przypadkach niecierpiących zwłoki dokonać czynności koniecznych do wstępnego ustalenia stanu faktycznego;
 - 4) przekazać izbie morskiej materiał dotyczący wypadku oraz
 - 5) w zakresie pomocy prawnej załatwiać wezwania izb morskich.
2. Jeżeli organem określonym w ust. 1 jest polski urząd konsularny, jest on obowiązany po otrzymaniu wiadomości o wypadku morskim przedsięwziąć niezwłocznie w ramach swoich uprawnień czynności, o których mowa w ust. 1.
3. Armator i kapitan statku, którego dotyczy wypadek morski, obowiązani są niezwłocznie zawiadamiać o każdym wypadku morskim kapitanat (bosmanat) pierwszego polskiego portu, do którego statek ma wejść po wypadku, oraz izbę morską, zabezpieczyć ślady i dowody dla wstępnego ustalenia stanu faktycznego oraz na żądanie kapitanatu (bosmanatu) portu i izby morskiej udzielać wszelkich wyjaśnień.
- 3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do podmiotów zarządzających portami i użytkowników infrastruktury portowej w sprawach wypadków morskich, którym ulegli ich pracownicy lub w których obiekty portowe zostały uszkodzone albo spowodowały szkody.
- 3b. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonania obowiązków armatorów i kapitanów statków oraz podmiotów zarządzających portami i użytkowników infrastruktury portowej w zakresie przygotowania dla izb morskich materiałów do dochodzeń w sprawach wypadków morskich, uwzględniając rodzaj wypadków podlegających zgłoszeniu, w odniesieniu do których ślady i dowody powinny być zabezpieczone oraz dokumenty sporządzone i przekazane organom uprawnionym do prowadzenia dochodzeń, a także rodzaj pomocy i informacji, których należy udzielać tym organom.
- [4. *Organy Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i prokuratury wojskowej w sprawie toczącej się przed izbą morską nie są obowiązane do udzielania informacji, udostępniania dokumentów i innych danych, jeżeli może to doprowadzić do ujawnienia tajemnicy państwowej.*]
- <4. Organy Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i prokuratury wojskowej w sprawie toczącej się przed izbą morską nie są obowiązane do udzielania informacji, udostępniania dokumentów i innych danych, jeżeli może to doprowadzić do ujawnienia informacji niejawnych.>**

USTAWA z dnia 17 listopada 1964 r. – KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.)

Art. 153.

[§ 1. Sąd z urzędu zarządza odbycie całego posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych, jeżeli publiczne rozpoznanie sprawy zagraża porządkowi publicznemu lub moralności albo gdy mogą być ujawnione okoliczności objęte tajemnicą państwową lub służbową.]

<§ 1. Sąd z urzędu zarządza odbycie całego posiedzenia lub jego części przy drzwiach zamkniętych, jeżeli publiczne rozpoznanie sprawy zagraża porządkowi publicznemu lub moralności lub jeżeli mogą być ujawnione okoliczności objęte ochroną informacji niejawnych.>

§ 2. Sąd może zarządzić odbycie posiedzenia przy drzwiach zamkniętych również na wniosek strony, jeżeli podane przez nią przyczyny uzna za uzasadnione lub jeżeli roztrząsane być mają szczegóły życia rodzinnego. Postępowanie dotyczące tego wniosku odbywa się przy drzwiach zamkniętych. Postanowienie w tym przedmiocie sąd ogłasza publicznie.

Art. 248.

[§ 1. Każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera tajemnicę państwową.]

<§ 1. Każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera informacje niejawne.>

§ 2. Od powyższego obowiązku może uchylić się ten, kto co do okoliczności objętych treścią dokumentu mógłby jako świadek odmówić zeznania albo kto posiada dokument w imieniu osoby trzeciej, która mogłaby z takich samych przyczyn sprzeciwić się przedstawieniu dokumentu. Jednakże i wówczas nie można odmówić przedstawienia dokumentu, gdy jego posiadacz lub osoba trzecia obowiązani są do tego względem chociażby jednej ze stron albo gdy dokument wystawiony jest w interesie strony, która żąda przeprowadzenia dowodu. Strona nie może ponadto odmówić przedstawienia dokumentu, jeżeli szkoda, na którą byłaby przez to narażona, polega na przegraniu procesu.

Art. 259.

Świadcami nie mogą być:

- 1) osoby niezdolne do spostrzegania lub komunikowania swych spostrzeżeń;
- [2) wojskowi i urzędnicy nie zwolnieni od zachowania tajemnicy służbowej, jeżeli ich zeznanie miałoby być połączone z jej naruszeniem;]*
- <2) wojskowi i urzędnicy niezvolnieni od zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli „zastrzeżone” lub „poufne”, jeżeli ich zeznanie miałoby być połączone z jej naruszeniem;>**
- 3) przedstawiciele ustawowi stron oraz osoby, które mogą być przesłuchane w charakterze strony jako organy osoby prawnej lub innej organizacji mającej zdolność sądową;
- 4) współuczestnicy jednolici.

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

USTAWA z dnia 21 listopada 1967 r. O POWSZECHNYM OBOWIĄZKU OBRONY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.)

Art. 64.

1. Żołnierze są obowiązani do zachowania w tajemnicy wszystkich wiadomości, z którymi zapoznali się bezpośrednio lub w związku z odbywaniem czynnej służby wojskowej, jeżeli wiadomości te stanowią informacje niejawne.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej, jak i po zwolnieniu z niej.
3. Od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić żołnierza w czynnej służbie wojskowej dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, a żołnierza zwolnionego z czynnej służby wojskowej Minister Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem przypadków określonych w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).
- 3a. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej nie mogą bez zezwolenia Ministra Obrony Narodowej rozpowszechniać rezultatów swej działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej, zawierających informacje niejawne. Zezwolenie stanowi decyzję administracyjną.
4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania żołnierzom w czynnej służbie wojskowej zezwoleń na rozpowszechnianie rezultatów ich działalności naukowej, literackiej, artystycznej lub publicystycznej, zawierających informacje niejawne, uwzględniając fakt, że zezwolenie wydaje się na wniosek żołnierza lub redaktora naczelnego, redakcji, wydawcy, kierownika podmiotu gospodarczego albo dowódcy jednostki wojskowej (instytucji wojskowej), zamierzającego rozpowszechniać rezultat działalności żołnierza, wymagający zezwolenia.
- [5. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej i żołnierze rezerwy, którzy w związku z nadaniem przydziałów kryzysowych lub przydziałów mobilizacyjnych mają lub będą mieć dostęp do informacji niejawnych, podlegają, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.), właściwemu postępowaniu sprawdzającemu. Poszerzone i specjalne postępowanie sprawdzające przeprowadza Służba Kontrwywiadu Wojskowego na pisemny wniosek dowódcy jednostki wojskowej lub wojskowego komendanta uzupełnień.]
- <5. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej i żołnierze rezerwy, którzy w związku z nadaniem przydziałów kryzysowych lub przydziałów mobilizacyjnych mają lub będą mieć dostęp do informacji niejawnych, podlegają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych, właściwemu postępowaniu sprawdzającemu. Zwykle postępowanie sprawdzające przeprowadza właściwy wojskowy komendant uzupełnień, natomiast poszerzone postępowanie sprawdzające przeprowadza Służba Kontrwywiadu Wojskowego na pisemny wniosek dowódcy jednostki wojskowej lub wojskowego komendanta uzupełnień.>**

Art. 176.

1. Osoby, którym nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne, są obowiązane do odbywania ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji w czasie wolnym od pracy w wymiarze do piętnastu dni w roku, w tym nie więcej niż pięć dni ustawowo

wolnych od pracy, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2. Przepisy art. 148 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.

[1a. Osoby, o których mowa w ust. 1, które mają lub mogą mieć dostęp do informacji niejawnych, podlegają, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych, właściwemu postępowaniu sprawdzającemu. Poszerzone i specjalne postępowanie sprawdzające przeprowadza właściwa służba ochrony państwa na pisemny wniosek kierownika jednostki organizacyjnej przewidzianej do militaryzacji, do której nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne.]

<1a. Osoby, o których mowa w ust. 1, które mają lub mogą mieć dostęp do informacji niejawnych, podlegają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych, właściwemu postępowaniu sprawdzającemu. Postępowanie sprawdzające przeprowadza Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Służba Kontrwywiadu Wojskowego, zgodnie z właściwością określoną w przepisach o ochronie informacji niejawnych, na pisemny wniosek kierownika jednostki organizacyjnej przewidzianej do militaryzacji, do której nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne.>

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, jednostki przewidziane do militaryzacji, do których osoby posiadające przydziały organizacyjno-mobilizacyjne mogą być powoływane do odbywania ćwiczeń w wymiarze przewidzianym w art. 104.
3. Rada Ministrów określi corocznie, w drodze rozporządzenia, liczbę osób powoływanych w roku kalendarzowym do odbycia ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia realizacji zadań przewidzianych dla tych jednostek na czas mobilizacji oraz wojny.
4. Przeprowadzenie ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji zarządza Prezes Rady Ministrów.
5. Powołanie do odbycia ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji następuje:
 - 1) w stosunku do osób zatrudnionych w istniejących jednostkach przewidzianych do militaryzacji oraz jednostkach stanowiących bazę formowania specjalnie tworzonych jednostek przewidzianych do militaryzacji - w formie zbiorowych list imiennych sporządzanych przez kierowników tych jednostek;
 - 2) w stosunku do pozostałych osób - w formie wezwania wystawionego przez wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego tych osób, na wniosek kierownika jednostki przewidzianej do militaryzacji.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania związanego z powoływaniem do odbycia ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji oraz wzór wezwania, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, uwzględniając w szczególności sposób wzywania osób, które przewiduje się powołać do odbycia ćwiczeń w jednostkach przewidzianych do militaryzacji organizowanych w związku ze zwalczaniem klęsk żywiołowych lub usuwaniem ich skutków, a także ćwiczeń przeprowadzanych w trybie natychmiastowego stawiennictwa. Wzór wezwania powinien uwzględniać dane osobowe, przewidywany czas trwania ćwiczeń oraz termin i miejsce stawienia się, a także poświadczenie przyjęcia do wiadomości faktu powołania na ćwiczenia.

USTAWA z dnia 26 czerwca 1974 r. – KODEKS PRACY (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.)

Art. 241⁴.

- § 1. Pracodawca jest obowiązany udzielić przedstawicielom związków zawodowych prowadzącym rokowania informacji o swojej sytuacji ekonomicznej w zakresie objętym rokowaniami i niezbędnym do prowadzenia odpowiedzialnych rokowań. Obowiązek ten dotyczy w szczególności informacji objętych sprawozdawczością Głównego Urzędu Statystycznego.
- § 2. Przedstawiciele związków zawodowych są obowiązani do nieujawniania uzyskanych od pracodawcy informacji, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
- § 3. Na żądanie każdej ze stron może być powołany ekspert, którego zadaniem jest przedstawienie opinii w sprawach związanych z przedmiotem rokowań. Koszty ekspertyzy pokrywa strona, która żądała powołania eksperta, chyba że strony postanowią inaczej.

[§ 4. Przepisy § 1-3 nie naruszają przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.]

<§ 4. Przepisy § 1–3 nie naruszają przepisów o ochronie informacji niejawnych.>

USTAWA z dnia 26 marca 1982 r. O TRYBUNALE STANU (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 925, z 2003 r. Nr 175, poz. 1692, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 472)

Art. 9a.

1. Czynności dowodowe Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej przeprowadza na posiedzeniach zamkniętych.
- [2. W postępowaniu przed Komisją osoba objęta wnioskiem, świadkowie i biegli zwolnieni są od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej i państwowej.]
- <2. W postępowaniu przed Komisją osoba objęta wnioskiem, świadkowie i biegli zwolnieni są od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych.>**
3. Dla uzyskania wiedzy specjalistycznej Komisja może powoływać biegłych lub tłumaczy. Do biegłych stosuje się odpowiednio przepisy art. 9b ust. 3-6.

Art. 18.

1. Trybunał Stanu jest sądem pierwszej instancji oraz sądem drugiej instancji.
2. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu oraz Komisją Odpowiedzialności Konstytucyjnej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.
3. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu powództwo cywilne jest niedopuszczalne.
4. W warunkach określonych w art. 2 Trybunał Stanu może zlecić Prokuratorowi Generalnemu przeprowadzenie w określonym zakresie postępowania co do czynu wypełniającego znamiona przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

[5. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu oskarżeni, świadkowie i biegli zwolnieni są od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej i państwowej.]

<5. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu oskarżeni, świadkowie i biegli zwolnieni są od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych.>

Art. 20b.

Wykluczenie jawności rozprawy przed Trybunałem Stanu może uzasadnić wyłącznie wzgląd na bezpieczeństwo państwa lub tajemnicę państwową.

<Art. 20b.

Wykluczenie jawności rozprawy przed Trybunałem Stanu może uzasadnić wyłącznie wzgląd na bezpieczeństwo państwa lub ochronę informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>

USTAWA z dnia 6 lipca 1982 r. O ZASADACH PROWADZENIA NA TERYTORIUM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ W ZAKRESIE DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI PRZEZ ZAGRANICZNE OSOBY PRAWNE I FIZYCZNE (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148, z późn. zm.)

Art. 5.

1. Prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 2, wymaga zezwolenia.
2. Organem właściwym w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 6, jest starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, właściwy ze względu na miejsce, w którym przedsiębiorstwo ma być, jest lub było prowadzone.
3. Organ administracji państwowej, o którym mowa w ust. 2, może odmówić wydania zezwolenia w razie uznania, iż prowadzenie działalności gospodarczej nie byłoby celowe ze względu na:
 - 1) ważny interes społeczny lub gospodarki narodowej,
 - 2) *bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.]*

<2) bezpieczeństwo państwa.>

4. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.
5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe warunki wydawania zezwoleń.
6. Jeżeli prowadzenie działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu z mocy odrębnych przepisów wymaga koncesji, zezwolenie wydaje się w porozumieniu z właściwym organem koncesyjnym.

Art. 6.

1. Zagraniczny przedsiębiorca jest obowiązany ustanowić pełnomocnika do reprezentowania go wobec polskich organów administracji państwowej oraz w stosunkach prawnych z polskimi podmiotami, w zakresie związanym z prowadzeniem działalności na podstawie

ustawy. Pełnomocnikiem może być obywatel polski lub uprawniona polska osoba prawna, mający stałe miejsce pobytu lub siedzibę w Polsce.

2. Ustanowienie pełnomocnika nie jest wymagane, gdy:

- 1) zagraniczny przedsiębiorca ma stałe miejsce pobytu lub siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 2) zagraniczny przedsiębiorca będący osobą prawną ma swoje przedstawicielstwo na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 3) działalność zagranicznego przedsiębiorcy polega wyłącznie na uczestnictwie w spółce będącej osobą prawną z siedzibą w Polsce.

[3. Organ administracji państwowej właściwy w sprawach zezwoleń może odmówić wpisania do zezwolenia nazwiska lub nazwy pełnomocnika ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.]

<3. Organ administracji państwowej właściwy w sprawach zezwoleń może odmówić wpisania do zezwolenia nazwiska lub nazwy pełnomocnika ze względu na bezpieczeństwo państwa.>

4. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 3, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.
5. W razie odwołania pełnomocnika, jego śmierci lub zrzeczenia się pełnomocnictwa i niewyznaczenia przez zagranicznego przedsiębiorcę nowego pełnomocnika w terminie miesięcznym, organ, który wydał zezwolenie, występuje do sądu o ustanowienie kuratora do sprawowania czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwem.
6. Czynności osoby wymienionej w ust. 5 ustają z dniem wpisania do zezwolenia nazwiska lub nazwy pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1.

USTAWA z dnia 16 września 1982 r. O PRACOWNIKACH URZĘDÓW PAŃSTWOWYCH (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.)

Art. 17.

1. Urzędnik państwowy jest obowiązany chronić interesy państwa oraz prawa i słusze interesy obywateli.
2. Urzędnik państwowy obowiązany jest w szczególności:
 - 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa,
 - 2) strzec autorytetu Rzeczypospolitej Polskiej oraz dążyć do pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa,
 - 3) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi,
 - 4) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania,
 - [5) dochowywać tajemnicy państwowej i służbowej,]*

<5) dochowywać tajemnicy związanej z wykonywaniem obowiązków,>

 - 6) rozwijać własną wiedzę zawodową,
 - 7) godnie zachowywać się w pracy oraz poza nią,
3. Kierownik urzędu jest zobowiązany zapewnić urzędnikowi państwowemu właściwe warunki do wykonywania obowiązków określonych w ustawie.

4. Urzędnik państwowy jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym przy nawiązaniu stosunku pracy oraz na żądanie kierownika urzędu.

USTAWA z dnia 24 czerwca 1983 r. O SPOŁECZNEJ INSPEKCJI PRACY (Dz. U. Nr 35, poz. 163, z późn. zm.)

Art. 8.

1. Społeczny inspektor pracy ma prawo wstępu w każdym czasie do pomieszczeń i urządzeń zakładu pracy dla wykonywania zadań określonych w art. 4.
2. Społeczny inspektor pracy ma prawo żądać od kierownika zakładu pracy oraz oddziału (wydziału) i od pracowników informacji oraz okazania dokumentów w sprawach wchodzących w zakres jego działania.

[3. Wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.]

<3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.>

USTAWA z dnia 14 lipca 1983 r. O NARODOWYM ZASOBIE ARCHIWALNYM I ARCHIWACH (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm.)

Art. 5.

1. Dokumentacja powstająca w organach państwowych i państwowych jednostkach organizacyjnych, w organach jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostkach organizacyjnych oraz napływająca do nich jest przechowywana przez te organy i jednostki organizacyjne przez okres ustalony na podstawie upoważnienia zawartego w ust. 2, po tym zaś okresie:
 - 1) dokumentacja stanowiąca materiał archiwalny jest przekazywana do właściwych archiwów państwowych;
 - 2) dokumentacja inna niż wymieniona w pkt 1 może ulec brakowaniu.
2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, w drodze rozporządzenia, ustala zasady klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji ze względu na okresy jej przechowywania oraz zasady i tryb przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych, a także zasady i tryb brakowania innej dokumentacji.
- 2a. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, określi, w drodze rozporządzenia, niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych powstałych i gromadzonych w podmiotach, o których mowa w ust. 1, uwzględniając minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany

- informacji w formie elektronicznej, a także potrzebę zapewnienia integralności dokumentów elektronicznych.
- 2b. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania z dokumentami elektronicznymi w podmiotach, o których mowa w ust. 1, w szczególności zasady ewidencjonowania, klasyfikowania i kwalifikowania dokumentów elektronicznych oraz zasady i tryb ich brakowania, uwzględniając potrzebę zapewnienia integralności dokumentów elektronicznych i długotrwałego ich przechowywania.
- 2c. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać formaty zapisu i informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, przekazywanych do archiwów państwowych materiałów archiwalnych utrwalonych na informatycznych nośnikach danych.
3. Sprawy, o których mowa w ust. 1, 2 i 2c, reguluje, w drodze zarządzenia, w odniesieniu do:
- 1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej - Szef Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej - Szef Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) Senatu Rzeczypospolitej Polskiej - Szef Kancelarii Senatu Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) Rady Ministrów - Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
 - 4a) Biura Bezpieczeństwa Narodowego - Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
 - 5) organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, oraz w odniesieniu do komórek organizacyjnych wykonujących czynności w zakresie wywiadu skarbowego w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a także w odniesieniu do komórki organizacyjnej wykonującej zadania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw instytucji finansowych - ministrowie, którym podlegają oraz przez których są nadzorowane te organy i jednostki organizacyjne;
 - 6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - Prezes Rady Ministrów na wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 6a) Agencji Wywiadu - Prezes Rady Ministrów na wniosek Szefa Agencji Wywiadu;
 - 6b) Centralnego Biura Antykorupcyjnego - Prezes Rady Ministrów na wniosek Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
 - 7) Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu - Prezes Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dla komórek organizacyjnych wykonujących zadania w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa, utworzonych w urzędach obsługujących organy państwowe i państwowych jednostkach organizacyjnych, innych niż wymienione w ust. 3, oraz w urzędach obsługujących organy jednostek samorządu terytorialnego i innych samorządowych jednostkach organizacyjnych:
- 1) sposób klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji ze względu na okresy jej przechowywania,
 - 2) sposób:
 - a) przekazywania materiałów archiwalnych do Centralnego Archiwum Wojskowego,

- b) brakowania dokumentacji niearchiwalnej,
 - 3) wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać formaty zapisu i informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne
 - uwzględniając szczególny charakter dokumentacji oraz potrzebę jej ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem.
- [5. Zarządzenia dotyczące określenia sposobu kwalifikowania dokumentacji ze względu na okresy jej przechowywania, w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz w Agencji Wywiadu, stanowią tajemnicę państwową.]*
- <5. Zarządzenia dotyczące określenia sposobu kwalifikowania dokumentacji ze względu na okresy jej przechowywania w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz w Agencji Wywiadu podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.>**

Art. 17.

1. Materiały archiwalne są udostępniane po upływie 30 lat od ich wytworzenia.
- 1a. Niezależnie od wieku materiałów archiwalnych można, w drodze decyzji, odmówić ich udostępnienia, jeżeli:
 - 1) ich stan fizyczny nie pozwala na udostępnienie;
 - 2) udostępnienie miałoby spowodować naruszenie:
 - a) prawnie chronionych interesów Państwa, jednostek organizacyjnych i obywateli,
 - [b) tajemnic ustawowo chronionych.]*

<b) tajemnic prawnie chronionych.>
2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w drodze rozporządzenia, może określić szczególne wypadki i tryb wcześniejszego udostępniania materiałów archiwalnych, uwzględniając wymogi, o których mowa w ust. 1a pkt 2.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb udostępniania materiałów archiwalnych znajdujących się w archiwach wyodrębnionych, z wyłączeniem archiwum wyodrębnionego Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, w tym:

[1) sposób postępowania z materiałami archiwalnymi zawierającymi informacje stanowiące tajemnice ustawowo chronione, w szczególności tajemnicę państwową lub służbową albo dane osobowe podlegające ochronie,]

<1) sposób postępowania z materiałami archiwalnymi zawierającymi informacje stanowiące tajemnice prawnie chronione, w szczególności informacje niejawne albo dane osobowe podlegające ochronie,>

 - 2) zakres udostępniania dokumentacji dotyczącej osób fizycznych tym osobom dla celów własnych,
 - 3) szczególne wypadki wcześniejszego udostępniania materiałów archiwalnych,
 - 4) odpłatność za udostępnianie materiałów archiwalnych w przypadku ponoszenia przez archiwum dodatkowych kosztów z tego tytułu,
 - 5) odpłatność za sporządzenie reprodukcji materiałów archiwalnych
 - uwzględniając szczególny charakter dokumentacji i potrzebę jej ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem oraz wysokość wydatków ponoszonych w związku z udostępnieniem materiałów archiwalnych.
4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ustali, w drodze rozporządzenia, szczegółowe

zasady i tryb gromadzenia, ewidencjonowania, kwalifikowania, klasyfikacji oraz udostępniania materiałów archiwalnych tworzących zasób jednostek publicznej radiofonii i telewizji, uwzględniając:

- 1) szczególnie zakres i sposób działania radia i telewizji;
- 2) potrzebę szczególnej ochrony materiałów archiwalnych przed utratą lub zniszczeniem.

USTAWA z dnia 26 stycznia 1984 r. – PRAWO PRASOWE (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.)

Art. 14.

1. Publikowanie lub rozpowszechnianie w inny sposób informacji utrwalonych za pomocą zapisów fonicznych i wizualnych wymaga zgody osób udzielających informacji.
2. Dziennikarz nie może odmówić osobie udzielającej informacji autoryzacji dosłownie cytowanej wypowiedzi, o ile nie była ona uprzednio publikowana.
3. Osoba udzielająca informacji może z ważnych powodów społecznych lub osobistych zastrzec termin i zakres jej opublikowania.
4. Udzielenia informacji nie można uzależniać, z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 2, od sposobu jej skomentowania lub uzgodnienia tekstu wypowiedzi dziennikarskiej.
- [5. Dziennikarz nie może opublikować informacji, jeżeli osoba udzielająca jej zastrzegła to ze względu na tajemnicę służbową lub zawodową.]

<5. Dziennikarz nie może opublikować informacji, jeżeli osoba udzielająca jej zastrzegła to ze względu na tajemnicę zawodową.>

6. Nie wolno bez zgody osoby zainteresowanej publikować informacji oraz danych dotyczących prywatnej sfery życia, chyba że wiąże się to bezpośrednio z działalnością publiczną danej osoby.

USTAWA z dnia 14 marca 1985 r. O PAŃSTWOWEJ INSPEKCJI SANITARNEJ (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.)

[Art. 29a.

Uzyskane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w trakcie kontroli informacje, dokumenty i inne dane stanowiące tajemnicę kontrolowanego są objęte tajemnicą służbową i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem.]

<Art. 29a.

Uzyskane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w trakcie kontroli informacje, dokumenty i inne dane zawierające tajemnicę prawnie chronioną kontrolowanego nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem.>

USTAWA z dnia 18 kwietnia 1985 r. O RYBACTWIE ŚRÓDLĄDOWYM (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471)

Art. 23.

W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej jest uprawniony do:

- 1) kontroli dokumentów uprawniających do połowu ryb u osób dokonujących połowu oraz dokumentów stwierdzających pochodzenie ryb u osób przetwarzających lub wprowadzających ryby do obrotu;
- 2) kontroli ilości masy i gatunków odłowionych ryb, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz przedmiotów służących do ich połowu;
- 3) zabezpieczenia porzuconych ryb i przedmiotów służących do ich połowu w wypadku niemożności ustalenia ich posiadacza;
- 4) żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzania kontroli, a w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:
 - a) legitymowania osób podejrzanych w celu ustalenia ich tożsamości,
 - b) odebrania za pokwitowaniem ryb i przedmiotów służących do ich połowu, z tym że ryby należy przekazać za pokwitowaniem uprawnionemu do rybactwa, a przedmioty zabezpieczyć,
 - c) zatrzymywania za pokwitowaniem dokumentów, o których mowa w pkt 1, z tym że dokumenty te wraz z wnioskiem o ukaranie przekazuje się w terminie 7 dni właściwemu kolegium do spraw wykroczeń,

Uwaga: Ustawa z dnia 20.05.1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń utraciła moc z dniem 17.10.2001 r.; w sprawach o wykroczenia w pierwszej instancji orzeka sąd rejonowy

- d) kontroli środków transportowych w celu sprawdzenia zawartości ich ładunku w miejscach związanych z połowem ryb,
 - e) przeszukiwania osób i pomieszczeń na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego w celu znalezienia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających przypadkowi,
 - f) doprowadzenia do najbliższego komisariatu lub posterunku Policji osób, w stosunku do których zachodzi potrzeba podjęcia dalszych czynności wyjaśniających;
- 5) dokonywania czynności sprawdzających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela

- publicznego oraz wnoszenia środków zaskarżenia od rozstrzygnięć zapadłych w kolegium do spraw wykroczeń;
- 6) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w ustawie;
 - 7) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, zwracania się o taką pomoc do jednostek gospodarczych, organizacji społecznych, jak również w nagłych przypadkach do każdego obywatela o udzielenie doraźnej pomocy na zasadach określonych w przepisach o Policji, określających szczegółowo zasady żądania takiej pomocy;
 - 8) wstępu i wjazdu:
 - a) do pomieszczeń magazynowych i miejsc składowania ryb oraz na tereny obrębów hodowlanych,
 - b) na tereny pozostające w administracji urzędów morskich, na tereny lasów, zakładów przemysłowych, ośrodków turystyczno-wypoczynkowych, gospodarstw rolnych w zakresie niezbędnym do prowadzenia kontroli na wodach przyległych do tych terenów,
 - [c) na wały przeciwpowodziowe, śluzy, tamy, na teren elektrowni, młynów i tartaków wodnych, przepompowni oraz innych urządzeń piętrzących wodę, z wyjątkiem terenów i obiektów Sił Zbrojnych, Straży Granicznej i Policji oraz innych szczególnego przeznaczenia chronionych tajemnicą państwową;]*
 - <c) na wały przeciwpowodziowe, śluzy, tamy, na teren elektrowni, młynów i tartaków wodnych, przepompowni oraz innych urządzeń piętrzących wodę, z wyjątkiem terenów i obiektów Sił Zbrojnych, Straży Granicznej i Policji oraz innych, których szczególne przeznaczenie stanowi informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”,>**
 - 9) prowadzenia działań kontrolnych w miejscach wymienionych w pkt 8 bez konieczności uzyskania zgody ich właściciela lub użytkownika;
 - 10) noszenia broni palnej krótkiej, broni gazowej i broni sygnałowej;
 - 11) noszenia kajdanek i ręcznego miotacza gazu.

USTAWA z dnia 20 czerwca 1985 r. O PROKURATURZE (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.)

Art. 45.

1. Stosunek służbowy prokuratora nawiązuje się z chwilą doręczenia zawiadomienia o powołaniu.
2. Prokurator powinien zgłosić się w celu objęcia stanowiska w ciągu czternastu dni od otrzymania zawiadomienia o powołaniu, jeżeli nie oznaczono innego terminu.
3. W razie nieusprawiedliwionego nieobjęcia stanowiska w terminie określonym w ust. 2, powołanie traci moc; okoliczność tę stwierdza Prokurator Generalny.
- [4. Przy powołaniu prokurator składa ślubowanie wobec Prokuratora Generalnego według następującej roty:
"Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku prokuratora służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa i strzec praworządności, obowiązki mojego urzędu wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości"; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: "Tak mi dopomóż Bóg".
Prokurator powołany na kolejne stanowisko prokuratorowskie ślubowania nie składa.]*

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<4. Przy powołaniu prokurator składa ślubowanie wobec Prokuratora Generalnego według następującej rotty:

„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku prokuratora służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa i strzec praworządności, obowiązki mojego urzędu wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Prokurator powołany na kolejne stanowisko prokuratorskie ślubowania nie składa.>

Art. 49a.

1. Prokuratorzy są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu.
- 1a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w dwóch egzemplarzach.
2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1, prokuratorzy składają odpowiednio właściwemu prokuratorowi apelacyjnemu, wojskowemu prokuratorowi okręgowemu, naczelnikowi oddziałowej komisji lub naczelnikowi oddziałowego biura lustracyjnego, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.
3. Naczelny Prokurator Wojskowy, Dyrektor Głównej Komisji, Dyrektor Biura Lustracyjnego, prokuratorzy Prokuratury Generalnej, prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorzy Głównej Komisji, prokuratorzy Biura Lustracyjnego, prokuratorzy apelacyjni, wojskowi prokuratorzy okręgowi oraz naczelnicy oddziałowych komisji i naczelnicy oddziałowych biur lustracyjnych oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składają Prokuratorowi Generalnemu, który dokonuje analizy danych zawartych w oświadczeniach w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.
4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska prokuratora.
- [5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że prokurator, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych wypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z ust. 2 lub 3, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.]*
- <5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że prokurator, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z ust. 2 lub 3, do odebrania oświadczenia może je ujawnić mimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.>**
6. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia zgodnie z ust. 2 lub 3 przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze

względem na miejsce zamieszkania prokuratora. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświadczeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 77.

1. Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie przełożonych dyscyplinarnych, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia oraz złożeniu wyjaśnień przez obwinionego, chyba że złożenie tych wyjaśnień nie jest możliwe.
[1a. W celu ograniczenia kręgu osób podejrzanych o popełnienie przewinienia zawierającego znamiona przestępstwa ujawnienia informacji z postępowania karnego stanowiących tajemnicę państwową, rzecznik dyscyplinarny, w trakcie wstępnego wyjaśniania okoliczności, o których mowa w ust. 1, może polecić biegłemu zastosowanie wobec prokuratora mającego dostęp do tych informacji, za jego zgodą, środków technicznych mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu tej osoby.]
- <1a. W celu ograniczenia kręgu osób podejrzanych o popełnienie przewinienia zawierającego znamiona przestępstwa ujawnienia informacji z postępowania karnego stanowiących informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” rzecznik dyscyplinarny, w trakcie wstępnego wyjaśniania okoliczności, o których mowa w ust. 1, może polecić biegłemu zastosowanie wobec prokuratora mającego dostęp do tych informacji, za jego zgodą, środków technicznych mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu tej osoby.>**
- 1b. W razie wyrażenia zgody przez prokuratora, do zastosowania środków, o których mowa w ust. 1a, wymagana jest zgoda Prokuratora Generalnego.
2. W toku postępowania przed sądem dyscyplinarnym rzecznik dyscyplinarny pełni funkcję oskarżyciela oraz wnosi i popiera środki odwoławcze.

USTAWA z dnia 31 lipca 1985 r. O OBOWIĄZKACH I PRAWACH POSŁÓW I SENATORÓW (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 79 oraz z 1996 r. Nr 73, poz. 350)

Art. 19.

1. (uchylony).
- [2. Posłowie i senatorowie mają prawo dostępu do wiadomości stanowiących tajemnicę państwową i służbową, a także wstępu na teren obiektów lub do pomieszczeń, w których wiadomości te występują, bez potrzeby uzyskiwania odrębnych upoważnień, z wyjątkiem dostępu do wiadomości stanowiących tajemnicę państwową o szczególnie ważnym znaczeniu dla obronności Państwa, Sił Zbrojnych i bezpieczeństwa Państwa, oznaczonych klauzulą "tajne specjalnego znaczenia".*
- 3. Dostęp posłów i senatorów do wiadomości oznaczonych klauzulą "tajne specjalnego znaczenia", a także tryb udostępniania wiadomości stanowiących tajemnicę państwową i służbową określają przepisy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.]*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

USTAWA z dnia 15 lipca 1987 r. O RZECZNIKU PRAW OBYWATELSKICH (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 oraz z 2007 r. Nr 215, poz. 1162)

[Art. 4.

Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Rzecznik składa przed Sejmem następujące ślubowanie:

"Ślubuję uroczyście, że przy wykonywaniu powierzonych mi obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich dochowam wierności Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, będę strzec wolności i praw człowieka i obywatela, kierując się przepisami prawa oraz zasadami współżycia społecznego i sprawiedliwości.

Ślubuję, że powierzone mi obowiązki wypełniać będę bezstronnie, z najwyższą sumiennością i starannością, że będę strzec godności powierzonego mi stanowiska oraz dochowam tajemnicy państwowej i służbowej."

Ślubowanie może być złożone z dodaniem zdania "Tak mi dopomóż Bóg."

<Art. 4.

Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Rzecznik składa przed Sejmem następujące ślubowanie:

„Ślubuję uroczyście, że przy wykonywaniu powierzonych mi obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich dochowam wierności Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, będę strzec wolności i praw człowieka i obywatela, kierując się przepisami prawa oraz zasadami współżycia społecznego i sprawiedliwości. Ślubuję, że powierzone mi obowiązki wypełniać będę bezstronnie, z najwyższą sumiennością i starannością, że będę strzec godności powierzonego mi stanowiska oraz dochowam tajemnicy prawnie chronionej.”

Ślubowanie może być złożone z dodaniem zdania „Tak mi dopomóż Bóg.”>

Art. 13.

1. Prowadząc postępowanie, o którym mowa w art. 12 pkt 1, Rzecznik ma prawo:

- 1) zbadać, nawet bez uprzedzenia, każdą sprawę na miejscu,
- 2) żądać złożenia wyjaśnień, przedstawienia akt każdej sprawy prowadzonej przez naczelne i centralne organy administracji państwowej, organy administracji rządowej, organy organizacji spółdzielczych, społecznych, zawodowych i społeczno-zawodowych oraz organy jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, a także organy jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostek organizacyjnych,
- 3) żądać przedłożenia informacji o stanie sprawy prowadzonej przez sądy, a także prokuraturę i inne organy ścigania oraz żądać do wglądu w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich akt sądowych i prokuratorskich oraz akt innych organów ścigania po zakończeniu postępowania i zapadnięciu rozstrzygnięcia,
- 4) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii.

[2. *W sprawach objętych tajemnicą państwową udzielanie informacji lub umożliwianie Rzecznikowi wglądu do akt następuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.*]

<2. W sprawach stanowiących informację niejawną o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” udzielanie informacji lub umożliwianie Rzecznikowi wglądu do akt następuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.>

3. Rzecznik odmawia ujawnienia nazwiska i innych danych osobowych skarżącego, w tym także wobec organów władzy publicznej, jeżeli uzna to za niezbędne dla ochrony wolności, praw i interesów jednostki.

USTAWA z dnia 17 maja 1989 r. – PRAWO GEODEZYJNE I KARTOGRAFICZNE (Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027, z późn. zm.)

Art. 7.

1. Do zadań Służby Geodezyjnej i Kartograficznej należy w szczególności:

- 1) realizacja polityki państwa w zakresie geodezji i kartografii;
- 2) organizowanie i finansowanie prac geodezyjnych i kartograficznych, w tym:
 - a) rejestracji stanów prawnych i faktycznych nieruchomości (kataster),
 - b) pomiarów geodezyjnych i opracowań kartograficznych,
 - c) fotogrametrycznych zdjęć powierzchni kraju i opracowań fotogrametrycznych,
 - d) wydawania urzędowych map i atlasów terytorium Polski,
 - e) prowadzenia krajowego systemu informacji o terenie;
- 3) administrowanie państwowym zasobem geodezyjnym i kartograficznym i jego aktualizacja;
- 4) kontrolowanie urzędów, instytucji publicznych i przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii;
- 5) opracowanie wytycznych dotyczących powszechnej taksacji nieruchomości i jej nadzorowanie;
- 6) prowadzenie państwowego rejestru granic oraz powierzchni jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 7) sporządzanie map topograficznych i tematycznych kraju oraz mapy zasadniczej;
- 8) nadawanie, do czasu utworzenia odpowiednich samorządów zawodowych, uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, prowadzenie rejestru osób uprawnionych oraz współpraca z tymi samorządami zawodowymi;
- 9) współpraca z wyspecjalizowanymi w dziedzinie geodezji i kartografii organizacjami krajowymi, międzynarodowymi i regionalnymi oraz organami i urzędami innych krajów;
- 10) inicjowanie prac naukowych i badawczo-rozwojowych w zakresie standardów organizacyjno-technicznych oraz zastosowania metod informatycznych, fotogrametrycznych i satelitarnych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz w krajowym systemie informacji o terenie;
- 11) prowadzenie spraw związanych z ochroną informacji niejawnych w działalności geodezyjnej i kartograficznej;
- 12) przygotowanie organizacyjno-techniczne i wdrożenie katastru.

[2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje materiałów geodezyjnych i

kartograficznych, które ze względu na ochronę interesów państwa lub interesu społecznego oznacza się klauzulą "poufne", uwzględniając przy tym potrzeby ochrony informacji niejawnych w działalności geodezyjnej i kartograficznej.]

- <2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje materiałów geodezyjnych i kartograficznych, które podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych, uwzględniając przy tym potrzeby ochrony informacji niejawnych w działalności geodezyjnej i kartograficznej.>**

USTAWA z dnia 6 kwietnia 1990 r. O POLICJI (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.)

Art. 14.

1. W granicach swych zadań Policja w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe.
2. Policja wykonuje również czynności na polecenie sądu, prokuratora, organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego w zakresie, w jakim obowiązek ten został określony w odrębnych ustawach.
3. Policjanci w toku wykonywania czynności służbowych mają obowiązek respektowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka.
4. Policja w celu realizacji ustawowych zadań może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez inne organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.
- [5. Administrator danych, o których mowa w ust. 4, jest obowiązany udostępnić dane osobowe, z zastrzeżeniem ust. 7, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Policji, komendantów wojewódzkich Policji lub uprawnionego policjanta, okazanego przez policjanta wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).]*
- <5. Administrator danych, o których mowa w ust. 4, jest obowiązany udostępnić dane osobowe, z zastrzeżeniem ust. 7, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Policji, komendantów wojewódzkich Policji lub uprawnionego policjanta, okazanego przez policjanta wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**
- 5a. Policja może, w zakresie koniecznym do wykonywania jej ustawowych zadań, korzystać z informacji kryminalnej zgromadzonej w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.
6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając wyłącznie niezbędne dane upoważnionego policjanta oraz

szczegółowe warunki wydania upoważnień w imieniu Komendanta Głównego Policji lub komendantów wojewódzkich Policji innym policjantom.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania Policji informacji o osobie, uzyskanych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych w czasie wykonywania tych czynności, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 17.

1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego, wymienione w art. 16 ust. 1, okazały się niewystarczające lub ich użycie, ze względu na okoliczności danego zdarzenia, nie jest możliwe, policjant ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
- 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności policjanta albo innej osoby;
- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną policjantowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;
- 4) w celu odparcia niebezpiecznego bezpośredniego, gwałtownego zamachu na obiekty i urządzenia ważne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, na siedziby naczelnych organów władzy, naczelnych i centralnych organów administracji państwowej albo wymiaru sprawiedliwości, na obiekty gospodarki lub kultury narodowej oraz na przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw obcych albo organizacji międzynarodowych, a także na obiekty dozorowane przez uzbrojoną formację ochronną utworzoną na podstawie odrębnych przepisów;
- 5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
- 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-3 i 5, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zabójstwa, zamachu terrorystycznego, uprowadzenia osoby w celu wymuszenia okupu lub określonego zachowania, rozboju, kradzieży rozbójniczej, wymuszenia rozbójniczego, umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, zgwałcenia, podpalenia lub umyślnego sprowadzenia w inny sposób niebezpieczeństwa powszechnego dla życia albo zdrowia;
- 7) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 6, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności towarzyszących wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu lub zdrowiu;
- [8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;]*
- <8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, materiały zawierające informacje niejawne, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;”>**
- 9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeśli:
 - a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla życia albo zdrowia ludzkiego,

- b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub niebezpiecznego narzędzia,
 - c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstw, o których mowa w pkt 6.
2. W działaniach oddziałów i pododdziałów zwartych Policji użycie broni palnej może nastąpić tylko na rozkaz ich dowódcy.
 3. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni palnej.
 4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, a także zasady użycia broni palnej przez jednostki wymienione w ust. 2.

Art. 27.

[1. *Przed podjęciem służby policjant składa ślubowanie według następującej roty:*

"Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków policjanta, ślubuję: służyć wiernie Narodowi, chronić ustanowiony Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej porządek prawny, strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli, nawet z narażeniem życia. Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję pilnie przestrzegać prawa, dochować wierności konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać dyscypliny służbowej oraz wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych. Ślubuję strzec tajemnicy państwowej i służbowej, a także honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej."

<1. Przed podjęciem służby policjant składa ślubowanie według następującej roty:

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków policjanta, ślubuję: służyć wiernie Narodowi, chronić ustanowiony Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej porządek prawny, strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli, nawet z narażeniem życia. Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję pilnie przestrzegać prawa, dochować wierności konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać dyscypliny służbowej oraz wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych. Ślubuję strzec tajemnic związanych ze służbą, honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej.”>

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze zarządzenia, ceremoniał ślubowania, uwzględniając warunki, tryb i termin składania ślubowania przez policjantów, organy uprawnione do przyjmowania ślubowania, przebieg i sposób dokumentowania ślubowania oraz wzór formularza aktu ślubowania.

Art. 62.

1. Policjant nie może podejmować zajęcia zarobkowego poza służbą bez pisemnej zgody przełożonego ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do Policji.
2. Policjant jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, przy nawiązywaniu lub rozwiązywaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy, corocznie oraz na żądanie przełożonego właściwego w sprawach osobowych. Oświadczenie to powinno zawierać informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego mieniu, które podlegało zbyciu w

drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

3. Oświadczenie o stanie majątkowym corocznie składa się do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.
4. Przełożeni właściwi w sprawach osobowych lub osoby przez nich upoważnione, w celu przeprowadzenia analizy zgodności ze stanem faktycznym złożonych oświadczeń o stanie majątkowym, mają prawo wglądu do ich treści i przetwarzania danych w nich zawartych.
- [5. *Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że policjant, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie, z zastrzeżeniem ust. 7.*]

<5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że policjant, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie, z zastrzeżeniem ust. 7.>

6. Oświadczenie o stanie majątkowym przechowuje się przez 10 lat.
7. Informacje zawarte w oświadczeniach o stanie majątkowym osób pełniących funkcje organów Policji są publikowane, bez ich zgody, na właściwych stronach Biuletynu Informacji Publicznej, z wyłączeniem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia, numerów PESEL i NIP, miejsca zamieszkania i położenia nieruchomości.
8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym, sposób analizy ich zgodności ze stanem faktycznym, a także wzór oświadczenia o stanie majątkowym oraz tryb publikowania oświadczeń, o których mowa w ust. 7, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem o stanie majątkowym.

Art. 132.

1. Policjant odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub nieprzestrzeganiu zasad etyki zawodowej.
2. Naruszenie dyscypliny służbowej stanowi czyn policjanta polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków wynikających z przepisów prawa lub rozkazów i poleceń wydanych przez przełożonych uprawnionych na podstawie tych przepisów.
3. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest w szczególności:
 - 1) odmowa wykonania albo niewykonanie rozkazu lub polecenia przełożonego, względnie organu uprawnionego na podstawie ustawy do wydawania poleceń policjantom, z wyłączeniem rozkazów i poleceń, o których mowa w art. 58 ust. 2;
 - 2) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
 - 3) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
 - 4) wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego policjanta, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, policjantowi lub innej osobie;
 - 5) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej w podległej jednostce organizacyjnej lub komórce organizacyjnej Policji;

- 6) stawienie się do służby w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka oraz spożywanie alkoholu lub podobnie działającego środka w czasie służby albo w obiektach lub na terenach zajmowanych przez Policję;
- 7) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej;
- 8) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę obywatelowi lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;
- [9) utrata dokumentu zawierającego informacje stanowiące tajemnicę państwową lub służbową.]*

<9) utrata materiału zawierającego informacje niejawne.>

- 4. Czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne, wypełniający jednocześnie znamiona przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karnej.
- 4a. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne, wypełniającego jednocześnie znamiona wykroczenia, w przypadku mniejszej wagi lub ukarania grzywną, położony dyscyplinarny może nie wszczynać postępowania dyscyplinarnego, a wszczęte umorzyć.
- 4b. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi położony dyscyplinarny może odstąpić od wszczęcia postępowania i przeprowadzić ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego udokumentowaną w formie notatki rozmowę dyscyplinującą.
- 4c. Notatkę, o której mowa w ust. 4b, włącza się do akt osobowych na okres roku.

USTAWA z dnia 12 października 1990 r. O STRAŻY GRANICZNEJ (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.)

Art. 9.

- 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń w zakresie określonym w art. 1 ust. 2 pkt 4 i w ust. 2a funkcjonariusze Straży Granicznej pełnią służbę graniczną, prowadzą działania graniczne, wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze i administracyjno-porządkowe oraz prowadzą postępowania przygotowawcze według przepisów Kodeksu postępowania karnego, a także wykonują czynności na polecenie sądu i prokuratury oraz innych właściwych organów państwowych w zakresie, w jakim obowiązek ten został określony w odrębnych przepisach.
- 1a. Straż Graniczna w celu realizacji ustawowych zadań może korzystać z informacji o osobie, w tym danych osobowych uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub prowadzenia kontroli operacyjnej oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285), bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.
- [1b. Administrator danych, o których mowa w ust. 1a, jest obowiązany udostępnić dane, z zastrzeżeniem ust. 1d, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej lub upoważnionego funkcjonariusza, okazanego przez funkcjonariusza wraz z legitymacją służbową. Fakt*

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631).]

<1b. Administrator danych, o których mowa w ust. 1a, jest obowiązany udostępnić dane, z zastrzeżeniem ust. 1d, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej lub upoważnionego funkcjonariusza, okazanego przez funkcjonariusza wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

1c. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 1b, uwzględniając niezbędne dane upoważnionego funkcjonariusza oraz możliwość wydania upoważnień w imieniu Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej innym funkcjonariuszom.

1d. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania Straży Granicznej informacji o osobie, uzyskanych w wyniku prowadzenia przez uprawnione organy, służby i instytucje czynności operacyjno-rozpoznawczych lub kontroli operacyjnej, uwzględniając zakres informacji niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań Straży Granicznej, cel, organizację przekazywania informacji oraz sposób ich dokumentowania.

1e. Straż Graniczna może, w zakresie koniecznym do wykonywania jej ustawowych zadań, korzystać z informacji kryminalnej zgromadzonej w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.

2. (uchylony).

3. (uchylony).

4. (uchylony).

5. Funkcjonariusze w toku wykonywania czynności służbowych mają obowiązek respektowania godności oraz przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela.

6. W celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2, funkcjonariusze Straży Granicznej mogą być mianowani do pełnienia odpowiednich funkcji pełnomocników granicznych. Funkcję głównego pełnomocnika granicznego pełni Komendant Główny Straży Granicznej.

7. Komendant Główny Straży Granicznej określa:

1) metody i formy wykonywania zadań związanych z ochroną granicy państwowej w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy;

2) sposób pełnienia służby granicznej i prowadzenia działań granicznych;

3) szczegółowy tryb wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy państwowej, w tym wiz, przez komendantów placówek Straży Granicznej;

4) szczegółowy sposób wykonywania przez placówki Straży Granicznej czynności zleconych w trybie ust. 1 przez właściwe organy państwowe;

5) sposób i tryb gromadzenia i przetwarzania informacji z zakresu ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego;

6) sposób gospodarowania mieniem będącym w zarządzie Straży Granicznej;

6a) zakres oraz szczegółowe zasady szkolenia funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej;

7) szczegółowe zasady szkolenia przewodników zwierząt, które wykorzystywane są do realizacji zadań Straży Granicznej, szkolenia tych zwierząt, a także normy żywienia zwierząt;

8) szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby.

Uwaga: art. 10d dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 24. 10. 2008 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.08.216.1367) z dniem 1 stycznia 2009 r.

Art. 10d.

1. Straż Graniczna prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a, w celu ustalenia stanu faktycznego w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców oraz powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom.
2. Kontrolę przeprowadzają funkcjonariusze Straży Granicznej pełniący służbę w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, zwanego dalej "upoważnieniem", wystawionego przez właściwego komendanta. Upoważnienie okazuje się przed rozpoczęciem kontroli.
3. Upoważnienie zawiera wskazanie podstawy prawnej, oznaczenie organu kontroli, datę i miejsce wystawienia, imię i nazwisko funkcjonariusza Straży Granicznej uprawnionego do wykonywania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej, nazwę i adres kontrolowanego, określenie zakresu przedmiotowego kontroli, wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli, podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji oraz pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
4. W przypadku podejrzenia, że przepisy w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie są przestrzegane, i okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrole przeprowadza się na podstawie legitymacji służbowych. Kontrolowanemu doręcza się upoważnienie nie później niż w terminie 7 dni od podjęcia kontroli. W przypadku kontroli, na podstawie legitymacji służbowych, kontrolowany ma obowiązek wskazać adres do doręczeń. W przypadku braku takiego adresu lub gdy wskazany adres okazał się nieprawdziwy, upoważnienie złożone do akt kontroli uznaje się za doręczone.
5. Kontrolą mogą być objęci pracodawcy, przedsiębiorcy niezatrudniający pracownika i inne instytucje, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, osoby fizyczne.
6. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach wykonywania pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej, a także w miejscu przechowywania wszelkich dokumentów związanych z zatrudnieniem, powierzaniem pracy lub prowadzeniem działalności gospodarczej.
7. Podczas wykonywania kontroli funkcjonariusze mogą korzystać z pomieszczeń do pracy kontrolowanego. Jeżeli przeprowadzenie czynności kontrolnych tego wymaga, mogą one być przeprowadzone także w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.
8. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownik kontrolowanego oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie kontroli oraz uczestniczyć w przeprowadzaniu oględzin miejsc wykonywania pracy.
9. Kontrolowany ma obowiązek w wyznaczonym terminie udzielać wszelkich wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, dostarczać dokumenty, w tym dokumenty żądane przez kontrolujących funkcjonariuszy, umożliwić sporządzanie ich kopii oraz zapewnić funkcjonariuszom warunki do pracy, w tym w miarę możliwości udostępnić samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.
10. Osoby upoważnione do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownicy kontrolowanego, osoby współdziałające z kontrolowanym oraz inne osoby

- przebywające w miejscu przeprowadzania kontroli są obowiązani udzielać wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w zakresie wynikającym z wykonywanych czynności lub zadań.
11. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona są obowiązani do poświadczenia zgodności odpisów i wyciągów oraz kserokopii z dokumentów dostarczonych kontrolującym.
 12. Kontrolowany lub osoby, o których mowa w ust. 10, mogą złożyć funkcjonariuszom kontrolującym ustne lub pisemne oświadczenia dotyczące przedmiotu kontroli, które załącza się do protokołu kontroli.
 13. W przypadku wystąpienia w toku kontroli okoliczności wymagających wiadomości specjalistycznych, w szczególności dotyczących dokumentów potwierdzających legalność wykonywania pracy przez cudzoziemców, można powołać biegłego.
 14. Po przeprowadzeniu kontroli funkcjonariusz sporządza:
 - 1) w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w toku kontroli - protokół kontroli;
 - 2) w przypadku niestwierdzenia nieprawidłowości - notatkę służbową.
 15. Protokół kontroli powinien zawierać w szczególności:
 - 1) stopień, imię i nazwisko funkcjonariusza oraz numer jego legitymacji służbowej;
 - 2) datę i miejsce sporządzenia protokołu kontroli;
 - 3) datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
 - 4) miejsce przeprowadzenia kontroli;
 - 5) dane kontrolowanego obejmujące nazwę (firmę) lub imię i nazwisko, adres (siedzibę) oraz numer REGON, KRS lub NIP;
 - 6) opis okoliczności uzasadniających przeprowadzenie kontroli;
 - 7) opis skontrolowanych dokumentów i zezwoleń z podaniem ich numeru, okresu ważności oraz organu, który dokument lub zezwolenie wydał;
 - 8) wynik kontroli;
 - 9) podpis funkcjonariusza sporządzającego protokół kontroli;
 - 10) podpis kontrolowanego lub adnotację o przyczynach jego braku.
 16. Notatka służbowa powinna zawierać w szczególności:
 - 1) datę i miejsce sporządzenia notatki;
 - 2) dane kontrolowanego obejmujące nazwę (firmę) lub imię i nazwisko, adres (siedzibę) oraz numer REGON, KRS lub NIP;
 - 3) wynik kontroli;
 - 4) podpis funkcjonariusza sporządzającego notatkę.
 17. Kontrolowanemu przysługuje prawo zgłoszenia przed podpisaniem protokołu kontroli zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole. Zastrzeżenia należy zgłosić na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu.
 18. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez kontrolowanego nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego oraz pozostawienia kontrolowanemu kopii protokołu.
 19. W przypadku gdy w przeprowadzaniu kontroli bierze udział tłumacz, protokół kontroli lub notatka służbowa powinny zawierać imię i nazwisko oraz podpis tłumacza.
 20. W wyniku ustaleń dokonanych w toku kontroli organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce dokonanej kontroli podejmuje dalsze czynności określone w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.
 21. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli naruszenia przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) organ Straży Granicznej dokonujący kontroli występuje z wnioskiem do właściwego sądu rejonowego o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.
-

22. Straż Graniczna w zakresie wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, współdziała z organami administracji publicznej, a w szczególności z Policją, Państwową Inspekcją Pracy, Służbą Celną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, urzędami kontroli skarbowej oraz związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców.
23. Organ Straży Granicznej dokonujący kontroli zawiadamia o podejrzeniu naruszenia przepisów prawa właściwe organy, w szczególności:
 - 1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych - w przypadku naruszenia przepisów w zakresie ubezpieczeń społecznych oraz składek na Fundusz Pracy;
 - 2) Państwową Inspekcję Pracy - w przypadku naruszenia przepisów prawa pracy;
 - 3) urząd kontroli skarbowej - w przypadku naruszenia przepisów prawa podatkowego;
 - 4) Służbę Celną - w przypadku naruszenia przepisów prawa celnego;
 - 5) Policję lub Prokuraturę - w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego.
24. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
25. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, oraz wzory stosowanych dokumentów, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawności przeprowadzanej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania przeprowadzonych czynności kontrolnych.

Uwaga: art. 10d dodany w brzmieniu określonym w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 716)

[Art. 10d.]

< Art. 10e.>

1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 4-5d i 10, Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej może zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania czynności przez Straż Graniczną, z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.
2. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 24.

1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 23 ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:
 - 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
 - 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza albo innej osoby;
 - 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;

- 4) w celu odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty służące obronności państwa lub ważne dla gospodarki narodowej, a także na obiekty Straży Granicznej lub służące ochronie granicy państwowej;
- 5) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na nienaruszalność granicy państwowej ze strony osób działających w sposób zorganizowany, które przemocą wymuszają przekroczenie granicy państwowej przy użyciu broni lub pojazdu;
- 6) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
- 7) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-6, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zabójstwa, zamachu terrorystycznego, uprowadzenia osoby w celu wymuszenia okupu lub określonego zachowania, rozboju, kradzieży rozbójniczej, wymuszenia rozbójniczego, umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, zgwałcenia, podpalenia lub umyślnego sprowadzenia w inny sposób niebezpieczeństwa powszechnego dla życia albo zdrowia;
- 8) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 7, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności towarzyszących wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu lub zdrowiu;
- [9) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;]*
- <9) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, materiały zawierające informacje niejawne, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;>**
- 10) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeśli:
 - a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla życia albo zdrowia ludzkiego,
 - b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub niebezpiecznego narzędzia,
 - c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstw, o których mowa w pkt 7.
- 1a. W działaniach pododdziałów odwodowych użycie broni palnej może nastąpić tylko na rozkaz ich dowódcy.
2. Użycie broni palnej nie może mieć na celu pozbawienia życia, powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni palnej, a także nie może narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.
3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa warunki i sposób użycia środków przymusu bezpośredniego, a także postępowanie przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy oraz warunki i sposób użycia środków przymusu bezpośredniego, a także zasady użycia broni przez pododdziały odwodowe Straży Granicznej.

Art. 33.

[1. Przed podjęciem służby funkcjonariusz Straży Granicznej składa ślubowanie według następującej roty:

"Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Straży Granicznej - ślubuję służyć wiernie Narodowi Polskiemu, mając zawsze na względzie interes Państwa Polskiego.

Ślubuję stać nieugięcie na straży niepodległości i suwerenności oraz strzec nienaruszalności granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, nawet z narażeniem życia.

Ślubuję ściśle przestrzegać zasad Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i obowiązującego porządku prawnego oraz ofiarnie i sumiennie wykonywać powierzone mi zadania, przestrzegać dyscypliny służbowej, wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, strzec dobrego imienia służby, honoru i godności, a także przestrzegać zasad etyki funkcjonariusza Straży Granicznej".]

<1. Przed podjęciem służby funkcjonariusz Straży Granicznej składa ślubowanie według następującej roty:

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Straży Granicznej – ślubuję służyć wiernie Narodowi Polskiemu, mając zawsze na względzie interes Państwa Polskiego.

Ślubuję stać nieugięcie na straży niepodległości i suwerenności oraz strzec nienaruszalności granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, nawet z narażeniem życia.

Ślubuję ściśle przestrzegać zasad Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i obowiązującego porządku prawnego oraz ofiarnie i sumiennie wykonywać powierzone mi zadania, przestrzegać dyscypliny służbowej, wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych, dochować tajemnic związanych ze służbą, strzec dobrego imienia służby, honoru i godności, a także przestrzegać zasad etyki funkcjonariusza Straży Granicznej.”>

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, ceremoniał składania ślubowania, uwzględniając przebieg ceremoniału ślubowania, terminy składania ślubowania, osoby uprawnione do przyjmowania ślubowania oraz wzór aktu ślubowania.

Art. 91a.

1. Funkcjonariusze oraz pracownicy Straży Granicznej są obowiązani złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową przy nawiązywaniu lub rozwiązywaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy, corocznie oraz na żądanie Komendanta Głównego Straży Granicznej, właściwych komendantów oddziałów lub komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej.
2. Oświadczenie o stanie majątkowym powinno zawierać informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach cywilnych lub spółkach prawa handlowego, posiadanych udziałach lub akcjach w tych spółkach, mieniu nabytym od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, mieniu ruchomym, innych prawach majątkowych oraz o zobowiązaniach pieniężnych. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub w spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

3. Oświadczenie o stanie majątkowym corocznie składa się do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.
4. Prawo wglądu do złożonych oświadczeń o stanie majątkowym mają: Komendant Główny Straży Granicznej, właściwi komendanci oddziałów lub ośrodków szkolenia Straży Granicznej oraz osoby przez nich pisemnie upoważnione w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy oświadczeń.
- [5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym, z zastrzeżeniem ust. 6, stanowią tajemnicę służbową. Oświadczenie przechowuje się przez okres 10 lat.]
- <5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym, z zastrzeżeniem ust. 6, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Oświadczenie przechowuje się przez okres 10 lat.>**
6. Oświadczenie o stanie majątkowym osób pełniących funkcje organów Straży Granicznej są publikowane bez ich zgody na właściwych stronach Biuletynu Informacji Publicznej, z wyłączeniem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia, numerów PESEL i NIP, miejsca zamieszkania i położenia nieruchomości.
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym, sposób analizy ich zgodności ze stanem faktycznym, a także wzór oświadczenia o stanie majątkowym wraz z objaśnieniami co do miejsca i terminu jego składania oraz pouczeniem o odpowiedzialności za podanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym oraz tryb publikowania oświadczeń, o których mowa w ust. 6, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1 i 2.

USTAWA z dnia 14 lutego 1991 r. – PRAWO O NOTARIACIE (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 oraz z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317)

Art. 15.

[§ 1. Przy powołaniu notariusz składa wobec Ministra Sprawiedliwości ślubowanie według następującej roty:

"Ślubuję uroczyście jako notariusz powierzone mi obowiązki wypełniać zgodnie z prawem i sumieniem, dochować tajemnicy państwowej i zawodowej, w postępowaniu swym kierować się zasadami godności, honoru i uczciwości.".]

<§ 1. Przy powołaniu notariusz składa wobec Ministra Sprawiedliwości ślubowanie według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście jako notariusz powierzone mi obowiązki wypełniać zgodnie z prawem i sumieniem, dochować tajemnicy zawodowej, w postępowaniu swym kierować się zasadami godności, honoru i uczciwości.”.>

§ 2. Minister Sprawiedliwości może upoważnić prezesa właściwego sądu apelacyjnego do przyjęcia ślubowania.

USTAWA z dnia 20 lipca 1991 r. O INSPEKCJI OCHRONY ŚRODOWISKA (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.)

[Art. 10.

Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, obowiązani są umożliwić inspektorowi przeprowadzenie kontroli, a w szczególności umożliwić dokonanie czynności, o których mowa w art. 9 ust. 2.]

<Art. 10.

Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, obowiązani są umożliwić inspektorowi przeprowadzenie kontroli, w szczególności umożliwić dokonanie czynności, o których mowa w art. 9 ust. 2.>

USTAWA z dnia 26 lipca 1991 r. O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473 i Nr 105, poz. 655)

[Art. 45a.

Prezes Rady Ministrów określi, ze względu na ochronę tajemnicy państwowej, w drodze zarządzenia, odrębny tryb poboru podatku dochodowego, tryb składania informacji i zeznań podatkowych, a także dodatkowe zadania płatników związane z obowiązkiem rozliczania rocznego podatków, z uwzględnieniem wszystkich dodatkowych dochodów, wydatków, ulg, zwolnień i wyłączeń, mających wpływ na podstawę opodatkowania i wysokość podatku podatnika, niż określone w art. 6, 37, 38, 41, 42 i 45, ustalając jednocześnie dodatkowy zakres obowiązków płatnika, w szczególności prowadzenia postępowań i wydawania decyzji w sprawach podatkowych, w których właściwe są organy podatkowe.]

<Art. 45a.

Prezes Rady Ministrów określi, ze względu na ochronę informacji niejawnych, w drodze zarządzenia, odrębny tryb poboru podatku dochodowego, tryb składania informacji i zeznań podatkowych, a także dodatkowe zadania płatników związane z obowiązkiem rozliczania rocznego podatków, z uwzględnieniem wszystkich dodatkowych dochodów, wydatków, ulg, zwolnień i wyłączeń, mających wpływ na podstawę opodatkowania i wysokość podatku podatnika, innych niż określone w art. 6, 37, 38, 41, 42 i 45, ustalając jednocześnie dodatkowy zakres obowiązków płatnika, w szczególności prowadzenia postępowań i wydawania decyzji w sprawach podatkowych, w których właściwe są organy podatkowe.>

USTAWA z dnia 24 sierpnia 1991 r. O PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 i Nr 18, poz. 97)

Art. 30.

[1. Podejmując służbę w Państwowej Straży Pożarnej, strażak składa ślubowanie według następującej roty: "Ja obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków strażaka, uroczyście ślubuję być ofiarnym i mężnym w ratowaniu zagrożonego życia ludzkiego i wszelkiego mienia - nawet z narażeniem życia. Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję przestrzegać prawa, dyscypliny służbowej oraz wykonywać polecenia przełożonych. Ślubuję strzec tajemnicy państwowej i służbowej, a także honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej".]

<1. Podejmując służbę w Państwowej Straży Pożarnej, strażak składa ślubowanie według następującej roty:

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków strażaka, uroczyście ślubuję być ofiarnym i mężnym w ratowaniu zagrożonego życia ludzkiego i wszelkiego mienia – nawet z narażeniem życia. Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję przestrzegać prawa, dyscypliny służbowej oraz wykonywać polecenia przełożonych. Ślubuję strzec tajemnic związanych ze służbą, a także honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej.”>

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, ceremoniał składania ślubowania, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) osób uprawnionych do przyjmowania ślubowania i uczestniczenia w ślubowaniu;
- 2) terminów składania ślubowania;
- 3) przebiegu ceremoniału ślubowania.

Art. 57a.

1. Strażak nie może podejmować zajęcia zarobkowego poza służbą bez pisemnej zgody przełożonego uprawnionego do mianowania lub powołania strażaka na stanowisko służbowe.
2. Strażak nie może wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub podważających zaufanie do Państwowej Straży Pożarnej.
3. Przełożony uprawniony do mianowania lub powołania, wydając zgodę, o której mowa w ust. 1, kieruje się potrzebą zachowania gotowości operacyjnej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, etyką służby oraz zachowaniem przez strażaka zdolności do pełnienia służby, biorąc pod uwagę sytuację osobistą strażaka.
4. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej prowadzi ewidencję wydanych zgód na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą.
5. Ewidencja wydanych zgód na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą zawiera dane: imię i nazwisko strażaka, stanowisko służbowe, miejsce pełnienia służby, rodzaj oraz miejsce wykonywania podjętego zajęcia zarobkowego.
6. Strażak jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, przy nawiązywaniu lub rozwiązywaniu stosunku służbowego, corocznie oraz na żądanie przełożonego uprawnionego do mianowania lub powołania. Oświadczenie o stanie majątkowym powinno zawierać informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach

cywilnych lub spółkach prawa handlowego, posiadanych udziałach lub akcjach w tych spółkach, mieniu nabytym od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, mieniu ruchomym, innych prawach majątkowych oraz o zobowiązaniach pieniężnych. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub w spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

7. Coroczne oświadczenie o stanie majątkowym składa się do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.
8. Przełożeni uprawnieni do mianowania lub powołania lub osoby przez nich upoważnione są uprawnieni do analizy złożonych oświadczeń o stanie majątkowym. Analiza ta polega na porównaniu treści oświadczenia z treścią uprzednio złożonych oświadczeń, z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to oświadczenia złożonego przy nawiązywaniu stosunku służbowego, oraz porównaniu treści oświadczenia z innymi informacjami znajdującymi się w aktach osobowych strażaka.

[9. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że strażak, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie, z zastrzeżeniem ust. 11.]

<9. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że strażak, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie, z zastrzeżeniem ust. 11.>

10. Oświadczenie o stanie majątkowym przechowuje się przez 10 lat.
11. Informacje zawarte w oświadczeniach o stanie majątkowym osób pełniących funkcje organów Państwowej Straży Pożarnej są publikowane, bez ich zgody, na właściwych stronach Biuletynu Informacji Publicznej, z wyłączeniem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia, numerów PESEL i NIP, miejsca zamieszkania oraz miejsca położenia nieruchomości w terminie 14 dni od dnia złożenia oświadczenia przez te osoby.
12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym oraz wzór oświadczenia o stanie majątkowym, o którym mowa w ust. 11, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem o stanie majątkowym.

USTAWA z dnia 28 września 1991 r. O KONTROLI SKARBOWEJ (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.)

Art. 33.

1. Na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub dyrektora urzędu kontroli skarbowej, wydane w związku z wszczętym postępowaniem przygotowawczym w sprawie o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących podejrzanego w zakresie:

- 1) posiadanych rachunków bankowych lub rachunków oszczędnościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
 - 2) posiadanych rachunków pieniężnych lub rachunków papierów wartościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
 - 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, a także umów depozytowych;
 - 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
 - 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.
2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się również do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie.
3. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub dyrektora urzędu kontroli skarbowej, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa; przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.
- [4. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1-3, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej określa zakres informacji oraz termin ich przekazania; żądanie oznacza się klauzulą "Tajemnica skarbowa", a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.]*
- <4. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1–3, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej określa zakres informacji oraz termin ich przekazania; żądanie oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbowa”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.>**

Uwaga: art. 33 w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 25.06.2010 r. o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw. Ustawa niepublikowana, czeka na podpis Prezydenta

Art. 33.

1. Na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, wydane w związku z wszczętym postępowaniem przygotowawczym w sprawie o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących podejrzanego w zakresie:
 - 1) posiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców;
 - 2) posiadanych rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
 - 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także umów depozytowych i umów udostępniania skrytek sejfowych;
 - 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
 - 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się odpowiednio do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie.
3. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.
4. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, jest obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o dacie nabycia, liczbie, cenie i wartości nabytych jednostek uczestnictwa oraz o dacie odkupienia, liczbie i wartości odkupionych jednostek uczestnictwa, kwocie wypłaconej uczestnikowi funduszu za odkupione jednostki uczestnictwa, a także o dacie i kwocie dochodów funduszu wypłaconych uczestnikowi. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.
5. Zakład ubezpieczeń, osoby i podmioty, przy pomocy których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, oraz towarzystwo emerytalne, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji o stronie umowy ubezpieczeniowej lub o osobie będącej członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz o wpłaconych i wypłaconych kwotach w związku z zawartymi umowami ubezpieczeniowymi oraz w związku z uczestnictwem w otwartym funduszu emerytalnym. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.
6. Udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1–5, następuje nieodpłatnie.
7. W żądaniach, o których mowa w ust. 1–5, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej określa zakres informacji oraz termin ich przekazania.
8. Żądania, o których mowa w ust. 1–5, oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbową”, a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 34a.

1. Akta zawierające informacje wymienione w art. 33 organy kontroli skarbowej udostępnią wyłącznie:
 - 1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej - w toku postępowania podatkowego lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;
 - 1a) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej - zgodnie z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
 - 2) organom podatkowym albo innym organom kontroli skarbowej - w związku z wszczętym, na podstawie uprzednio wydanego postanowienia, postępowaniem podatkowym albo w związku z wszczętym postępowaniem kontrolnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;
 - 3) sądowni administracyjnemu - w razie złożenia przez stronę skargi;
 - 4) Rzecznikowi Praw Obywatelskich - w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
 - 5) Prokuratorowi Generalnemu - na wniosek właściwego prokuratora:
 - a) w przypadkach określonych w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - b) w związku z udziałem prokuratora w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
 - 6) (uchylony);
 - [7] *szużbom ochrony państwa i ich upoważnionym pisemnie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.*]
 - <7) **Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru**

Antykorupcyjnemu, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i ich upoważnionym pisemnie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.>

2. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy art. 33b ust. 1.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 33 ust. 4.
4. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej udostępnia Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w ust. 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 33, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.
5. Akta niezawierające informacji, o których mowa w art. 33, organy kontroli skarbowej udostępniają:
 - 1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej;
 - 2) organom podatkowym;
 - 3) innym organom kontroli skarbowej;
 - 4) Najwyższej Izbie Kontroli - w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli;
 - 5) sądowi albo prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem;
 - 6) biegłym powołanym w toku postępowania kontrolnego - w zakresie określonym przez organ kontroli skarbowej;
- 6a) Komisji Europejskiej w zakresie kontroli:
 - a) środków pochodzących z Unii Europejskiej,
 - b) innych środków przeznaczonych na programy współfinansowane z Unii Europejskiej;
 - c) prawidłowości przekazywania środków własnych do budżetu Unii Europejskiej;
- 6b) na zasadach wzajemności organom innych państw w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków Unii Europejskiej - w sposób określony w art. 33 ust. 4,
- 7) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach;
- 8) Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537).

USTAWA z dnia 29 grudnia 1992 r. O RADIOFONII I TELEWIZJI (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.)

Art. 36.

1. W postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności:
 - 1) stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją;
 - 2) możliwości dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu;
 - 3) przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami;
 - 4) przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3, w programie telewizyjnym albo utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2, w programie radiowym lub telewizyjnym;
 - 5) dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu.
2. Koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować:
[1) zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz naruszenie tajemnicy państwowej;]
<1) zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz zagrożenia dla bezpieczeństwa informacji niejawnych;>
- 2) osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie.
3. Koncesja jest udzielana na 10 lat.

USTAWA z dnia 19 sierpnia 1994 r. O OCHRONIE ZDROWIA PSYCHICZNEGO (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z późn. zm.)

Art. 50.

1. Osoby wykonujące czynności wynikające z niniejszej ustawy są obowiązane do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czym powezmą wiadomość w związku z wykonywaniem tych czynności, stosownie do odrębnych przepisów, a nadto z zachowaniem przepisów niniejszego rozdziału.
2. Od obowiązku zachowania tajemnicy osoba wymieniona w ust. 1 jest zwolniona w stosunku do:
 - 1) lekarza sprawującego opiekę nad osobą z zaburzeniami psychicznymi,
 - 2) właściwych organów administracji rządowej lub samorządowej co do okoliczności, których ujawnienie jest niezbędne do wykonywania zadań z zakresu pomocy społecznej,

- 3) osób współuczestniczących w wykonywaniu czynności w ramach pomocy społecznej, w zakresie, w jakim to jest niezbędne,
- [4) *śłużb ochrony państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.*]
- <4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.>**

USTAWA z dnia 23 grudnia 1994 r. O NAJWYŻSZEJ IZBIE KONTROLI (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701, z późn. zm.)

Art. 30.

1. Kontrolę przeprowadzają pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, zwani dalej "kontrolerami", na podstawie legitymacji służbowej i imiennego upoważnienia określającego jednostkę kontrolowaną i podstawę prawną do podjęcia kontroli.
 2. Imienne upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydają: Prezes, wiceprezesi oraz dyrektorzy i wicedyrektorzy jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli.
 3. Prezes, wiceprezesi, dyrektor generalny oraz pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, nadzorujący czynności kontrolne, przeprowadzają kontrolę na podstawie legitymacji służbowej, z zastrzeżeniem ust. 4.
- [4. *Kontrolę spraw lub dokumentów zakwalifikowanych jako tajne specjalnego znaczenia⁽⁴⁾ przeprowadza się na podstawie legitymacji służbowej i odrębnego upoważnienia wydanego przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.*]
- <4. Kontrolę spraw lub dokumentów zakwalifikowanych jako „ściśle tajne” przeprowadza się na podstawie legitymacji służbowej i odrębnego upoważnienia wydanego przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.>**

Art. 40.

1. Kontroler może żądać od pracowników jednostki kontrolowanej udzielenia mu, w terminie przez niego wyznaczonym, ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących przedmiotu kontroli.
 2. Odmowa udzielenia wyjaśnień może nastąpić jedynie w przypadkach, gdy wyjaśnienia mają dotyczyć:
[1) *tajemnicy ustawowo chronionej innej niż tajemnica służbowa, a kontroler nie posiada właściwego upoważnienia;*]
- <1) tajemnicy prawnie chronionej, a kontroler nie posiada właściwego upoważnienia;>**

- 2) faktów i okoliczności, których ujawnienie mogłoby narazić na odpowiedzialność karną lub majątkową wezwanego do złożenia wyjaśnień, a także jego małżonka albo osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.
3. Prawo odmowy udzielenia wyjaśnień w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, trwa mimo ustania małżeństwa lub przysposobienia.
4. Udzielający wyjaśnień może uchylić się od odpowiedzi na pytania, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2.

Art. 44.

- [1. Osoba obowiązana do zachowania tajemnicy służbowej może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek.
2. Osoba obowiązana do zachowania tajemnicy państwowej może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek, tylko po zwolnieniu od obowiązku zachowania tajemnicy, udzielonym na piśmie przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.]
- <1. Osoba obowiązana do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” lub „poufne” może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek.
2. Osoba obowiązana do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek, tylko po zwolnieniu od obowiązku zachowania tajemnicy, udzielonym na piśmie przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.>
3. Osoba obowiązana do zachowania tajemnicy ustawowo chronionej, innej niż określona w ust. 1 i 2, może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek, tylko po zwolnieniu od obowiązku zachowania tajemnicy, udzielonym na piśmie przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, jeżeli przepisy odrębnych ustaw przewidują dostęp Najwyższej Izby Kontroli do takiej tajemnicy.

USTAWA z dnia 13 października 1995 r. O ZASADACH EWIDENCJI I IDENTYFIKACJI PODATNIKÓW I PŁATNIKÓW (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.)

Art. 22.

1. Zwalnia się z obowiązku ewidencyjnego, na okres 4 lat, podmioty będące wyłącznie podatnikami podatków stanowiących dochody budżetów gmin.

Uwaga: obecnie: minister właściwy do spraw finansów publicznych, zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 3 i art. 8 ustawy z dnia 4.09.1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.03.159.1548)

2. Minister Finansów może, w drodze rozporządzenia, zwolnić na czas określony niektóre grupy podatników z obowiązku identyfikacyjnego.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

[3. *Minister Finansów może, w drodze rozporządzenia, ze względu na ochronę tajemnicy państwowej, uregulować odrębnie tryb nadawania numerów identyfikacji podatkowej oraz warunki posługiwania się tymi numerami.*]

<3. Minister Finansów może, w drodze rozporządzenia, ze względu na ochronę informacji niejawnych, uregulować odrębnie tryb nadawania numerów identyfikacji podatkowej oraz warunki posługiwania się tymi numerami.>

USTAWA z dnia 9 maja 1996 r. O WYKONYWANIU MANDATU POSŁA I SENATORA
(Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z późn. zm.)

[Art. 19.

1. *W wykonywaniu mandatu poseł lub senator ma prawo, jeżeli nie narusza dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów oraz wglądu w działalność organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, a także spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz zakładów i przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.*
2. *Zasady i tryb udostępniania posłom i senatorom informacji i materiałów stanowiących tajemnicę państwową i służbową określają przepisy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.]*

<Art. 19.

1. **W wykonywaniu mandatu poseł lub senator ma prawo, jeżeli nie narusza dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów oraz wglądu w działalność organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, a także spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz zakładów i przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.**
2. **Zasady i tryb udostępniania posłom i senatorom informacji niejawnych określają przepisy o ochronie informacji niejawnych.>**

USTAWA z dnia 21 czerwca 1996 r. O NIEKTÓRYCH UPRAWNIENIACH PRACOWNIKÓW URZĘDU OBSŁUGUJĄCEGO MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ FUNKCJONARIUSZY I PRACOWNIKÓW URZĘDÓW NADZOROWANYCH PRZEZ TEGO MINISTRA (Dz. U. Nr 106, poz. 491, z późn. zm.)

[Art. 9.

1. *Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zezwalać pracownikom, policjantom, strażakom, funkcjonariuszom Straży Granicznej i żołnierzom jednostek jemu podporządkowanych lub przez niego nadzorowanych na udzielenie wiadomości stanowiącej tajemnicę państwową lub służbową określonej osobie lub instytucji.*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Zezwolenie to nie może jednak dotyczyć sytuacji, o której mowa w art. 21 ustawy wymienionej w art. 8 ust. 2 oraz art. 9a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218), z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy, prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162) oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016, z późn. zm.).

2. *W razie odmowy zwolnienia pracownika, policjanta, strażaka, funkcjonariusza Straży Granicznej, żołnierza jednostek mu podporządkowanych lub przez niego nadzorowanych lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych tajemnicą państwową, pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo wymienione w art. 109 Kodeksu karnego lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka - Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić dokumenty i materiały objęte tajemnicą.]*

<Art. 9.

1. **Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zezwalać pracownikom, policjantom, strażakom, funkcjonariuszom Straży Granicznej lub funkcjonariuszom Biura Ochrony Rządu na udzielenie wiadomości stanowiącej informację niejawną określonej osobie lub instytucji. Zezwolenie to nie może jednak dotyczyć sytuacji, o której mowa w art. 21 ustawy wymienionej w art. 8 ust. 2 oraz art. 9a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218), z wyjątkiem dokumentów i materiałów, które sąd okręgowy, prokurator Biura Lustracyjnego lub oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uzna za niezbędne w związku z wykonywaniem ich zadań określonych w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów oraz ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.**
2. **W razie odmowy zwolnienia pracownika, policjanta, strażaka, funkcjonariusza Straży Granicznej lub funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu, lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z**

postępowaniem karnym o przestępstwo wymienione w art. 109 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu i zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienia Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić dokumenty i materiały objęte tajemnicą.>

USTAWA z dnia 30 sierpnia 1996 r. O KOMERCJALIZACJI I PRYWATYZACJI (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.)

Art. 62.

[1. Informacje uzyskane przy opracowaniu analiz, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 42 ust. 1, stanowią tajemnicę podlegającą ochronie na zasadach określonych przepisami o tajemnicy państwowej i służbowej.]

<1. Informacje uzyskane przy opracowaniu analiz, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 42 ust. 1, stanowią tajemnicę podlegającą ochronie na zasadach określonych przepisami o ochronie informacji niejawnych.>

2. Ochronie, o której mowa w ust. 1, podlegają również informacje uzyskane w związku z prowadzonym procesem prywatyzacji, z zastrzeżeniem informacji ujawnianych na podstawie ustawy.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do informacji udostępnianych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie akcji do obrotu na rynku regulowanym.

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. – KODEKS KARNY (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)

Art. 265.

*[§ 1. Kto ujawnia lub wbrew przepisom ustawy wykorzystuje informacje stanowiące tajemnicę państwową,
podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.]*

<§ 1. Kto ujawnia lub wbrew przepisom ustawy wykorzystuje informacje niejawne o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne”, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.>

- § 2. Jeżeli informację określoną w § 1 ujawniono osobie działającej w imieniu lub na rzecz podmiotu zagranicznego, sprawca
podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
- § 3. Kto nieumyślnie ujawnia informację określoną w § 1, z którą zapoznał się w związku z pełnieniem funkcji publicznej lub otrzymanym upoważnieniem,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 266.

- § 1. Kto, wbrew przepisom ustawy lub przyjętemu na siebie zobowiązaniu, ujawnia lub wykorzystuje informację, z którą zapoznał się w związku z pełnioną funkcją, wykonywaną pracą, działalnością publiczną, społeczną, gospodarczą lub naukową,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
- [§ 2. *Funkcjonariusz publiczny, który ujawnia osobie nieuprawnionej informację stanowiącą tajemnicę służbową lub informację, którą uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a której ujawnienie może narazić na szkodę prawnie chroniony interes, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.*]
- <§ 2. Funkcjonariusz publiczny, który ujawnia osobie nieuprawnionej informację niejawną o klauzuli „zastrzeżone” lub „poufne” lub informację, którą uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a której ujawnienie może narazić na szkodę prawnie chroniony interes, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.>**
- § 3. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. – KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.)

Art. 156.

- § 1. Stronom, podmiotowi określonemu w art. 416, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym udostępnia się akta sprawy sądowej i daje możliwość sporządzenia z nich odpisów. Za zgodą prezesa sądu akta te mogą być udostępnione również innym osobom.
- § 2. Na wniosek oskarżonego lub jego obrońcy wydaje się odpłatnie kserokopie dokumentów z akt sprawy. Kserokopie takie można wydać odpłatnie, na wniosek, również innym stronom, podmiotowi określonemu w art. 416, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym.
- § 3. Prezes sądu może w razie uzasadnionej potrzeby zarządzić wydanie odpłatnie uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy.
- [§ 4. *Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo ujawnienia tajemnicy państwowej, przeglądanie akt, sporządzanie odpisów i kserokopii odbywa się z zachowaniem rygorów określonych przez prezesa sądu lub sąd. Uwierzytelnionych odpisów i kserokopii nie wydaje się, chyba że ustawa stanowi inaczej.*]
- <§ 4. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo ujawnienia informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, przeglądanie akt, sporządzanie odpisów i**

kserokopii odbywa się z zachowaniem rygorów określonych przez prezesa sądu lub sąd. Uwierzytelnionych odpisów i kserokopii nie wydaje się, chyba że ustawa stanowi inaczej.>

- § 5. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w toku postępowania przygotowawczego stronom, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym udostępnia się akta, umożliwia sporządzanie odpisów i kserokopii oraz wydaje odpłatnie uwierzytelnione odpisy lub kserokopie tylko za zgodą prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Za zgodą prokuratora akta w toku postępowania przygotowawczego mogą być w wyjątkowych wypadkach udostępnione innym osobom.
- § 5a. W toku postępowania przygotowawczego podejrzanemu i jego obrońcy udostępnia się akta sprawy w części zawierającej dowody wskazane we wniosku o zastosowanie albo przedłużenie tymczasowego aresztowania oraz wymienione w postanowieniu o zastosowaniu albo przedłużeniu tymczasowego aresztowania. Prokurator może odmówić zgody na udostępnienie akt w tej części tylko wówczas, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że narażałoby to na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia pokrzywdzonego lub innego uczestnika postępowania, groziłoby zniszczeniem lub ukryciem dowodów albo tworzeniem dowodów fałszywych, groziłoby uniemożliwieniem ustalenia i ujęcia współsprawcy czynu zarzucanego podejrzanemu lub sprawców innych czynów ujawnionych w toku postępowania, ujawniałoby prowadzone czynności operacyjno-rozpoznawcze lub zagrażałoby utrudnieniem postępowania przygotowawczego w inny bezprawny sposób.
- § 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie kserokopii dokumentów oraz uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy, mając na uwadze koszty wykonania takich kserokopii.

Art. 179.

[§ 1. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej mogą być przesłuchane co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, tylko po zwolnieniu tych osób od obowiązku zachowania tajemnicy przez uprawniony organ przełożony.]

<§ 1. Osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” mogą być przesłuchane co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, tylko po zwolnieniu tych osób od obowiązku zachowania tajemnicy przez uprawniony organ przełożony.>

§ 2. Zwolnienia wolno odmówić tylko wtedy, gdyby złożenie zeznania wyrządzić mogło poważną szkodę państwu.

§ 3. Sąd lub prokurator może zwrócić się do właściwego naczelnego organu administracji rządowej o zwolnienie świadka od obowiązku zachowania tajemnicy.

Art. 180.

[§ 1. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy służbowej lub tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji mogą odmówić zeznań co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że sąd lub prokurator zwolni te osoby od obowiązku zachowania tajemnicy.]

<§ 1. Osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” lub „poufne” lub tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji mogą odmówić zeznań co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że sąd lub prokurator zwolni te osoby od obowiązku zachowania tajemnicy, jeżeli ustawy szczególne nie stanowią inaczej.>

- § 2. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, lekarskiej lub dziennikarskiej mogą być przesłuchiwane co do faktów objętych tą tajemnicą tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu. W postępowaniu przygotowawczym w przedmiocie przesłuchania lub zezwolenia na przesłuchanie decyduje sąd, na posiedzeniu bez udziału stron, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty doręczenia wniosku prokuratora. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.
- § 3. Zwolnienie dziennikarza od obowiązku zachowania tajemnicy nie może dotyczyć danych umożliwiających identyfikację autora materiału prasowego, listu do redakcji lub innego materiału o tym charakterze, jak również identyfikację osób udzielających informacji opublikowanych lub przekazanych do opublikowania, jeżeli osoby te zastrzegły nieujawnianie powyższych danych.
- § 4. Przepisu § 3 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy przestępstwa, o którym mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego.
- § 5. Odmowa przez dziennikarza ujawnienia danych, o których mowa w § 3, nie uchyła jego odpowiedzialności za przestępstwo, którego dopuścił się publikując informację.

Art. 181.

- § 1. W wypadkach przewidzianych w art. 179 i 180 sąd przesłuchuje taką osobę na rozprawie z wyłączeniem jawności.

[§ 2. *Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania, przechowywania i udostępniania protokołów przesłuchań oskarżonych, świadków, biegłych i kuratorów, a także innych dokumentów lub przedmiotów, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej, służbowej albo związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji, jak również dopuszczalny sposób powoływania się na takie przesłuchania, dokumenty i przedmioty w orzeczeniach i pismach procesowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwej ochrony tajemnicy przed nieuprawnionym ujawnieniem.*]

<§ 2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania, przechowywania i udostępniania protokołów przesłuchań oskarżonych, świadków, biegłych i kuratorów, a także innych dokumentów lub przedmiotów, na które rozciąga się obowiązek zachowania w tajemnicy informacji niejawnych albo zachowania tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji, jak również dopuszczalny sposób powoływania się na takie przesłuchania, dokumenty i przedmioty w orzeczeniach i pismach procesowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwej ochrony tajemnicy przed nieuprawnionym ujawnieniem.>

Art. 184.

[§ 1. *Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, może wydać postanowienie o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka, w tym danych osobowych, jeżeli nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Postępowanie w tym zakresie toczy się bez udziału stron i objęte jest tajemnicą państwową. W postanowieniu pomija się okoliczności, o których mowa w zdaniu pierwszym.*]

<§ 1. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, może wydać

postanowienie o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka, w tym danych osobowych, jeżeli nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Postępowanie w tym zakresie toczy się bez udziału stron i objęte jest tajemnicą jako informacja niejawna o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”. W postanowieniu pomija się okoliczności, o których mowa w zdaniu pierwszym.>

- § 2. W razie wydania postanowienia określonego w § 1 okoliczności, o których mowa w tym przepisie, pozostają wyłącznie do wiadomości sądu i prokuratora, a gdy zachodzi konieczność - również funkcjonariusza Policji prowadzącego postępowanie. Protokół przesłuchania świadka wolno udostępniać oskarżonemu lub obrońcy tylko w sposób uniemożliwiający ujawnienie okoliczności, o których mowa w § 1.
- § 3. Świadka przesłuchuje prokurator, a także sąd, który może zlecić wykonanie tej czynności sędziemu wyznaczonemu ze swojego składu - w miejscu i w sposób uniemożliwiający ujawnienie okoliczności, o których mowa w § 1. W przesłuchaniu świadka przez sąd lub sędziego wyznaczonego mają prawo wziąć udział prokurator, oskarżony i jego obrońca. Przepis art. 396 § 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.
- § 4. W razie przesłuchania świadka przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość, w protokole czynności z udziałem specjalistów należy wskazać ich imiona, nazwiska, specjalności i rodzaj wykonywanej czynności. Przepisu art. 205 § 3 nie stosuje się.
- [§ 5. *Na postanowienie w sprawie zachowania w tajemnicy okoliczności, o których mowa w § 1, świadkowi i oskarżonemu, a w postępowaniu przed sądem także prokuratorowi, przysługuje w terminie 3 dni zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Postępowanie dotyczące zażalenia toczy się bez udziału stron i objęte jest tajemnicą państwową.*]
- <§ 5. Na postanowienie w sprawie zachowania w tajemnicy okoliczności, o których mowa w § 1, świadkowi i oskarżonemu, a w postępowaniu przed sądem także prokuratorowi, przysługuje w terminie 3 dni zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Postępowanie dotyczące zażalenia toczy się bez udziału stron i jest objęte tajemnicą jako informacja niejawna o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>**
- § 6. W razie uwzględnienia zażalenia protokół przesłuchania świadka podlega zniszczeniu; o zniszczeniu protokołu należy uczynić wzmiankę w aktach sprawy.
- § 7. Świadek może, do czasu zamknięcia przewodu sądowego przed sądem pierwszej instancji, wystąpić z wnioskiem o uchylenie postanowienia, o którym mowa w § 1. Na postanowienie w przedmiocie wniosku służy zażalenie. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio. W razie uwzględnienia wniosku protokół przesłuchania świadka podlega ujawnieniu w całości.
- § 8. Jeżeli okaże się, że w czasie wydania postanowienia, o którym mowa w § 1, nie istniała uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej albo że świadek złożył świadomie fałszywe zeznania lub nastąpiło jego ujawnienie, prokurator w postępowaniu przygotowawczym, a w postępowaniu sądowym sąd, na wniosek prokuratora, może uchylić to postanowienie. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio. Protokół przesłuchania świadka podlega ujawnieniu w całości.
- § 9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki składania wniosku o wydanie postanowienia, o którym mowa w § 1, przesłuchania świadka, co do którego wydano to postanowienie, oraz sporządzania, przechowywania i udostępniania

protokołów przesłuchania tego świadka, a także dopuszczalny sposób powoływania się na jego zeznania w orzeczeniach i pismach procesowych, mając na uwadze zapewnienie właściwej ochrony tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka przed nieuprawnionym ujawnieniem.

Art. 225.

[§ 1. Jeżeli kierownik instytucji państwowej lub samorządowej albo też osoba, u której dokonano zatrzymania rzeczy lub u której przeprowadza się przeszukanie, oświadczy, że wydane lub znalezione przy przeszukaniu pismo lub inny dokument zawiera wiadomości objęte tajemnicą państwową, służbową, zawodową lub inną chronioną ustawą albo ma charakter osobisty, organ przeprowadzający czynność przekazuje niezwłocznie pismo lub inny dokument bez jego odczytania prokuratorowi lub sądowi w opieczętowanym opakowaniu.]

§ 2. Tryb wskazany w § 1 nie obowiązuje w stosunku do pism lub innych dokumentów, które dotyczą tajemnicy służbowej, zawodowej lub innej chronionej ustawą, jeżeli ich posiadaczem jest osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa, i do pism lub innych dokumentów o charakterze osobistym, których jest ona posiadaczem, autorem lub adresatem.]

<§ 1. Jeżeli kierownik instytucji państwowej lub samorządowej albo też osoba, u której dokonano zatrzymania rzeczy lub u której przeprowadza się przeszukanie, oświadczy, że wydane lub znalezione przy przeszukaniu pismo lub inny dokument zawiera informacje niejawne lub wiadomości objęte tajemnicą zawodową lub inną tajemnicą prawnie chronioną albo ma charakter osobisty, organ przeprowadzający czynność przekazuje niezwłocznie pismo lub inny dokument bez jego odczytania prokuratorowi lub sądowi w opieczętowanym opakowaniu.

§ 2. Tryb wskazany w § 1 nie obowiązuje w stosunku do pism lub innych dokumentów, które zawierają informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” lub „poufne” albo dotyczą tajemnicy zawodowej lub innej tajemnicy prawnie chronionej, jeżeli ich posiadaczem jest osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa, i do pism lub innych dokumentów o charakterze osobistym, których jest ona posiadaczem, autorem lub adresatem.>

§ 3. Jeżeli obrońca lub inna osoba, od której żąda się wydania rzeczy lub u której dokonuje się przeszukania, oświadczy, że wydane lub znalezione w toku przeszukania pisma lub inne dokumenty obejmują okoliczności związane z wykonywaniem funkcji obrońcy, organ dokonujący czynności pozostawia te dokumenty wymienionej osobie bez zapoznawania się z ich treścią lub wyglądem. Jeżeli jednak oświadczenie osoby nie będącej obrońcą budzi wątpliwości, organ dokonujący czynności przekazuje te dokumenty z zachowaniem rygorów określonych w § 1 sądowi, który po zapoznaniu się z dokumentami zwraca je w całości lub w części, z zachowaniem rygorów określonych w § 1, osobie, od której je zabrano, albo wydaje postanowienie o ich zatrzymaniu dla celów postępowania.

§ 4. Wydaną, odebraną lub znaną w toku przeszukania dokumentację psychiatryczną organ przeprowadzający czynność przekazuje, z zachowaniem rygorów określonych w § 1, sądowi lub prokuratorowi.

[Art. 226.

W kwestii wykorzystania dokumentów zawierających tajemnicę państwową, służbową lub zawodową, jako dowodów w postępowaniu karnym, stosuje się odpowiednio zakazy i ograniczenia określone w art. 178-181. Jednakże w postępowaniu przygotowawczym o

wykorzystaniu, jako dowodów, dokumentów zawierających tajemnicę lekarską decyduje prokurator.]

<Art. 226.

W kwestii wykorzystania dokumentów zawierających informacje niejawne lub tajemnicę zawodową, jako dowodów w postępowaniu karnym, stosuje się odpowiednio zakazy i ograniczenia określone w art. 178–181. Jednakże w postępowaniu przygotowawczym o wykorzystaniu, jako dowodów, dokumentów zawierających tajemnicę lekarską decyduje prokurator.>

Art. 237.

- § 1. Po wszczęciu postępowania sąd na wniosek prokuratora może zarządzić kontrolę i utrwalanie treści rozmów telefonicznych w celu wykrycia i uzyskania dowodów dla toczącego się postępowania lub zapobieżenia popełnieniu nowego przestępstwa.
- § 2. W wypadkach niecierpiących zwłoki kontrolę i utrwalanie rozmów telefonicznych może zarządzić prokurator, który obowiązany jest zwrócić się w terminie 3 dni do sądu z wnioskiem o zatwierdzenie postanowienia. Sąd wydaje postanowienie w przedmiocie wniosku w terminie 5 dni na posiedzeniu bez udziału stron.
- § 3. Kontrola i utrwalanie treści rozmów telefonicznych są dopuszczalne tylko wtedy, gdy toczące się postępowanie lub uzasadniona obawa popełnienia nowego przestępstwa dotyczy:

- 1) zabójstwa,
- 2) narażenia na niebezpieczeństwo powszechne lub spowodzenia katastrofy,
- 3) handlu ludźmi,
- 4) uprowadzenia osoby,
- 5) wymuszania okupu,
- 6) uprowadzenia statku powietrznego lub wodnego,
- 7) rozboju, kradzieży rozbójniczej lub wymuszenia rozbójniczego,
- 8) zamachu na niepodległość lub integralność państwa,
- 9) zamachu na konstytucyjny ustrój państwa lub jego naczelne organy, albo na jednostkę Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,

[10) szpiegostwa lub ujawnienia tajemnicy państwowej,]

<10) szpiegostwa lub ujawnienia informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”;>

- 11) gromadzenia broni, materiałów wybuchowych lub radioaktywnych,
- 12) fałszowania oraz obrotu fałszywymi pieniędzmi, środkami lub instrumentami płatniczymi albo zbywalnymi dokumentami uprawniającymi do otrzymania sumy pieniężnej, towaru, ładunku albo wygranej rzeczowej albo zawierającymi obowiązek wpłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach lub stwierdzenie uczestnictwa w spółce,
- 13) wytwarzania, przetwarzania, obrotu i przemytu środków odurzających, prekursorów, środków zastępczych lub substancji psychotropowych,
- 14) zorganizowanej grupy przestępczej,
- 15) mienia znacznej wartości,
- 16) użycia przemocy lub groźby bezprawnej w związku z postępowaniem karnym,
- 17) łapownictwa i płatnej protekcji,
- 18) stręczycielstwa, kuplerstwa i sutenerstwa,
- 19) przestępstw określonych w rozdziale XVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) oraz w art. 5-8 Rzymskiego Statutu

Międzynarodowego Trybunału Karnego, sporządzonego w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 708), zwanego dalej "Statutem".

- § 4. Kontrola i utrwalanie treści rozmów telefonicznych są dopuszczalne w stosunku do osoby podejrzanej, oskarżonego oraz w stosunku do pokrzywdzonego lub innej osoby, z którą może się kontaktować oskarżony albo która może mieć związek ze sprawcą lub z grożącym przestępstwem.
- § 5. Urzędy, instytucje oraz podmioty prowadzące działalność w dziedzinie poczty lub działalność telekomunikacyjną, obowiązane są umożliwić wykonanie postanowienia sądu lub prokuratora w zakresie przeprowadzenia kontroli rozmów telefonicznych oraz zapewnić rejestrowanie faktu przeprowadzenia takiej kontroli.
- § 6. Prawo odtwarzania zapisów ma sąd lub prokurator, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki, za zgodą sądu lub prokuratora, także Policja.
- § 7. Prawo zapoznawania się z rejestrem przeprowadzonych kontroli rozmów telefonicznych ma sąd, a w postępowaniu przygotowawczym - prokurator.

Art. 338.

- § 1. Jeżeli akt oskarżenia odpowiada warunkom formalnym, prezes sądu zarządza doręczenie jego odpisu oskarżonemu, wzywając go do składania wniosków dowodowych w terminie 7 dni od doręczenia mu aktu oskarżenia. Jeżeli akt oskarżenia zawiera wniosek, o którym mowa w art. 335 § 1, jego odpis doręcza się ujawnionemu pokrzywdzonemu.
- § 2. Oskarżony ma prawo wniesienia, w terminie 7 dni od doręczenia mu aktu oskarżenia, pisemnej odpowiedzi na akt oskarżenia, o czym należy go pouczyć.
- [§ 3. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo ujawnienia tajemnicy państwowej, oskarżonemu doręcza się odpis aktu oskarżenia bez uzasadnienia. Uzasadnienie aktu oskarżenia udostępnia się jednak z zachowaniem rygorów określonych przez prezesa sądu lub sąd.]
- <§ 3. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo ujawnienia informacji niejawnych o klauzuli „tajne” lub „ściśle tajne”, oskarżonemu doręcza się odpis aktu oskarżenia bez uzasadnienia. Uzasadnienie aktu oskarżenia udostępnia się jednak z zachowaniem rygorów określonych przez prezesa sądu lub sąd.>**

Art. 361.

- § 1. W razie wyłączenia jawności mogą być obecne na rozprawie, oprócz osób biorących udział w postępowaniu, po dwie osoby wskazane przez oskarżyciela publicznego, oskarżyciela posiłkowego, oskarżyciela prywatnego i oskarżonego. Jeżeli jest kilku oskarżycieli lub oskarżonych, każdy z nich może żądać pozostawienia na sali rozpraw po jednej osobie.
- [§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli zachodzi obawa ujawnienia tajemnicy państwowej.]
- <§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli zachodzi obawa ujawnienia informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>**
- § 3. W razie wyłączenia jawności przewodniczący może zezwolić poszczególnym osobom na obecność na rozprawie.

Art. 448.

- § 1. O przyjęciu apelacji zawiadamia się prokuratora oraz obrońców i pełnomocników, a także strony, po czym akta przekazuje się niezwłocznie sądowi odwoławczemu.
- [§ 2. W wypadku wniesienia apelacji przez prokuratora, obrońcę lub pełnomocnika dołącza się do zawiadomienia odpis apelacji strony przeciwnej, chyba że w sprawie była wyłączona jawność rozprawy ze względu na tajemnicę państwową.]

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<§ 2. W wypadku wniesienia apelacji przez prokuratora, obrońcę lub pełnomocnika dołącza się do zawiadomienia odpis apelacji strony przeciwnej, chyba że w sprawie była wyłączona jawność rozprawy ze względu na ochronę informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. – KODEKS KARNY WYKONAWCZY (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.)

Art. 11.

[§ 1. Sąd, kierując orzeczenie do wykonania, przesyła jego odpis lub wyciąg, ze wzmianką o wykonalności, a w wypadku orzeczenia prawomocnego - z datą jego uprawomocnienia się, odpowiedniemu organowi powołanemu do wykonywania orzeczenia. Sąd przesyła dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego orzeczenie wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone i nie zawiera informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową, oraz dane zawierające imię, nazwisko i adres pokrzywdzonego.]

<§ 1. Sąd, kierując orzeczenie do wykonania, przesyła jego odpis lub wyciąg, ze wzmianką o wykonalności, a w wypadku orzeczenia prawomocnego – z datą jego uprawomocnienia się, odpowiedniemu organowi powołanemu do wykonywania orzeczenia. Sąd przesyła dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego orzeczenie wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone i nie zawiera informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, oraz dane zawierające imię, nazwisko i adres pokrzywdzonego.>

§ 2. Sąd pierwszej instancji po wydaniu wyroku skazującego przesyła dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego posiadane w sprawie informacje dotyczące osoby skazanego, w tym dane o uprzedniej karalności oraz zastosowanych wobec niego środkach wychowawczych lub poprawczych, informacje pozwalające na identyfikację skazanego, a w szczególności numer Automatycznego Systemu Identyfikacji Daktyloskopijnej (AFIS), numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), rysopis oraz opis znaków szczególnych i tatuaży, a także zdjęcie skazanego, odpisy orzeczeń i opinii lekarskich oraz psychologicznych, w tym stwierdzających u skazanego uzależnienia od alkoholu, środków psychotropowych i odurzających, a także informacje dotyczące popełnienia przestępstwa określonego w art. 197-203 Kodeksu karnego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, a po uprawomocnieniu się wyroku, na wniosek dyrektora zakładu lub aresztu - również akta sądowe.

§ 3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji przesyłanych dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego, o których mowa w § 2, mając na uwadze konieczność zebrania danych osobopoznawczych niezbędnych do dokonania prawidłowej klasyfikacji skazanego dla indywidualnego z nim postępowania zmierzającego do realizacji celów, jakim ma służyć wykonanie kary pozbawienia wolności.

- § 4. W razie skazania tymczasowo aresztowanego lub osoby odbywającej karę pozbawienia wolności, sąd zawiadamia o tym odpowiednio dyrektora aresztu śledczego lub zakładu karnego.
- § 5. Organ, o którym mowa w § 1, zawiadamia sąd o przystąpieniu do wykonania orzeczenia oraz o zakończeniu jego wykonywania.

USTAWA z dnia 20 czerwca 1997 r. – PRAWO O RUCHU DROGOWYM (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.)

Art. 73.

1. Rejestracji pojazdu dokonuje, na wniosek właściciela, starosta właściwy ze względu na miejsce jego zamieszkania (siedzibę), wydając dowód rejestracyjny i zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne oraz nalepkę kontrolną, jeżeli jest wymagana, z zastrzeżeniem ust. 2-5.
2. Rejestracji pojazdu, którego właścicielem jest przedsiębiorstwo wielozakładowe lub inny podmiot, w skład którego wchodzi wydzielone jednostki organizacyjne, może dokonać starosta właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub jednostki, na wniosek kierownika zakładu lub wydzielonej jednostki organizacyjnej upoważnionego przez właściciela.
3. Rejestracji pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, kontroli skarbowej i Służby Celnej dokonują właściwe organy tych jednostek. Organy te wydają dowód rejestracyjny i zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne oraz nalepkę kontrolną, chyba że dla danego pojazdu tablice (tablica) rejestracyjne lub nalepka kontrolna nie są wymagane, a numer rejestracyjny umieszcza się bezpośrednio na pojeździe.

[3a. Producent blankietów dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, nalepek kontrolnych i innych dokumentów wymaganych do rejestracji pojazdów, a także starostowie - przekazują odpłatnie wojewodzie mazowieckiemu odpowiednio: blankiety dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, nalepek kontrolnych i innych dokumentów wymaganych do rejestracji pojazdów, a także zalegalizowane tablice rejestracyjne niezbędne do rejestracji, o której mowa w art. 76 ust. 4. Informacje dotyczące przekazanych blankietów dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, nalepek kontrolnych i innych dokumentów wymaganych do rejestracji oraz tablic rejestracyjnych są informacjami stanowiącymi tajemnicę państwową.]

<3a. Producent blankietów dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, nalepek kontrolnych i innych dokumentów wymaganych do rejestracji pojazdów, a także starostowie przekazują odpłatnie wojewodzie mazowieckiemu odpowiednio: blankiety dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, nalepek kontrolnych i innych dokumentów wymaganych do rejestracji pojazdów, a także zalegalizowane tablice rejestracyjne niezbędne do rejestracji, o której mowa w art. 76 ust. 4. Informacje dotyczące przekazanych blankietów dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, nalepek kontrolnych i innych dokumentów wymaganych do rejestracji oraz tablic rejestracyjnych podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>

4. Rejestracji pojazdu należącego do przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego i misji specjalnej państw obcych lub organizacji międzynarodowej, a także ich personelu korzystającego z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności, dokonuje wojewoda mazowiecki na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych.
5. W razie powierzenia pojazdu przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną podmiotowi polskiemu, pojazd ten jest rejestrowany przez określony w ust. 1 organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania (siedzibę) podmiotu polskiego.

USTAWA z dnia 25 czerwca 1997 r. O ŚWIADKU KORONNYM (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375)

[Art. 23.

Tajemnicę państwową stanowią:

- 1) *przebieg i treść czynności, o których mowa w art. 3, 5 i 5a, do chwili uprawomocnienia się postanowienia sądu o dopuszczeniu dowodu z zeznań świadka koronnego;*
- 2) *okoliczności dotyczące ochrony lub pomocy, o których mowa w art. 14-20.]*

<Art. 23.

Ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych podlegają:

- 1) **przebieg i treść czynności, o których mowa w art. 3, 5 i 5a, do chwili uprawomocnienia się postanowienia sądu o dopuszczeniu dowodu z zeznań świadka koronnego;**
- 2) **okoliczności dotyczące ochrony lub pomocy, o których mowa w art. 14–20.>**

USTAWA z dnia 1 sierpnia 1997 r. O TRYBUNALE KONSTYTUCYJNYM (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.)

[Art. 23.

1. *Rozprawy Trybunału są jawne, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej. Przewodniczący składu orzekającego może wyłączyć jawność ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.*
2. *Sędziowie Trybunału są upoważnieni do dostępu do wiadomości stanowiących tajemnicę państwową, związanych z rozpoznawaną przez Trybunał sprawą.*
3. *Świadek lub biegły może być przesłuchany co do okoliczności objętych tajemnicą państwową po zwolnieniu przez uprawniony organ od obowiązku zachowania tej tajemnicy. Odmowa zgody może być uzasadniona jedynie ważnym interesem państwa.*
4. *Świadek lub biegły nie korzysta z prawa odmowy złożenia zeznań, o którym mowa w ust. 3, jeżeli Trybunał uzna taką odmowę za nieuzasadnioną.]*

<Art. 23.

1. **Rozprawy Trybunału są jawne, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej. Przewodniczący składu orzekającego może wyłączyć jawność ze względu na**

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

bezpieczeństwo państwa lub ochronę informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.

2. Sędziowie Trybunału są upoważnieni do dostępu do informacji niejawnych związanych z rozpoznawaną przez Trybunał sprawą.
3. Świadek lub biegły może być przesłuchany co do okoliczności stanowiących informację niejawną o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” po zwolnieniu przez uprawniony organ od obowiązku zachowania tajemnicy. Odmowa zgody może być uzasadniona jedynie ważnym interesem państwa.
4. Świadek lub biegły nie korzysta z prawa odmowy złożenia zeznań, o którym mowa w ust. 3, jeżeli Trybunał uzna taką odmowę za nieuzasadnioną.>

USTAWA z dnia 21 sierpnia 1997 r. – PRAWO O USTROJU SĄDÓW WOJSKOWYCH
(Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z późn. zm.)

Art. 28.

- § 1. Sędziowie są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.
- § 1a. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się w dwóch egzemplarzach.
- § 2. Oświadczenia, o których mowa w § 1, sędziowie składają prezesowi właściwego wojskowego sądu okręgowego, który dokonuje analizy zawartych w nich danych. Sędziowie zajmujący stanowiska służbowe w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4, oświadczenia składają Ministrowi Sprawiedliwości, który dokonuje analizy zawartych w nich danych.
- § 3. Prezesi wojskowych sądów okręgowych składają oświadczenie, o którym mowa w § 1, Krajowej Radzie Sądownictwa, która dokonuje analizy danych w nim zawartych.
- § 4. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska sędziego.
- [§ 5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że sędzia, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z § 2 lub 3, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.]

<§ 5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że sędzia, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z § 2 lub 3, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.>

§ 6. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia zgodnie z § 2 lub § 3, przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania sędziego. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświadczeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.

USTAWA z dnia 21 sierpnia 1997 r. O OGRANICZENIU PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ PRZEZ OSOBY PEŁNIĄCE FUNKCJE PUBLICZNE (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375)

Art. 8.

1. Osoby wymienione w art. 1 obowiązane są do złożenia przełożonemu oświadczenia o działalności gospodarczej prowadzonej przez małżonka - przed powołaniem na stanowisko, a także o zamiarze podjęcia takiej działalności lub zmianie jej charakteru - w trakcie pełnienia funkcji.
2. Komisja, na wniosek przełożonego lub osoby zainteresowanej, wydaje, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, opinię, czy działalność gospodarcza, o której mowa w ust. 1, może wywołać podejrzenie o stronnictwo lub interesowność osoby wymienionej w art. 1. Przepisy art. 7 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio, z tym że opinię doręcza się w każdym przypadku przełożonemu.
3. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Prezes Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezydenta, Szef Kancelarii Sejmu, Szef Kancelarii Senatu, Prezes Trybunału Konstytucyjnego, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezes Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Główny Inspektor Pracy, Prezes Polskiej Akademii Nauk, Kierownik Krajowego Biura Wyborczego oraz Rzecznik Ubezpieczonych składają oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego składa oświadczenie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prokuratora

Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, wiceprezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, pierwszego zastępcy Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego - przepisu ust. 2 nie stosuje się.

[5. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, stanowią tajemnicę służbową.]

<5. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.>

Art. 10.

1. Osoby określone w art. 1 oraz w art. 2 pkt 1-5 i 7-11 są obowiązane do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach lub spółdzielniach, o których mowa w art. 4.

2. Urzędnicy służby cywilnej zajmujący inne stanowiska niż określone w art. 2 są obowiązani do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1.

[3. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że osoba, która złożyła oświadczenie, wyraziła pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba uprawniona, zgodnie z ust. 4, 5 lub 6, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.]

<3. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że osoba, która złożyła oświadczenie, wyraziła pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba uprawniona, zgodnie z ust. 4, 5 lub 6, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.>

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się kierownikowi jednostki (dyrektorowi generalnemu urzędu), z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska. Kierownik jednostki (dyrektor generalny urzędu) dokonuje analizy zawartych w oświadczeniu danych.

5. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Prezes Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezydenta, Szef Kancelarii Sejmu, Szef Kancelarii Senatu, Prezes Trybunału Konstytucyjnego, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezes Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Główny Inspektor

Pracy, Prezes Polskiej Akademii Nauk, Kierownik Krajowego Biura Wyborczego oraz Rzecznik Ubezpieczonych składają oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, który dokonuje analizy zawartych w nim danych. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego składa oświadczenie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, który dokonuje analizy zawartych w nim danych.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składają:

- 1) przewodniczący samorządowego kolegium odwoławczego - przewodniczącemu wojewódzkiego sejmiku samorządowego;
- 2) (uchylony);

Uwaga: Obecnie: ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 3 oraz art. 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.03.159.1548).
oraz ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 19 oraz art. 25 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej

3) prezes banku, o którym mowa w art. 2 pkt 7, z wyłączeniem Prezesa Narodowego Banku Polskiego - Ministrowi Finansów;

4) prezes spółki, o której mowa w art. 2 pkt 9 - Ministrowi Skarbu Państwa.

7. Osoby odbierające oświadczenie, o których mowa w ust. 6, dokonują analizy zawartych w nim danych.

8. Osoba dokonująca analizy jest uprawniona do porównania treści analizowanego oświadczenia z treścią uprzednio złożonych oświadczeń.

9. Kontroli rzetelności i prawdziwości oświadczeń, o których mowa w art. 8 ust. 1 oraz w ust. 1, 2, 5 i 6, dokonuje Centralne Biuro Antykorupcyjne w trybie i na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708 i Nr 158, poz. 1122).

USTAWA z dnia 22 sierpnia 1997 r. O OCHRONIE OSÓB I MIENIA (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.)

Art. 35a.

Pracownik ochrony, któremu mają być powierzone na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.) zadania pełnomocnika ochrony lub pracownika pionu ochrony, musi dodatkowo spełnić wymagania określone w tej ustawie.

<Art. 35a.

Pracownik ochrony, któremu mają być powierzone na podstawie ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zadania pełnomocnika ochrony lub pracownika pionu ochrony, musi dodatkowo spełnić wymagania określone w tej ustawie.>

USTAWA z dnia 28 sierpnia 1997 r. O ORGANIZACJI I FUNKCJONOWANIU FUNDUSZY EMERYTALNYCH (Dz. U. z 2010 r. Nr 34, poz. 189)

Art. 41a.

1. Członkowie zarządu powszechnego towarzystwa są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać informacje o:
 - 1) posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach cywilnych lub w osobowych spółkach handlowych, udziałach i akcjach w spółkach handlowych, a także dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach handlowych;
 - 2) dochodach osiąganych z tytułu zatrudnienia lub innej działalności zarobkowej lub zajęć, z podaniem kwot uzyskiwanych z każdego tytułu;
 - 3) mieniu ruchomym o wartości jednostkowej stanowiącej równowartość w złotych powyżej 3.000 euro;
 - 4) zobowiązaniach pieniężnych o wartości stanowiącej równowartość w złotych powyżej 3.000 euro, w tym o zaciągniętych kredytach i pożyczkach oraz warunkach, na jakich zostały udzielone.
2. Oświadczenie o stanie majątkowym składa się w dwóch egzemplarzach organowi nadzoru przed objęciem funkcji w zarządzie, a następnie co roku do dnia 31 maja, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, dołączając kopię rocznego zeznania podatkowego (PIT).
3. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym organ nadzoru przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania członka zarządu.
4. Analizy danych zawartych w oświadczeniach o stanie majątkowym dokonuje organ nadzoru oraz właściwe urzędy skarbowe. Podmiot dokonujący analizy danych zawartych w oświadczeniu jest uprawniony do porównania treści analizowanego oświadczenia z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz z dołączoną kopią rocznego zeznania podatkowego (PIT). Wyniki analizy właściwe urzędy skarbowe przekazują niezwłocznie organowi nadzoru.
- [5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że osoba, która złożyła oświadczenie, wyraziła pisemną zgodę na ich ujawnienie. Oświadczenie przechowuje się przez okres 6 lat.]
- <5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że osoba, która złożyła oświadczenie, wyraziła pisemną zgodę na ich ujawnienie. Oświadczenie przechowuje się przez okres 6 lat.>**
6. W przypadku niezłożenia w terminie oświadczenia o stanie majątkowym organ nadzoru może nałożyć na członka zarządu karę pieniężną w wysokości do 10.000 zł.
7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia o stanie majątkowym, uwzględniając w szczególności informacje, o których mowa w ust. 1.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 1997 r. O STRAŻACH GMINNYCH (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z późn. zm.)

Art. 27.

Do obowiązków strażnika należy:

- 1) przestrzeganie prawa, rzetelne, bezstronne i terminowe wykonywanie poleceń przełożonych,
- 2) poszanowanie powagi, honoru, godności obywateli i własnej,
- [3) *zachowanie tajemnicy państwowej i służbowej,*]

<3) zachowanie tajemnicy prawnie chronionej,>

- 4) podejmowanie interwencji w sytuacjach zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, a także w przypadku naruszenia dóbr osobistych ludzi,
- 5) zachowanie uprzejmości i życzliwości w kontaktach z obywatelami, przełożonymi, podwładnymi oraz współpracownikami,
- 6) stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych,
- 7) zachowanie się z godnością w czasie pracy i poza nią.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 1997 r. O KOMORNIKACH SĄDOWYCH I EGZEKUCJI (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191, z późn. zm.)

Art. 14.

1. O zgłoszeniu przez komornika utworzenia lub objęcia kancelarii Minister Sprawiedliwości zawiadamia prezesa właściwego sądu apelacyjnego.

[2. *W terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, prezes sądu apelacyjnego odbiera od komornika ślubowanie według następującej roty:*

"Ślubuję uroczyście jako komornik powierzone mi obowiązki wypełniać zgodnie z prawem i sumieniem, dochować tajemnicy państwowej i zawodowej, w postępowaniu swym kierować się zasadami uczciwości, godności i honoru."]

- <2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, prezes sądu apelacyjnego odbiera od komornika ślubowanie według następującej roty:**

„Ślubuję uroczyście jako komornik powierzone mi obowiązki wypełniać zgodnie z prawem i sumieniem, dochować tajemnicy prawnie chronionej, w postępowaniu swym kierować się zasadami uczciwości, godności i honoru”.>

- 2a. Prezes sądu apelacyjnego zawiadamia Ministra Sprawiedliwości, prezesa właściwego sądu okręgowego, prezesa właściwego sądu rejonowego oraz radę właściwej izby komorniczej o przyjęciu od komornika ślubowania, o którym mowa w ust. 2.
3. Jeżeli komornik odmówi złożenia ślubowania, o którym mowa w ust. 2, lub z własnej winy niełoży go we wskazanym terminie, powołanie traci moc. Okoliczność tę stwierdza Minister Sprawiedliwości.
4. Z dniem złożenia ślubowania komornik uzyskuje prawo wykonywania czynności, o których mowa w art. 2.

Art. 16.

1. Komornik jest obowiązany postępować zgodnie z przepisami prawa, złożonym ślubowaniem i zasadami etyki zawodowej oraz podnosić kwalifikacje zawodowe.
2. Komornik jest obowiązany do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.
3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, komornicy składają właściwemu terytorialnie prezesowi sądu apelacyjnego.
4. Analizy danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2 i 3, dokonuje właściwe kolegium sądu apelacyjnego.
5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, składa się przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska komornika.
- [6. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że komornik, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z ust. 3 lub 4, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.]*
- <6. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że komornik, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z ust. 3 lub 4, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.>**
7. Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio formularz, określony przepisami o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 1997 r. – ORDYNACJA PODATKOWA (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.)

[Art. 13a.

Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, nadać uprawnienia organów podatkowych:

- 1) Szefowi Agencji Wywiadu,*
- 2) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,*
- 3) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,*

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 4) *Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego,*
- 5) *Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego*
- jeżeli jest to uzasadnione ochroną tajemnicy państwowej i wymogami bezpieczeństwa państwa.]

<Art. 13a.

Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, nadać uprawnienia organów podatkowych:

- 1) Szefowi Agencji Wywiadu,**
- 2) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,**
- 3) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,**
- 4) Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego,**
- 5) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego**

– jeżeli jest to uzasadnione ochroną informacji niejawnych i wymogami bezpieczeństwa państwa.>

Art. 82.

§ 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji:

- 1) na pisemne żądanie organu podatkowego - o zdarzeniach wynikających ze stosunków cywilnoprawnych albo z prawa pracy, mogących mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób lub jednostek, z którymi zawarto umowę;
- 2) bez wezwania przez organ podatkowy - o umowach zawartych z nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego;
- 3) w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

§ 2. Banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe obowiązane są do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w formie dokumentu elektronicznego, comiesięcznych informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, w terminie do 7. dnia następnego miesiąca.

§ 2a. Jednostki organizacyjne Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego obowiązane są do sporządzenia i przekazania informacji o składkach płatnika i ubezpieczonego.

§ 2b. (uchylony).

§ 2c. Informacje, o których mowa w § 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia naczelnikom urzędów skarbowych, naczelnikom urzędów celnych, dyrektorom izb skarbowych, dyrektorom izb celnych oraz dyrektorom urzędów kontroli skarbowej.

§ 3. Banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz inne instytucje finansowe, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do udzielenia informacji w razie wystąpienia władz państw obcych - w zakresie i na zasadach określonych w rozdziale 2 działu VIIa oraz wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

[§ 4. Żądanie, o którym mowa w § 3, oznacza się klauzulą: "Tajemnica skarbowa", a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje

niejawne stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.]

<§ 4. Żądanie, o którym mowa w § 3, oznacza się klauzulą: „Tajemnica skarbową”, a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone”.>

§ 5. Organ podatkowy określa zakres żądanych informacji, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 2a, oraz termin ich przekazania.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki oraz zakres informacji, o których mowa w § 1 pkt 2, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzania i przekazywania, ze szczególnym uwzględnieniem powiązań kapitałowych oraz nadzorczych pomiędzy rezydentami i nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego oraz posiadania przez nierezydentów przedsiębiorstw, oddziałów i przedstawicielstw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) organy administracji rządowej lub samorządowej obowiązane do przekazywania informacji podatkowych bez wezwania przez organ podatkowy, zakres tych informacji, a także tryb ich sporządzania oraz terminy przekazywania.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych mając na uwadze usprawnienie przekazywania i przetwarzania informacji, o których mowa w § 2, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) format i tryb przekazywania dokumentu elektronicznego, uwzględniając jego zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem;
- 2) wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych oraz rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, o których mowa w § 2, uwzględniając numer rachunku, datę jego założenia albo likwidacji, dane identyfikujące posiadacza rachunku, w tym nazwisko i imię lub nazwę posiadacza, miejsce zamieszkania lub adres siedziby, rodzaj i numer identyfikatora posiadacza rachunku, kod kraju posiadacza rachunku, numer identyfikacji podatkowej.

§ 8. Obowiązek określony w § 2 może być wykonany za pośrednictwem instytucji, o których mowa w art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.

Art. 179.

[§ 1. Przepisów art. 178 nie stosuje się do znajdujących się w aktach sprawy dokumentów objętych ochroną tajemnicy państwowej, a także do innych dokumentów, które organ podatkowy wyłączy z akt sprawy ze względu na interes publiczny.]

<§ 1. Przepisów art. 178 nie stosuje się do znajdujących się w aktach sprawy dokumentów zawierających informacje niejawne, a także do innych dokumentów, które organ podatkowy wyłączy z akt sprawy ze względu na interes publiczny.>

§ 2. Odmowa umożliwienia stronie zapoznania się z dokumentami, o których mowa w § 1, sporządzania z nich notatek, kopii i odpisów, uwierzytelniania odpisów i kopii lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia.

§ 3. Na postanowienie, o którym mowa w § 2, służy zażalenie.

Art. 195.

Świadcami nie mogą być:

- 1) osoby niezdolne do postrzegania lub komunikowania swych spostrzeżeń;

[2) osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej lub służbowej na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały, w trybie określonym obowiązującymi przepisami, zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy;]

<2) osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały, w trybie określonym obowiązującymi przepisami, zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy;>

3) duchowni prawnie uznanych wyznań - co do faktów objętych tajemnicą spowiedzi.

Art. 196.

§ 1. Nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonka strony, wstępnych, zstępnych i rodzeństwa strony oraz powinowatych pierwszego stopnia, jak również osób pozostających ze stroną w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Prawo odmowy zeznań trwa także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 2. Świadek może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub jego bliskich wymienionych w § 1 na odpowiedzialność karną, karną skarbową albo spowodować naruszenie obowiązku zachowania ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

§ 3. Przed odebraniem zeznania organ podatkowy poucza świadka o prawie odmowy zeznań i odpowiedzi na pytania oraz uprzedza o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania oraz przechowywania protokołów zeznań obejmujących okoliczności, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej, służbowej lub zawodowej.

<§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania oraz przechowywania protokołów zeznań obejmujących okoliczności, na które rozciąga się obowiązek ochrony informacji niejawnych lub dochowania tajemnicy zawodowej.>

Art. 286.

§ 1. Kontrolujący, w zakresie wynikającym z upoważnienia, są w szczególności uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego;
- 2) wstępu do lokali mieszkalnych w przypadku, o którym mowa w art. 276 § 1;
- 3) żądania okazania majątku podlegającego kontroli oraz do dokonania jego oględzin;
- 4) żądania udostępniania akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej;
- 5) zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym kontrolą;
- 6) zabezpieczania zebranych dowodów;
- 7) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 8) żądania przeprowadzenia spisu z natury;

- 9) przesłuchiwanie świadków, kontrolowanego oraz innych osób wymienionych w art. 287 § 4;
 - 10) zasięgania opinii biegłych.
- § 2. Kontrolujący może zażądać wydania, na czas trwania kontroli, za pokwitowaniem:
- 1) próbek towarów;
 - 2) akt, ksiąg i dokumentów, o których mowa w § 1 pkt 4:
 - a) w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że są one nierzetelne, lub
 - b) gdy podatnik nie zapewnia kontrolującemu warunków umożliwiających wykonywanie czynności kontrolnych związanych z badaniem tej dokumentacji, a w szczególności nie udostępnia kontrolującemu samodzielnego pomieszczenia i miejsca do przechowywania dokumentów.
- [§ 3. Przeglądanie akt postępowania przygotowawczego i sądowego, akt spraw sądowych, a także dokumentów zawierających informacje stanowiące tajemnicę państwową, służbową lub zawodową oraz sporządzanie z nich odpisów i notatek następuje z zachowaniem właściwych przepisów.]*
- <§ 3. Przeglądanie akt postępowania przygotowawczego i sądowego, akt spraw sądowych, a także dokumentów zawierających informacje niejawnne lub stanowiące tajemnicę zawodową oraz sporządzanie z nich odpisów i notatek następuje z zachowaniem właściwych przepisów.>**

Art. 296.

- § 1. Akta spraw zawierające informacje:
- 1) pochodzące z banków lub spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, z wyłączeniem informacji, o których mowa w art. 82 § 2, oraz z innych instytucji finansowych,
 - 2) określone w art. 305b, uzyskane od państw członkowskich Unii Europejskiej, pochodzące z banków oraz innych instytucji finansowych,
 - 3) uzyskane w postępowaniu w sprawie zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa
- przechowuje się w pomieszczeniach zabezpieczonych zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnnych.
- [§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, po ich wykorzystaniu są wyłączane z akt sprawy i przechowywane w kasach pancernych lub szafach pancernych. O wyłączeniu informacji dokonuje się adnotacji w aktach sprawy.]*
- <§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, po ich wykorzystaniu są wyłączane z akt sprawy i przechowywane w kasach pancernych, szafach pancernych lub w urządzeniach służących ochronie informacji niejawnnych o klauzuli „poufne”, którym na podstawie odrębnych przepisów przyznano certyfikaty lub świadectwa kwalifikacyjne. Adnotacji o wyłączeniu dokonuje się w aktach sprawy.>**
- § 3. Ponowne włączenie do akt sprawy informacji, o których mowa w § 1, następuje wyłącznie w przypadkach określonych w art. 297 i 297a.

Art. 297.

- § 1. Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają wyłącznie:
- 1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, dyrektorowi izby skarbowej lub dyrektorowi izby celnej - w toku postępowania podatkowego, postępowania w

- sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego prowadzonego w urzędzie skarbowym lub urzędzie celnym;
- 2) innym naczelnikom urzędów skarbowych lub urzędów celnych albo organom kontroli skarbowej - w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub kontrolą podatkową;
 - 2a) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej - zgodnie z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
 - 3) sądom lub prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem;
 - 4) Rzecznikowi Praw Obywatelskich - w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
 - 5) Prokuratorowi Generalnemu - na wniosek właściwego prokuratora:
 - a) w przypadkach określonych w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - b) w związku z udziałem prokuratora w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
 - 6) (uchylony);
 - [7) *szużbom ochrony państwa, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej i ich posiadającym pisemne upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;]*
 - <7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i ich posiadającym pisemne upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;>**
 - 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia czynności kontrolnych, określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708).
- § 2. W przypadkach określonych w § 1 pkt 1 lub 2 stosuje się odpowiednio przepis art. 295.
- § 3. W przypadkach, o których mowa w § 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 82 § 4.
- § 4. Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w § 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 182, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.
- § 5. Naczelnicy urzędów skarbowych udostępniają Państwowej Komisji Wyborczej, w związku z badaniem sprawozdania komitetu wyborczego, informacji, o której mowa w art. 34 ust. 1, lub sprawozdania, o którym mowa w art. 38 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857, z późn. zm.), akta, o których mowa w § 1.

Art. 298.

Akta niezawierające informacji, o których mowa w art. 182, organy podatkowe udostępniają:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;

- 2) innym organom podatkowym;
 - 3) organom kontroli skarbowej;
 - 3a) pracownikom wywiadu skarbowego;
 - 4) Najwyższej Izbie Kontroli - w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli;
 - 5) sądowni, prokuratorowi, a także upoważnionym pisemnie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji lub Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w związku z toczącym się postępowaniem,
- [5a) służbom ochrony państwa, Agencji Wywiadu, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej i ich posiadającym pisemne upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,]*
- <5a) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i ich posiadającym pisemne upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,>**
- 5b) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów,
 - 6) biegłym powołanym w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej - w zakresie określonym przez organ podatkowy;
 - 6a) wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców - w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 7) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 1997 r. – PRAWO BANKOWE (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.)

Art. 105.

- 1. Bank ma obowiązek udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową wyłącznie:
 - 1) innym bankom i instytucjom kredytowym w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz nabywaniem i zbywaniem wierzytelności,
 - 1a) na zasadzie wzajemności - innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń,

- 1b) innym bankom, instytucjom kredytowym lub instytucjom finansowym, w zakresie niezbędnym dla:
 - a) wykonywania obowiązujących je przepisów dotyczących nadzoru skonsolidowanego, w tym w szczególności dla sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, obejmujących także bank,
 - b) zarządzania ryzykiem dużych zaangażowań,
 - c) stosowania metod statystycznych, o którym mowa w art. 128d ust. 1 i 6,
- 1c) instytucjom, o których mowa w ust. 4, w zakresie niezbędnym dla stosowania metod statystycznych, o którym mowa w art. 128d ust. 1 i 6,
- 2) na żądanie:
 - a) Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie nadzoru sprawowanego na podstawie niniejszej ustawy i ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119), pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 2, oraz osób upoważnionych uchwałą Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie określonym w tym upoważnieniu,
 - b) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe:
 - przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy zawartej z bankiem, w zakresie informacji dotyczących tej osoby fizycznej,
 - popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;
 - c) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego z państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową,
 - d) sądu w związku z prowadzonym postępowaniem spadkowym lub o podział majątku między małżonkami albo prowadzoną przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy sprawą o alimenty lub o rentę o charakterze alimentacyjnym,
 - e) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącą się:
 - sprawą karną lub karną skarbową przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy zawartej z bankiem,
 - sprawą karną lub karną skarbową o przestępstwo popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która jest posiadaczem rachunku,
 - f) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271),
 - g) (uchylona),
 - h) Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, z późn. zm.),
 - i) biegłego rewidenta upoważnionego do badania sprawozdań finansowych banku na podstawie zawartej z bankiem umowy,
 - j) (uchylona),

[k) służb ochrony państwa, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej i ich posiadających pisemne upoważnienie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,]

<k) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich posiadających pisemne upoważnienie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,>

- l) Policji, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,
 - ł) komornika sądowego w zakresie niezbędnym do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, postępowania zabezpieczającego oraz wykonywania innych czynności wynikających z jego ustawowych zadań,
 - m) wydawców elektronicznych instrumentów płatniczych niebędących bankami w zakresie określonym ustawą z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385),
 - n) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań określonych w art. 12 i 14 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285),
 - o) koordynatora w związku z wykonywaniem przez niego nadzoru uzupełniającego nad konglomeratem finansowym w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - p) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w trybie i na zasadach określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708),
 - q) właściwej władzy nadzorczej, z którą Komisja Nadzoru Bankowego zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 131 ust. 2 lub w art. 141f ust. 3, w związku z wykonywaniem przez tę władzę nadzoru skonsolidowanego,
 - r) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie określonym ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291 oraz z 2006 r. Nr 191, poz. 1411 i Nr 245, poz. 1775),
 - s) prokuratora, Policji i innych organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa lub czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia - w zakresie określonym w art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.),
 - t) organu Służby Celnej na zasadach i w trybie określonych w art. 75 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323).
- 3) Narodowemu Bankowi Polskiemu, w związku z wykonywaniem kontroli oraz zbieraniem danych niezbędnych do sporządzania bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej, a także innym bankom uprawnionym do

pośredniczenia w dokonywaniu przez rezydentów przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju z nierezydentami, w zakresie określonym w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178).
(ustępy 2-6 pominięto)

Art. 110.

Bank może pobierać przewidziane w umowie prowizje i opłaty z tytułu wykonywanych czynności bankowych oraz opłaty za wykonywanie innych czynności, w tym także opłaty za przygotowanie, sporządzenie i przekazanie informacji stanowiących tajemnicę bankową uprawnionym przez ustawę osobom, organom i instytucjom, z wyłączeniem przypadków, gdy udzielenie informacji następuje na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w toku postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe,
- 2) prokuratora w sprawach dotyczących wykorzystywania działalności banków do celów mających związek z przestępstwem, o którym mowa w art. 299 Kodeksu karnego,
- 3) osób upoważnionych uchwałą Komisji Nadzoru Finansowego oraz inspektora nadzoru bankowego,
- 4) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej oraz naczelnika urzędu skarbowego w zakresie uregulowanym w odrębnych ustawach,
- 5) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawach dotyczących numerów rachunków bankowych płatników składek oraz danych umożliwiających identyfikację posiadaczy tych rachunków,
- [6) *szużb ochrony państwa, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej i Służby Więziennej w związku z postępowaniami sprawdzającymi prowadzonymi na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,]*
- <6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu w związku z postępowaniami sprawdzającymi prowadzonymi na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;>**
- 7) prokuratora, Policji i innych organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa lub czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia - w zakresie informacji przekazywanych na potrzeby tych postępowań,
- 8) organu Służby Celnej wydane w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo skarbowe.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 1997 r. O OCHRONIE DANYCH OSOBOWYCH (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.)

Art. 30.

Administrator danych odmawia udostępnienia danych osobowych ze zbioru danych podmiotom i osobom innym niż wymienione w art. 29 ust. 1, jeżeli spowodowałoby to:

- [1) *ujawnienie wiadomości stanowiących tajemnicę państwową,]*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<1) ujawnienie wiadomości zawierających informacje niejawne,>

- 2) zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 3) zagrożenie dla podstawowego interesu gospodarczego lub finansowego państwa,
- 4) istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.

Art. 32.

1. Każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do:
 - 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska,
 - 2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze,
 - 3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych,
 - [4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie tajemnicy państwowej, służbowej lub zawodowej.]*
- .<4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej,>**
- 5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane,
- 5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2,
- 6) żądania uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania danych osobowych, czasowego lub stałego wstrzymania ich przetwarzania lub ich usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane,
- 7) wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację,
- 8) wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych,
- 9) wniesienia do administratora danych żądania ponownego, indywidualnego rozpatrzenia sprawy rozstrzygniętej z naruszeniem art. 26a ust. 1.
2. W przypadku wniesienia żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, administrator danych zaprzestaje przetwarzania kwestionowanych danych osobowych albo bez zbędnej zwłoki przekazuje żądanie Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.
3. W razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem.

- 3a. W razie wniesienia żądania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 9, administrator danych bez zbędnej zwłoki rozpatruje sprawę albo przekazuje ją wraz z uzasadnieniem swojego stanowiska Generalnemu Inspektorowi, który wydaje stosowną decyzję.
4. Jeżeli dane są przetwarzane dla celów naukowych, dydaktycznych, historycznych, statystycznych lub archiwalnych, administrator danych może odstąpić od informowania osób o przetwarzaniu ich danych w przypadkach, gdy pociągałoby to za sobą nakłady niewspółmierne z zamierzonym celem
5. Osoba zainteresowana może skorzystać z prawa do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, nie częściej niż raz na 6 miesięcy.

Art. 43.

1. Z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych:

[1) objętych tajemnicą państwową ze względu na obronność lub bezpieczeństwo państwa, ochronę życia i zdrowia ludzi, mienia lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,]

<1) zawierających informacje niejawne,>

- 1a) które zostały uzyskane w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych przez funkcjonariuszy organów uprawnionych do tych czynności,
- 2) przetwarzanych przez właściwe organy dla potrzeb postępowania sądowego oraz na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Karnym,
- 2a) przetwarzanych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
- 2b) przetwarzanych przez właściwe organy na potrzeby udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym,
- 3) dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego,
- 4) przetwarzanych w związku z zatrudnieniem u nich, świadczeniem im usług na podstawie umów cywilnoprawnych, a także dotyczących osób u nich zrzeszonych lub uczących się,
- 5) dotyczących osób korzystających z ich usług medycznych, obsługi notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, rzecznika patentowego, doradcy podatkowego lub biegłego rewidenta,
- 6) tworzonych na podstawie przepisów dotyczących wyborów do Sejmu, Senatu, Parlamentu Europejskiego, rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wójta, burmistrza, prezydenta miasta oraz dotyczących referendum ogólnokrajowego i referendum lokalnego,
- 7) dotyczących osób pozbawionych wolności na podstawie ustawy, w zakresie niezbędnym do wykonania tymczasowego aresztowania lub kary pozbawienia wolności,
- 8) przetwarzanych wyłącznie w celu wystawienia faktury, rachunku lub prowadzenia sprawozdawczości finansowej,
- 9) powszechnie dostępnych,
- 10) przetwarzanych w celu przygotowania rozprawy wymaganej do uzyskania dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub stopnia naukowego,
- 11) przetwarzanych w zakresie drobnych bieżących spraw życia codziennego.

2. W odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, przetwarzanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone w art. 12 pkt 2, art. 14 pkt 1 i 3-5 oraz art. 15-18.

USTAWA z dnia 13 października 1998 r. O SYSTEMIE UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 i Nr 218, poz. 1690 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 668)

[Art. 79.

Indywidualne dane uzyskane przez Zakład od ubezpieczonych oraz płatników składek są objęte tajemnicą służbową Zakładu. Do przestrzegania tej tajemnicy obowiązani są:

- 1) pracownicy Zakładu;*
- 2) członkowie Rady Nadzorczej Zakładu.]*

<Art. 79.

- 1. Indywidualne dane zawarte na kontach ubezpieczonych i kontach płatników składek, a także w rejestrach prowadzonych przez Zakład oraz dane źródłowe będące podstawą zapisów na tych kontach i w rejestrach stanowią tajemnicę prawnie chronioną Zakładu. Do przestrzegania tej tajemnicy obowiązani są:**

- 1) pracownicy Zakładu;**
- 2) członkowie Rady Nadzorczej Zakładu.**

- 2. Przepis ust. 1 stosuje się również do indywidualnych danych osób, przetwarzanych w Zakładzie w zakresie przyznawania, ustalania i wypłaty świadczeń z ubezpieczeń społecznych, a także świadczeń finansowanych z budżetu państwa oraz o dokonanych wypłatach, w związku z realizacją zadań zleconych Zakładowi na podstawie odrębnych przepisów.>**

USTAWA z dnia 18 grudnia 1998 r. O INSTYTUCIE PAMIĘCI NARODOWEJ – KOMISJI ŚCIGANIA ZBRODNI PRZECIWKO NARODOWI POLSKIEMU (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424, z późn. zm.)

Art. 11.

- 1. Na stanowisko Prezesa Instytutu Pamięci może być powołany obywatel polski wyróżniający się wysokimi walorami moralnymi oraz wiedzą przydatną w pracach Instytutu Pamięci.**

2. Na stanowisko Prezesa Instytutu Pamięci nie może być powołana osoba, która pełniła służbę, pracowała lub była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5, ani też sędzia, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.
- 2a. Na stanowisko Prezesa Instytutu Pamięci nie może być powołana również osoba, co do której w archiwach podlegających przekazaniu do Instytutu Pamięci lub w innych archiwach państwowych znajduje się informacja o tym, że istnieją wobec niej przesłanki przewidziane w ust. 2.
- [2b. Na stanowisko Prezesa Instytutu Pamięci nie może być powołana również osoba, której działalność związana z dostępem do tajemnicy państwowej lub objęta tajemnicą państwową uniemożliwia szczegółowe przedstawienie informacji o przebiegu swojej służby, pracy lub współpracy.]*
- <2b. Na stanowisko Prezesa Instytutu Pamięci nie może być powołana również osoba, której działalność związana z dostępem do informacji niejawnych lub objęta ochroną jako informacja niejawna uniemożliwia szczegółowe przedstawienie informacji o przebiegu swojej służby, pracy lub współpracy.>**
3. Prezes Instytutu Pamięci nie może należeć do partii politycznej, związku zawodowego ani prowadzić działalności publicznej niedającej się pogodzić z godnością jego urzędu.
4. Prezes Instytutu Pamięci nie może wykonywać innych zajęć zawodowych, z wyjątkiem zajmowania stanowiska profesora szkoły wyższej.
5. Stanowiska Prezesa Instytutu Pamięci nie można łączyć z mandatem posła albo senatora.
6. Warunki, o których mowa w ust. 1-3 i 5, powinni spełniać również prokuratorzy i pracownicy Instytutu Pamięci.

[Art. 22.

- 1. Prezes Instytutu Pamięci może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zezwolić na ujawnienie wiadomości stanowiącej tajemnicę państwową lub służbową oraz na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych tajemnicą państwową określonej osobie lub instytucji, jeżeli zachowanie tajemnicy uniemożliwiałoby wykonanie wskazanych w ustawie zadań Instytutu Pamięci.*
- 2. W odniesieniu do dokumentów przekazanych do archiwum Instytutu Pamięci, Prezesowi Instytutu Pamięci przysługują uprawnienia określone w art. 25 ust. 6 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).]*

<Art. 22.

- 1. Prezes Instytutu Pamięci może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zezwolić na ujawnienie wiadomości stanowiącej informację niejawną oraz na udostępnienie dokumentów lub materiałów zawierających informacje niejawne określonej osobie lub instytucji, jeżeli zachowanie tajemnicy uniemożliwiałoby wykonanie wskazanych w ustawie zadań Instytutu Pamięci.**
- 2. W odniesieniu do dokumentów przekazanych do archiwum Instytutu Pamięci, Prezesowi Instytutu Pamięci przysługują uprawnienia określone w art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**

Art. 39.

1. Odpowiednio Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szef Agencji Wywiadu lub Minister Obrony Narodowej może zastrzec, na czas określony, że do określonych

dokumentów nie może mieć dostępu żadna inna osoba poza wyznaczonymi przez nich przedstawicielami, jeżeli jest to konieczne dla bezpieczeństwa państwa. Organy innych służb specjalnych mogą występować z takim zastrzeżeniem za pośrednictwem odpowiednio Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, stanowią wyodrębniony, tajny zbiór w archiwum Instytutu Pamięci i podlegają szczególnej ochronie.
- 2a. W skład zbioru, o którym mowa w ust. 2, wchodzi, na czas nieokreślony, deklaracje, o których mowa w art. 7a ust. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, a także oświadczenia lustracyjne złożone w związku z pełnieniem w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego funkcji publicznej, o której mowa w art. 4 pkt 24 tej ustawy. Przepisów ust. 3-5 nie stosuje się.
- 2b. Do oświadczeń lustracyjnych, o których mowa w ust. 2a, nie może mieć dostępu żadna inna osoba poza przedstawicielami wyznaczonymi przez odpowiednio Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz - w zakresie oświadczeń złożonych w związku z pełnieniem w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego funkcji publicznej, o której mowa w art. 4 pkt 24 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów - przez Ministra Obrony Narodowej, a także przez Prezesa Instytutu Pamięci w celu realizacji czynności określonych w art. 52a pkt 2.
3. Prezes Instytutu Pamięci, na wniosek odpowiednio Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, zatwierdza lub uchyla zastrzeżenie dostępu do określonych dokumentów. Od decyzji Prezesa Instytutu Pamięci Ministrowi Obrony Narodowej oraz odpowiednio Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu służy odwołanie do Rady Instytutu Pamięci.

[4. Zastrzeżenie jest objęte tajemnicą państwową.]

<4. Zastrzeżenie podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>

5. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu oraz Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Prezesem Instytutu Pamięci, dokonują nie rzadziej niż co 3 lata okresowych przeglądów dokumentów zgromadzonych w zbiorze wyodrębnionym. W przypadku stwierdzenia ustąpienia przesłanek uzasadniających zastrzeżenie Prezes Instytutu Pamięci podejmuje z urzędu, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz Ministra Obrony Narodowej, albo na wniosek tych organów, decyzję o uchyleniu lub skróceniu okresu zastrzeżenia. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio.

USTAWA z dnia 18 grudnia 1998 r. O PRACOWNIKACH SĄDÓW I PROKURATURY
(Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.)

Art. 6.

Urzędnik jest obowiązany:

- 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa,
- 2) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania,
- [3) dochowywać tajemnicy państwowej i służbowej,]*

<3) dochowywać tajemnicy prawnie chronionej;>

- 4) zachowywać się godnie,
- 5) poszerzać wiedzę zawodową.

USTAWA z dnia 21 stycznia 1999 r. O SEJMOWEJ KOMISJI ŚLEDCZEJ (Dz. U. z 2009 r.
Nr 151, poz. 1218)

Art. 11e.

[1. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej mogą być przesłuchane co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, tylko po zwolnieniu ich od obowiązku zachowania tajemnicy przez właściwy organ.]

<1. Osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” mogą być przesłuchane co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, tylko po zwolnieniu ich od obowiązku zachowania tajemnicy przez właściwy organ.>

2. Komisja może zwrócić się do właściwego organu o zwolnienie osoby wezwanej przez komisję od obowiązku zachowania tajemnicy.
3. Zwolnienia wolno odmówić tylko wtedy, gdyby złożenie zeznania wyrządzić mogło poważną szkodę państwu.

[Art. 11f.

Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy ustawowo chronionej innej niż tajemnica państwowa mogą odmówić zeznań co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że komisja zwolni je od obowiązku zachowania tajemnicy, z zastrzeżeniem przepisu art. 11g.]

<Art. 11f.

Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy prawnie chronionej innej niż informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” mogą odmówić zeznań co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że komisja zwolni je od obowiązku zachowania tajemnicy, z zastrzeżeniem przepisu art. 11g.>

Art. 11g.

1. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, lekarskiej lub dziennikarskiej mogą być przesłuchane co do faktów objętych tą tajemnicą tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla ochrony ważnych interesów państwa, a zwłaszcza

ochrony bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu.

2. W celu uzyskania zgody na przesłuchanie osób co do faktów, o których mowa w ust. 1, komisja składa pisemny wniosek do Sądu Okręgowego w Warszawie.
3. Na postanowienie sądu w przedmiocie zezwolenia na przesłuchanie, komisji i osobie wezwanej służy zażalenie, na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego.
4. Wniesienie zażalenia wstrzymuje wykonanie postanowienia sądu.

Art. 11h.

1. Przesłuchania, o których mowa w art. 11e ust. 1, art. 11f i art. 11g ust. 1, odbywają się na posiedzeniu zamkniętym. Ta część posiedzenia, na której zapada decyzja w sprawie zamknięcia posiedzenia, jest również zamknięta. Komisja określa osoby, których udział w posiedzeniu zamkniętym jest niezbędny.

[2. Wiadomości uzyskane w toku przesłuchań, o których mowa w art. 11f i art. 11g ust. 1, stanowią tajemnicę służbową.]

<2. Wiadomości uzyskane w toku przesłuchań, o których mowa w art. 11f i art. 11g ust. 1, stanowią tajemnicę prawnie chronioną.>

USTAWA z dnia 6 stycznia 2000 r. O RZECZNIKU PRAW DZIECKA (Dz. U. Nr 6, poz. 69 oraz z 2008 r. Nr 214, poz. 1345)

[Art. 5.

Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Rzecznik składa przed Sejmem następujące ślubowanie:

"Ślubuję uroczyście, że przy wykonywaniu powierzonych mi obowiązków Rzecznika Praw Dziecka dochowam wierności Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, będę strzec praw dziecka, kierując się przepisami prawa, dobrem dziecka i dobrem rodziny. Ślubuję, że powierzone mi obowiązki będę wypełniać bezstronnie, z najwyższą sumiennością i starannością, że będę strzec godności powierzonego mi stanowiska oraz dochowam tajemnicy państwowej i służbowej."

Ślubowanie może być złożone z dodaniem zdania "Tak mi dopomóż Bóg".]

<Art. 5.

Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Rzecznik składa przed Sejmem następujące ślubowanie:

„Ślubuję uroczyście, że przy wykonywaniu powierzonych mi obowiązków Rzecznika Praw Dziecka dochowam wierności Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, będę strzec praw dziecka, kierując się przepisami prawa, dobrem dziecka i dobrem rodziny. Ślubuję, że powierzone mi obowiązki będę wypełniać bezstronnie, z najwyższą sumiennością i starannością, że będę strzec godności powierzonego mi stanowiska oraz dochowam tajemnicy prawnie chronionej.”.

Ślubowanie może być złożone z dodaniem zdania „Tak mi dopomóż Bóg”.>

USTAWA z dnia 30 czerwca 2000 r. – PRAWO WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.)

Art. 57.

[1. Wynalazek tajny stanowi tajemnicę państwową.]

<1. Wynalazek tajny stanowi tajemnicę prawnie chronioną.>

2. O tajności wynalazku dotyczącego obronności lub bezpieczeństwa Państwa postanawiają, odpowiednio, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Art. 266.

1. Uzyskanie uprawnień eksperta wymaga, z zastrzeżeniem ust. 2, posiadania wyższego wykształcenia odpowiadającego zadaniom eksperta, odbycia aplikacji eksperckiej, zwanej dalej "aplikacją", oraz asesury.

2. Ekspertem może być osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim i korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była karana za przestępstwo umyślne;
- 3) posiada znajomość języków obcych w zakresie i stopniu określonym potrzebą spełnienia warunków niezbędnych do wykonywania zadań eksperta, z uwzględnieniem umów międzynarodowych, nie mniej jednak niż jednego języka obcego;
- 4) jest nieskazitelnego charakteru;
- 5) ma stan zdrowia oraz predyspozycje pozwalające na powierzenie jej zadań eksperta;

[6) posiada odpowiednie do zakresu zadań poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, wydane na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).]

<6) posiada odpowiednie do zakresu zadań poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, wydane na podstawie ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

3. Od aplikanta eksperckiego, który powinien posiadać znajomość więcej niż jednego języka obcego, można nie wymagać znajomości jednego z potrzebnych języków, jeżeli brak ten uzupełni on w czasie przeznaczonym na aplikację.

Art. 268.

1. Po złożeniu egzaminu pracownikowi powierza się wykonywanie zadań w charakterze asesora przez okres nie krótszy niż 2 lata.

2. Asesorowi powierza się wykonywanie czynności eksperta, które podlega ocenie na zasadach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8.

3. W przypadku pozytywnej oceny przebiegu asesury, asesor uzyskuje uprawnienia eksperta.

[4. Przy powołaniu ekspert składa ślubowanie wobec Prezesa Urzędu Patentowego według następującej roty: "Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku eksperta sumiennie wykonywać zadania, orzekać bezstronnie i zgodnie z przepisami prawa, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości."]

<4. Przy powołaniu ekspert składa ślubowanie wobec Prezesa Urzędu Patentowego według następującej roty: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku

eksperta sumiennie wykonywać zadania, orzekać bezstronnie i zgodnie z przepisami prawa, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości.”>

5. Ekspert, który przechodzi na inne stanowisko eksperckie, nie składa ponownie ślubowania.
6. Przepisy ustawy dotyczące ekspertów stosuje się odpowiednio, o ile ustawa nie stanowi inaczej, do asesorów.
7. Prezes Urzędu Patentowego może odwołać asesora ze stanowiska, jeżeli po upływie 2 lat asesury nie zostanie on powołany na stanowisko eksperta. Odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę.
8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, zakres i tryb odbywania aplikacji i asesury, a także składania egzaminów, z uwzględnieniem wynagrodzenia dla osób przeprowadzających egzamin.

Art. 270.

1. Ekspert jest obowiązany postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem, a w szczególności:
 - 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa;
 - 2) przestrzegać przy orzekaniu ogólnych wytycznych Prezesa Urzędu Patentowego, o których mowa w art. 269 ust. 3;
 - 3) rzetelnie, bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
 - [4) dochowywać tajemnicy państwowej i służbowej;]*
 - <4) dochowywać tajemnicy prawnie chronionej;>**
 - 5) godnie zachowywać się w pracy oraz poza nią.
2. Ekspert nie może tworzyć ani być członkiem związków zawodowych lub partii politycznych. W dniu powołania eksperta na stanowisko jego członkostwo w związkach zawodowych i partiach politycznych ustaje z mocy prawa.
3. Ekspert nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez zgody Prezesa Urzędu Patentowego ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami eksperta lub podważających zaufanie do niego.
4. Ekspert nie może występować w roli biegłego sądowego w zakresie, w którym orzeka.
5. Do ekspertów stosuje się przepisy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, odnoszące się do członków korpusu służby cywilnej zajmujących stanowiska kierownicze.
6. Ekspert jest obowiązany, na uzasadnione potrzeby pisemne wezwanie Prezesa Urzędu Patentowego, przedłożyć w ciągu miesiąca orzeczenie uprawnionego lekarza, potwierdzające zachowanie przez eksperta zdolności fizycznej i psychicznej do pracy na zajmowanym stanowisku.
7. Ekspert może być, stosownie do potrzeb, zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy.
8. (uchylony).

USTAWA z dnia 26 października 2000 r. O GIEŁDACH TOWAROWYCH (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284 i Nr 81, poz. 530)

Art. 54.

1. Z zastrzeżeniem art. 55-55b, informacje stanowiące tajemnicę zawodową mogą być ujawniane wyłącznie na żądanie:

1) sądu lub prokuratora:

a) w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji zawartej z podmiotem obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową,

b) w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji zawartej z podmiotem obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej;

2) sądu - w związku z prowadzonym postępowaniem spadkowym lub o podział majątku między małżonkami albo prowadzoną przeciwko osobie fizycznej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji zawartej z podmiotem obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, sprawą o alimenty lub o rentę o charakterze alimentacyjnym;

3) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe:

a) przeciwko osobie fizycznej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji zawartej z podmiotem obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej,

b) popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji zawartej z podmiotem obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej;

4) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera - w zakresie danych dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1315, Nr 225, poz. 1502 i Nr 227, poz. 1505);

5) biegłego rewidenta upoważnionego do badania sprawozdań finansowych podmiotu obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, na podstawie zawartej z nim umowy - jeżeli jest to niezbędne do celów tego badania;

[6) służb ochrony państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy - w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;]

<6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy

lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;>

- 7) Policji - jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.);
 - 8) komornika sądowego - w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym;
 - 9) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki - w zakresie niezbędnym do kontroli wykonywania przez przedsiębiorstwa energetyczne oraz inne podmioty obowiązków określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.
2. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej:
- 1) przekazywanie, przechowywanie oraz ujawnianie danych w trybie i na warunkach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530);
 - 2) przekazywanie informacji przez towarowy dom maklerski lub zagraniczną osobę prawną prowadzącą działalność maklerską w formie oddziału:
 - a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 341), zwanej dalej "ustawą o nadzorze uzupełniającym",
 - b) koordynatorowi w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - c) koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym
- w wykonaniu obowiązków określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym.

USTAWA z dnia 16 listopada 2000 r. o PRZECIWDZIAŁANIU PRANIU PIENIĘDZY ORAZ FINANSOWANIU TERRORYZMU (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 276)

Art. 22.

[1. Na żądanie kontrolera instytucje obowiązane są zobowiązane do przedkładania wszelkich dokumentów i materiałów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 21 ust. 1, z wyłączeniem dokumentów i materiałów zawierających informacje objęte tajemnicą państwową.]

<1. Na żądanie kontrolera instytucje obowiązane są zobowiązane do przedkładania wszelkich dokumentów i materiałów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 21 ust. 1, z wyłączeniem dokumentów i materiałów zawierających informacje niejawne.>

2. Instytucje obowiązane zapewniają kontrolerowi warunki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności niezwłoczne przedstawianie do kontroli żądanych dokumentów i materiałów oraz terminowe udzielanie wyjaśnień przez pracowników jednostki.

3. Kontrolerzy mają prawo do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń instytucji obowiązanej w obecności kontrolowanego;
 - 2) wglądu do dokumentów i innych materiałów dowodowych, objętych zakresem kontroli oraz uzyskiwania ich potwierdzonych kopii;
 - 3) żądania od pracowników instytucji obowiązanej ustnych i pisemnych wyjaśnień, w zakresie prowadzonej kontroli.
4. Kontrolerzy, w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

[Art. 29.

Do ujawniania Generalnemu Inspektorowi wszelkich informacji w trybie i zakresie przewidzianym w ustawie nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem danych objętych tajemnicą państwową. Do przekazywania danych objętych tajemnicą państwową stosuje się przepisy regulujące zasady ich ochrony.]

<Art. 29.

Do ujawnienia Generalnemu Inspektorowi wszelkich informacji w trybie i zakresie przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem informacji niejawnych.>

USTAWA z dnia 15 grudnia 2000 r. O INSPEKCJI HANDLOWEJ (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219)

Art. 16.

1. W toku kontroli inspektor w szczególności może:

- 1) badać akta, dokumenty, ewidencje i informacje w zakresie objętym kontrolą oraz żądać od kontrolowanego lub jego przedstawiciela sporządzenia niezbędnych kopii oraz urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym;
- 2) dokonywać oględzin terenów, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych, produktów i innych rzeczy w zakresie objętym kontrolą;
- 3) badać przebieg określonych czynności;
- 4) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 5) żądać od kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych;
- 6) żądać od kontrolowanego oraz jego przedstawiciela udzielenia w wyznaczonym terminie pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 7) przesłuchiwać osoby w charakterze strony, świadka lub biegłego, jeżeli jest to niezbędne dla wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
- 8) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 9) zabezpieczać dowody, produkty, pomieszczenia i środki przewozowe;
- 10) pobierać nieodpłatnie próbki produktów do badań;
- 11) sprawdzić rzetelność obsługi poprzez dokonanie zakupu produktu lub usługi;

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 12) zbierać inne niezbędne materiały w zakresie objętym kontrolą.
2. Kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1.
3. Zgodność kopii z oryginałami akt, dokumentów, ewidencji i informacji potwierdza kontrolowany lub jego przedstawiciel.
4. Produkt nabyty w ramach zakupu, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, podlega zwrotowi w toku kontroli, jeżeli jest w stanie nienaruszonym; należność za zwrócony produkt podlega zwrotowi.
- [5. Uzyskane w trakcie kontroli informacje dotyczące stosowanej przez kontrolowanego technologii lub stanowiące tajemnicę handlową są objęte tajemnicą służbową; nie dotyczy to informacji, których ujawnienie jest niezbędne ze względu na konieczność usunięcia zagrożeń związanych z produktem lub usługą.]
- <5. Uzyskane w trakcie kontroli informacje dotyczące stosowanej przez kontrolowanego technologii lub stanowiące tajemnicę handlową są prawnie chronione; nie dotyczy to informacji, których ujawnienie jest niezbędne ze względu na konieczność usunięcia zagrożeń związanych z produktem lub usługą.>**

USTAWA z dnia 21 grudnia 2000 r. O ŻEGLUDZE ŚRÓDLĄDOWEJ (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.)

Uwaga: art 47a i art. 47b dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4. 09. 2008 r. (Dz.U.08.171.1057) znowelizowane przez ustawę z dnia 7. 05. 2009 r. (Dz.U.09.98.818) zmieniającą niniejszą ustawę z dniem 1 stycznia 2013 r.

Art. 47a.

1. Minister właściwy do spraw transportu prowadzi zharmonizowany system usług informacji rzecznej, zwany dalej "RIS".
2. RIS ma na celu wsparcie transportu wodnego śródlądowego, w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i zmniejszenia jego oddziaływania na środowisko naturalne oraz usprawnienie współdziałania z innymi rodzajami transportu, w szczególności przez udostępnianie użytkownikom RIS informacji, mających wpływ na:
 - 1) warunki żeglugowe, w tym informacji hydrologicznych, meteorologicznych, geograficznych oraz hydrogeologicznych i administracyjnych (informacje o drogach wodnych);
 - 2) podejmowanie działań dotyczących aktualnej sytuacji żeglugowej w ruchu lokalnym (taktyczne informacje o ruchu);
 - 3) podejmowanie działań średnio- i długoterminowych przez użytkowników RIS (strategiczne informacje o ruchu).
3. RIS wprowadza się na śródlądowych drogach wodnych, w szczególności na śródlądowych drogach wodnych klasy IV i wyższej, które są połączone drogami wodnymi klasy IV lub wyższej z drogami wodnymi klasy IV lub wyższej innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego.

4. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz śródlądowych dróg wodnych, o których mowa w ust. 3, kierując się kryteriami ekonomicznymi i intensywnością ruchu żeglugowego.

[Art. 47b.

Do informacji, o których mowa w art. 47a ust. 2, stanowiących tajemnicę państwową lub służbową, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.]

<Art. 47b.

Informacje, o których mowa w art. 47a ust. 2, podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.>

USTAWA z dnia 11 stycznia 2001 r. O SUBSTANCJACH I PREPARATACH CHEMICZNYCH (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1222 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679)

Art. 23.

1. Pierwszy uczestnik łańcucha dostaw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje Inspektora o wprowadzeniu do obrotu preparatu niebezpiecznego w rozumieniu art. 2 ust. 2.
2. Informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się najpóźniej w dniu wprowadzenia do obrotu preparatu niebezpiecznego, przedstawiając:
 - 1) nazwę i adres wraz z numerem telefonu osoby wprowadzającej preparat niebezpieczny do obrotu;
 - 2) nazwę handlową preparatu niebezpiecznego;
 - 3) kartę charakterystyki, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w art. 31 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006.
3. W razie stwierdzenia, że karta charakterystyki nie zawiera wymaganych informacji, Inspektor zobowiąże, w drodze decyzji, osobę, o której mowa w ust. 1, do jej uzupełnienia w określonym terminie.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, informacje, które należy przedstawić Inspektorowi w przypadkach, o których mowa w art. 31 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo ludzi i środowiska oraz zakres informacji wynikający z karty charakterystyki.

[5. Inspektor może zażądać ujawnienia szczegółowego składu chemicznego preparatu. Informacja taka stanowi tajemnicę służbową i może zostać wykorzystana wyłącznie w celach medycznych do zapobiegania i postępowania leczniczego.]

<5. Inspektor może zażądać ujawnienia szczegółowego składu chemicznego preparatu. Informacja taka stanowi tajemnicę prawnie chronioną i może zostać wykorzystana wyłącznie w celach medycznych do zapobiegania i postępowania leczniczego.>

6. W przypadku aktualizacji karty charakterystyki osoba, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana przedstawić ją Inspektorowi w terminie 14 dni od dnia jej aktualizacji. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

USTAWA z dnia 16 marca 2001 r. O BIURZE OCHRONY RZĄDU (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.)

[Art. 22.

Przed podjęciem służby funkcjonariusz składa ślubowanie według następującej roty:

"Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu - ślubuję służyć wiernie Narodowi Polskiemu, mając zawsze na względzie interes Państwa Polskiego, nawet z narażeniem własnego życia.

Ślubuję przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i obowiązującego porządku prawnego oraz ofiarnie i sumiennie wykonywać powierzone mi obowiązki, przestrzegać dyscypliny służbowej, wykonywać polecenia przełożonych, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, strzec dobrego imienia służby, honoru i godności."

Funkcjonariusz składający ślubowanie, po jego zakończeniu, może dodać wyrazy "Tak mi dopomóż Bóg".]

<Art. 22.

Przed podjęciem służby funkcjonariusz składa ślubowanie według następującej roty:

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu ślubuję służyć wiernie Narodowi Polskiemu, mając zawsze na względzie interes Państwa Polskiego, nawet z narażeniem własnego życia.

Ślubuję przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i obowiązującego porządku prawnego oraz ofiarnie i sumiennie wykonywać powierzone mi obowiązki, przestrzegać dyscypliny służbowej, wykonywać polecenia przełożonych, dochować tajemnic związanych ze służbą, strzec dobrego imienia służby, honoru i godności.”.
Funkcjonariusz składający ślubowanie, po jego zakończeniu, może dodać wyrazy „Tak mi dopomóż Bóg.”.>

[Art. 25a.

Funkcjonariusza zwalnia się ze stanowiska służbowego i przenosi do dyspozycji Szefa BOR w przypadku odmowy wydania mu poświadczenia bezpieczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.).]

<Art. 25a.

Funkcjonariusza zwalnia się ze stanowiska służbowego i przenosi do dyspozycji Szefa BOR w przypadku odmowy wydania mu poświadczenia bezpieczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

Art. 35.

1. Funkcjonariusza zwalnia się ze służby w przypadku:

- 1) orzeczenia trwałej niezdolności do służby przez komisję lekarską;
- 2) otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej;
- 3) otrzymania niedostatecznych ocen w dwóch kolejnych opiniach służbowych w okresie służby stałej;
- 4) wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu;
- 6) utraty obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa;
- 7) osiągnięcia wieku:
 - a) przez podoficera, chorążego i oficera młodszego - 55 lat,
 - b) przez oficera starszego - 58 lat,
 - c) przez generała - 60 lat;
- [8) *prawomocnej odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych;*]

<8) prawomocnej odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych;>

- 9) z dniem zakończenia dwunastomiesięcznego okresu pozostawania w dyspozycji.

2. Funkcjonariusza można zwolnić ze służby w przypadku:

- 1) otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej w okresie służby stałej;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w ust. 1 pkt 5;
- 3) powołania do innej służby państwowej, a także objęcia funkcji z wyboru w organach samorządu terytorialnego lub stowarzyszeniach;
- 4) nabycia prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia 30 lat wysługi emerytalnej;
- 5) likwidacji komórki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, lub zmniejszenia jej stanu etatowego, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza do innej komórki lub na inne stanowisko nie jest możliwe.

3. Funkcjonariusza zwalnia się ze służby w terminie 3 miesięcy od dnia pisemnego zgłoszenia przez niego wystąpienia ze służby.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 5, zwolnienie następuje po upływie 9 miesięcy, a w przypadku służby przygotowawczej - po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia decyzji o likwidacji komórki organizacyjnej lub zmniejszenia stanu etatowego.

5. Terminy, o których mowa w ust. 3 i 4, mogą być skracane za zgodą stron.

USTAWA z dnia 27 kwietnia 2001 r. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.)

Art. 2.

1. Przepisów ustawy nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach prawa atomowego.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się także w zakresie:

- 1) obowiązku posiadania pozwolenia,
 - 1a) wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu,
 - 2) ponoszenia opłat,
- w razie prowadzenia działań ratowniczych.
- 2a. Przepisów ustawy nie stosuje się także w zakresie hałasu powstającego w związku z powszechnym korzystaniem ze środowiska.
- [3. *Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).*]
- <3. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**
4. Zasady ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki oraz organy administracji właściwe w sprawach tej ochrony określają przepisy odrębne.

STAWA z dnia 22 czerwca 2001 r. O WYKONYWANIU KONWENCJI O ZAKAZIE PROWADZENIA BADAŃ, PRODUKCJI, SKŁADOWANIA I UŻYCIA BRONI CHEMICZNEJ ORAZ O ZNISZCZENIU JEJ ZAPASÓW (Dz. U. Nr 76, poz. 812)

[Art. 22.

1. *Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą "OPCW restricted", podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298 i Nr 56, poz. 580), dla informacji niejawnych opatrzonych klauzulą "zastrzeżone".*
2. *Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą "OPCW protected", podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych opatrzonych klauzulą "poufne".*
3. *Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą "OPCW highly protected", podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych opatrzonych klauzulą "tajne".*
4. *Informacje uzyskane od podmiotów i przedsiębiorców, o których mowa w art. 2, w związku z obowiązkiem ustanowionym w art. 14, oraz oznaczone odpowiednimi klauzulami, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, odpowiednio do przyznanej klauzuli.]*

<Art. 22.

1. **Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW restricted”, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych, dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone”.**
2. **Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW protected”, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach**

określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „poufne”.

3. Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW highly protected”, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne”.
4. Informacje uzyskane od podmiotów i przedsiębiorców, o których mowa w art. 2, w związku z obowiązkiem ustanowionym w art. 14, oraz oznaczone odpowiednimi klauzulami, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, odpowiednio do przyznanej klauzuli tajności.>

USTAWA z dnia 6 lipca 2001 r. O GROMADZENIU, PRZETWARZANIU I PRZEKAZYWANIU INFORMACJI KRYMINALNYCH (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 153)

Art. 6.

Do zadań Komendanta Głównego Policji, będącego Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, zwanego dalej "Szefem Centrum", należy w szczególności:

- 1) gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji kryminalnych;
- 2) prowadzenie baz danych oraz określanie organizacyjnych warunków i technicznych sposobów prowadzenia;
- 3) opracowywanie analiz informacji kryminalnych;
- [4) *zapewnienie bezpieczeństwa gromadzonym i przetwarzanym w Centrum informacjom kryminalnym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.);]*
- <4) **zapewnienie bezpieczeństwa gromadzonym i przetwarzanym w Centrum informacjom kryminalnym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) oraz przepisami ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr, poz.);>**
- 5) współpraca międzynarodowa przy wykonywaniu ratyfikowanych umów międzynarodowych w zakresie przekazywania informacji kryminalnych.

Art. 16.

[1. Informacje kryminalne gromadzone, przetwarzane i przekazywane podlegają ochronie określonej w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.]

<1. Informacje kryminalne gromadzone, przetwarzane i przekazywane podlegają ochronie określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.>

2. Szef Centrum udostępnia informacje kryminalne zgromadzone w bazach danych podmiotom uprawnionym, podmiotom zobowiązanym niebędącym podmiotami

uprawnionymi oraz podmiotom zagranicznym na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 40.

1. Przekazywanie informacji kryminalnej za granicę może nastąpić, gdy kraj, do którego informacje są przekazywane, daje gwarancje ich ochrony co najmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- [2. Przekazanie informacji za granicę do kraju, który nie daje gwarancji, o których mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz właściwej służby ochrony państwa w rozumieniu ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.]*
- <2. Przekazanie informacji za granicę do kraju, który nie daje gwarancji, o których mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz krajowej władzy bezpieczeństwa w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.>**

USTAWA z dnia 18 lipca 2001 r. – PRAWO WODNE (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.)

[Art. 158.

Kontrolowany z zachowaniem przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych jest obowiązany umożliwić inspektorowi przeprowadzenie kontroli, a w szczególności umożliwić dokonanie czynności, o których mowa w art. 157 ust. 2.]

<Art. 158.

Kontrolowany, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, jest obowiązany umożliwić inspektorowi przeprowadzenie kontroli, w szczególności umożliwić dokonanie czynności, o których mowa w art. 157 ust. 2.>

USTAWA z dnia 27 lipca 2001 r. O KURATORACH SĄDOWYCH (Dz. U. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

[Art. 74.

*Przed podjęciem obowiązków aplikant kuratorski składa ślubowanie wobec prezesa sądu okręgowego i kuratora okręgowego według następującej roty:
"Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta kuratorskiego, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy służbowej".]*

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<Art. 74.

Przed podjęciem obowiązków aplikant kuratorski składa ślubowanie wobec prezesa sądu okręgowego i kuratora okręgowego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta kuratorskiego, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy prawnie chronionej.”>

USTAWA z dnia 27 lipca 2001 r. – PRAWO O USTROJU SĄDÓW POWSZECHNYCH
(Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.)

[Art. 66.

Przy powołaniu sędziego składa ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście jako sędzia sądu powszechnego służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa, obowiązki sędziego wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie według mego sumienia, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości.”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg.”]

<Art. 66.

Przy powołaniu sędziego składa ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście jako sędzia sądu powszechnego służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa, obowiązki sędziego wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie według mego sumienia, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości.”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg.”>

Art. 85.

- § 1. Sędzia jest obowiązany zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość ze względu na swój urząd, poza jawną rozprawą sądową.
- § 2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa także po ustaniu stosunku służbowego.
- § 3. Obowiązek zachowania tajemnicy ustaje, gdy sędzia składa zeznania jako świadek przed sądem, chyba że ujawnienie tajemnicy zagraża dobru państwa albo takiemu ważnemu interesowi prywatnemu, który nie jest sprzeczny z celami wymiaru sprawiedliwości. W tych przypadkach od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić sędziego Minister Sprawiedliwości.
- [§ 4. Wobec osoby pełniącej urząd na stanowisku sędziego postępowania sprawdzającego przewidzianego w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz.*

1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155) nie przeprowadza się. Przed przystąpieniem do pełnienia obowiązków sędzia zapoznaje się z przepisami o ochronie informacji niejawnych i składa oświadczenie o znajomości tych przepisów. Informacje niejawne mogą być udostępnione sędziemu tylko w zakresie niezbędnym do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, pełnienia powierzonej funkcji lub wykonania powierzonych czynności.]

<§ 4. Wobec osoby pełniącej urząd na stanowisku sędziego postępowania sprawdzającego przewidzianego w ustawie z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) nie przeprowadza się. Przed przystąpieniem do pełnienia obowiązków sędzia zapoznaje się z przepisami o ochronie informacji niejawnych i składa oświadczenie o znajomości tych przepisów. Informacje niejawne mogą być udostępnione sędziemu tylko w zakresie niezbędnym do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, pełnienia powierzonej funkcji lub wykonywania powierzonych czynności.>

Art. 87.

§ 1. Sędziowie są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez sędziego albo jego małżonka od Skarbu Państwa albo innej państwowej lub samorządowej osoby prawnej mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu.

§ 1a. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się w dwóch egzemplarzach.

§ 2. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, sędziowie składają właściwemu terytorialnie prezesowi sądu apelacyjnego.

§ 3. Analizy danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, dokonuje właściwe kolegium sądu apelacyjnego w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku i przedstawia jej wyniki zgromadzeniu ogólnemu sędziów sądu apelacyjnego.

§ 4. Prezesi sądów apelacyjnych składają oświadczenie, o którym mowa w § 1, Krajowej Radzie Sądownictwa, która dokonuje analizy zawartych w nim danych w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.

§ 5. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się przed objęciem urzędu sędziego, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia urzędu.

[§ 6. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, stanowią tajemnicę służbową, chyba że sędzia, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z § 2 lub § 4, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie.]

<§ 6. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że sędzia, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z § 2 lub § 4, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie.>

- § 7. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, przechowuje się przez sześć lat.
- § 8. Jeden egzemplarz oświadczenia o stanie majątkowym podmiot uprawniony do odebrania oświadczenia zgodnie z § 2 lub § 4 przekazuje do urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania sędziego. Właściwy urząd skarbowy jest uprawniony do analizy danych zawartych w oświadczeniu, w tym również do porównania jego treści z treścią uprzednio złożonych oświadczeń oraz rocznych zeznań podatkowych (PIT). Jeżeli wynik analizy budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności pochodzenia majątku ujawnionego w oświadczeniu, urząd skarbowy kieruje sprawę do właściwego postępowania, prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 150.

- §1. Na stanowisko starszego referendarza sądowego może być mianowany referendarz sądowy, który zajmował stanowisko referendarza sądowego przez co najmniej dziesięć lat, nie był karany za przewinienia dyscyplinarne, a także uzyskiwał pozytywne okresowe oceny kwalifikacyjne.
- § 2. Stosunek pracy z referendarzem nawiązuje się na podstawie mianowania, z dniem określonym w akcie mianowania.
- § 3. Referendarza mianuje i rozwiązuje z nim stosunek pracy Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu okręgowego. Prezes sądu okręgowego, przed wystąpieniem z wnioskiem o mianowanie referendarza sądowego, zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji o nadesłanie informacji o kandydacie. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska referendarza sądowego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego.
- [§ 4. *Przed podjęciem pracy referendarz sądowy składa ślubowanie wobec prezesa sądu okręgowego według następującej roty:*
"Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku referendarza służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i starannie wykonywać obowiązki urzędowe, przestrzegać prawa, kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej."; składający ślubowanie może dodać zwrot: *"Tak mi dopomóż Bóg."*.]

<§ 4. Przed podjęciem pracy referendarz sądowy składa ślubowanie wobec prezesa sądu okręgowego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku referendarza służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i starannie wykonywać obowiązki urzędowe, przestrzegać prawa, kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy prawnie chronionej.”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg.”.>

Art. 169.

- § 1. W zakresie orzekania ławnicy są niezawiśli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom.
- § 2. Ławnik nie może przewodniczyć na rozprawie i naradzie ani też wykonywać czynności sędziego poza rozprawą, chyba że ustawy stanowią inaczej.
- <§ 3. Do ławników przepis art. 85 § 4 stosuje się odpowiednio.>**

USTAWA z dnia 24 sierpnia 2001 r. – KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.)

Art. 41.

- § 1. Przy przeprowadzaniu dowodu z zeznań świadka stosuje się odpowiednio przepisy art. 177, 178, 182, 183, 185-190, 191 § 1 i 2 oraz art. 192 Kodeksu postępowania karnego.
- [§ 2. *Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej mogą być przesłuchane co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, tylko po zwolnieniu tych osób od obowiązku zachowania tajemnicy przez uprawniony organ przełożony.*
- § 3. *Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy służbowej lub tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji mogą odmówić zeznań co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że sąd zwolni te osoby od obowiązku zachowania tajemnicy. Na postanowienie sądu służy zażalenie.]*
- <§ 2. Osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” mogą być przesłuchane co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, tylko po zwolnieniu tych osób od obowiązku zachowania tajemnicy przez uprawniony organ przełożony.**
- § 3. Osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” lub „poufne” lub tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji mogą odmówić zeznań co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że sąd zwolni te osoby od obowiązku zachowania tajemnicy, jeżeli ustawy szczególne nie stanowią inaczej. Na postanowienie sądu służy zażalenie.>**
- § 4. Sąd nie może zwolnić jednak od obowiązku zachowania tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu adwokata, radcy prawnego, lekarza lub dziennikarza.
- § 5. W wypadkach wskazanych w § 2 i 3 sąd przesłuchuje taką osobę na rozprawie z wyłączeniem jawności. Przepisy wydane na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 70.

- § 1. Rozprawa odbywa się ustnie i jawnie.
- § 2. Sąd wyłącza jawność całości lub części rozprawy, jeżeli jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje, wywołać zakłócenie spokoju publicznego lub gdy ważny interes prywatny tego wymaga. Sąd wyłącza jawność w całości lub części rozprawy, także wówczas, gdy ustawa tak stanowi.
- [§ 3. *W razie wyłączenia jawności na rozprawie mogą być obecni, poza osobami biorącymi udział w postępowaniu, po jednej osobie wskazanej przez każdą ze stron, chyba że zachodzi obawa ujawnienia tajemnicy państwowej. Sąd może zezwolić poszczególnym osobom na obecność na rozprawie prowadzonej z wyłączeniem jawności.]*
- <§ 3. W razie wyłączenia jawności na rozprawie mogą być obecni, poza osobami biorącymi udział w postępowaniu, po jednej osobie wskazanej przez każdą ze stron, chyba że zachodzi obawa ujawnienia informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”. Sąd może zezwolić poszczególnym osobom na obecność na rozprawie prowadzonej z wyłączeniem jawności.>**
- § 4. Rozstrzygnięcie ogłasza się jawnie. Jeżeli jawność rozprawy wyłączono w całości lub części, ustne podanie motywów rozstrzygnięcia może nastąpić również z wyłączeniem jawności.

§ 5. Przepisy art. 357, 358, 362, 363, 366 i 367 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

USTAWA z dnia 24 sierpnia 2001 r. O ŻANDARMERII WOJSKOWEJ I WOJSKOWYCH ORGANACH PORZĄDKOWYCH (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.)

Art. 29.

1. Żandarmeria Wojskowa, w granicach zadań określonych w art. 4 ust. 1 oraz w stosunku do osób wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt 1, pkt 3 lit. b) i pkt 5, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 30-33 oraz z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474, Nr 49, poz. 509 i Nr 100, poz. 1087), może uzyskiwać informacje, w tym niejawnie, gromadzić je, przechowywać, sprawdzać, przetwarzać i przekazywać.
2. Żandarmeria Wojskowa może pobierać, gromadzić i wykorzystywać w celach wykrywczych i identyfikacyjnych odciski linii papilarnych, zdjęcia oraz dane osobowe, w tym ujawniające pochodzenie etniczne, przynależność wyznaniową oraz dane o stanie zdrowia, osób podejrzanych o popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego, a także osób o nieustalonej tożsamości lub usiłujących ukryć swoją tożsamość, bez zgody i wiedzy osoby, której dane dotyczą.
3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, z wyłączeniem danych ujawniających pochodzenie etniczne lub przynależność wyznaniową, przechowuje się, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, przez okres niezbędny do wykonania ustawowych zadań przez Żandarmerię Wojskową. Organy Żandarmerii Wojskowej dokonują weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat od dnia uzyskania informacji.
4. Do przechowywania danych osobowych ujawniających pochodzenie etniczne lub przynależność wyznaniową osób skazanych za popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego nie stosuje się ograniczeń, o których mowa w ust. 3.
5. Dane osobowe ujawniające pochodzenie etniczne lub przynależność wyznaniową osób podejrzanych o popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego, które nie zostały skazane za te przestępstwa, podlegają komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu niezwłocznie po uprawomocnieniu się stosownego orzeczenia.
- [6. Żandarmeria Wojskowa w celu realizacji ustawowych zadań może korzystać z informacji o osobie, w tym danych osobowych uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub prowadzenia kontroli operacyjnej, oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Administrator danych, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej okazanego przez żołnierza Żandarmerii Wojskowej, wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580 i Nr 110, poz. 1189).]

<6. Żandarmeria Wojskowa w celu realizacji ustawowych zadań może korzystać z informacji o osobie, w tym danych osobowych uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub prowadzenia kontroli operacyjnej, oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Administrator danych, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej okazanego przez żołnierza Żandarmerii Wojskowej, wraz z legitymacją służbową. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie na podstawie ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

7. Organy, o których mowa w ust. 6, mogą wyrazić pisemną zgodę na udostępnianie danych zgromadzonych w zbiorach jednostkom organizacyjnym Żandarmerii Wojskowej, za pomocą urządzeń teletransmisyjnych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, jeżeli jednostki te spełniają łącznie następujące warunki:
 - 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał,
 - 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania,
 - 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.
8. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób gromadzenia odcisków linii papilarnych, zdjęć oraz danych osobowych, o których mowa w ust. 2, w szczególności przypadki i sposoby pobierania odcisków linii papilarnych, przeprowadzania wywiadu daktyloskopijnego oraz wykonywania zdjęć sygnalitycznych, a także reguły ich przechowywania i wykorzystywania.
9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 6, uwzględniając niezbędne dane żołnierza Żandarmerii Wojskowej.

Art. 31.

1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez Żandarmerię Wojskową w granicach zadań określonych w art. 4 ust. 1 oraz w stosunku do osób wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt 1, pkt 3 lit. b) i pkt 5, w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów, ściganych z oskarżenia publicznego, umyślnych przestępstw:
 - 1) przeciwko pokojowi i ludzkości,
 - 2) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przestępstw określonych w art. 127-132 Kodeksu karnego,
 - 3) zamachu na jednostki i komórki organizacyjne Sił Zbrojnych,
 - 4) zabójstwa,
 - 5) uprowadzenia statku powietrznego lub wodnego,
 - 6) użycia przemocy lub groźby bezprawnej w związku z postępowaniem karnym,
 - 7) przyjęcia lub udzielenia korzyści majątkowej lub jej obietnicy w związku z pełnieniem funkcji publicznej,
 - 8) uprowadzenia osoby,
 - 9) handlu ludźmi,

- 10) wymuszenia okupu,
- 11) udziału w zorganizowanej grupie przestępczej,
- 12) nielegalnego wyrabiania, posiadania lub handlu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub psychotropowymi albo materiałami jądrowymi lub substancjami trującymi,

[13) ujawnienia informacji stanowiących tajemnicę państwową,]

<13) bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” i „ściśle tajne”;>

- 14) rozboju i kradzieży rozbójniczej,
 - 15) dezercji z bronią lub dezercji wspólnie z innymi żołnierzami,
 - 16) zaboru środków walki,
 - 17) przestępstw ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych
- gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne, wojskowy sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, lub na pisemny wniosek komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i pisemnej zgody właściwego miejscowo wojskowego prokuratora okręgowego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.
- (ust. 2-22 pominięto)

Art. 36.

1. Żandarmeria Wojskowa, wykonując czynności operacyjno-rozpoznawcze, może korzystać z pomocy osób niebędących żołnierzami Żandarmerii Wojskowej. Przepis art. 27 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
2. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy Żandarmerii Wojskowej w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.
3. *W razie odmowy zwolnienia żołnierza Żandarmerii Wojskowej lub osoby udzielającej mu pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej w związku z postępowaniem karnym albo odmowy zezwolenia na udostępnienie materiałów zawierających informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową, pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym w sprawie o przestępstwo przeciwko pokojowi lub ludzkości, przestępstwo wojenne, przestępstwo przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, przestępstwo zamachu terrorystycznego albo też przestępstwo zabójstwa lub spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, którego następstwem była śmierć człowieka, Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane wyjaśnienia i materiały Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do zapewnienia prawidłowości postępowania karnego, Minister Obrony Narodowej jest zobowiązany zwolnić od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej żołnierza Żandarmerii Wojskowej albo udostępnić żądane wyjaśnienia i materiały zawierające informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową.*
4. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być ujawnione na żądanie prokuratora również w razie uzasadnionego podejrzenia, że popełniła ona przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych. W takim przypadku Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane

wyjaśnienia i materiały Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do zapewnienia prawidłowości postępowania karnego, Minister Obrony Narodowej jest zobowiązany zwolnić od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej żołnierza Żandarmerii Wojskowej albo udostępnić żądane wyjaśnienia i materiały zawierające informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową.]

- <3. W razie odmowy zwolnienia żołnierza Żandarmerii Wojskowej lub osoby udzielającej mu pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” w związku z postępowaniem karnym albo odmowy zezwolenia na udostępnienie materiałów zawierających informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”, pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym w sprawie o przestępstwo przeciwko pokojowi lub ludzkości, przestępstwo wojenne, przestępstwo przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, przestępstwo zamachu terrorystycznego albo też przestępstwo zabójstwa lub spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, którego następstwem była śmierć człowieka, Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane wyjaśnienia i materiały Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do zapewnienia prawidłowości postępowania karnego, Minister Obrony Narodowej jest zobowiązany zwolnić od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” żołnierza Żandarmerii Wojskowej albo udostępnić żądane wyjaśnienia i materiały zawierające informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.**
- 4. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, mogą być ujawnione na żądanie prokuratora również w razie uzasadnionego podejrzenia, że popełniła ona przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych. W takim przypadku Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane wyjaśnienia i materiały Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do zapewnienia prawidłowości postępowania karnego, Minister Obrony Narodowej jest zobowiązany zwolnić od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” żołnierza Żandarmerii Wojskowej albo udostępnić żądane wyjaśnienia i materiały zawierające informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>**
- 5. Jeżeli w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez Żandarmerię Wojskową z pomocy, o której mowa w ust. 1, osoby udzielające tej pomocy utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu, osobom tym oraz członkom ich rodzin przysługuje jednorazowe odszkodowanie, renta inwalidzka i rodzinna oraz świadczenie wyrównawcze, na zasadach określonych i w trybie przepisów o świadczeniach osobistych na rzecz obrony w czasie pokoju.**

[Art. 39.

Ujawnienie danych o osobie, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że popełniła przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem przez tę osobę czynności operacyjno-rozpoznawczych, może nastąpić tylko na żądanie prokuratora lub sądu. W takim przypadku Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane wyjaśnienia i materiały

Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do zapewnienia prawidłowości postępowania karnego, Minister Obrony Narodowej jest obowiązany zwolnić od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej żołnierza Żandarmerii Wojskowej i udostępnić żądane wyjaśnienia i materiały zawierające informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową.]

<Art. 39.

Ujawnienie danych o osobie, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że popełniła przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem przez tę osobę czynności operacyjno-rozpoznawczych, może nastąpić tylko na żądanie prokuratora lub sądu. W takim przypadku Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane wyjaśnienia i materiały Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do zapewnienia prawidłowości postępowania karnego, Minister Obrony Narodowej jest obowiązany zwolnić od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” żołnierza Żandarmerii Wojskowej i udostępnić żądane wyjaśnienia i materiały zawierające informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”.>

Art. 43.

1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 42 ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności zdarzenia nie jest możliwe, żołnierze Żandarmerii Wojskowej mają prawo użycia broni palnej:
 - 1) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na życie, zdrowie lub wolność żołnierza Żandarmerii Wojskowej lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu,
 - 2) przeciwko osobie, która nie zastosowała się do wezwania do natychmiastowego porzucenia broni, materiałów wybuchowych lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie może zagrozić życiu lub zdrowiu żołnierza Żandarmerii Wojskowej albo innej osoby,
 - 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie przemocą odebrać broń palną żołnierzowi Żandarmerii Wojskowej albo innemu funkcjonariuszowi publicznemu uprawnionemu do posiadania broni palnej,
 - 4) w celu odparcia bezpośredniego gwałtownego i niebezpiecznego zamachu na obiekty i urządzenia wojskowe albo inne obiekty i urządzenia ważne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa,
 - 5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia człowieka,
 - 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni palnej jest dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-3 lub 5, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zamachu terrorystycznego, zabójstwa, umyślnego uszczerbku na zdrowiu, umyślnego spowodowania zdarzenia zagrażającego życiu lub zdrowiu wielu osób, pozbawienia człowieka wolności, zgwałcenia, wzięcia zakładnika, roboju, kradzieży rozbójniczej albo wymuszenia rozbójniczego,
 - 7) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 6, jeżeli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności zdarzenia wynika, że może użyć broni palnej, materiałów

wybuchowych lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie może zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka,

[8) *w celu odparcia bezpośredniego i gwałtownego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową albo środki pieniężne lub inne przedmioty wartościowe,]*

<8) w celu odparcia bezpośredniego i gwałtownego zamachu na konwój ochraniający osoby, materiały zawierające informacje niejawne albo środki pieniężne lub inne przedmioty wartościowe;>

- 9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeżeli:
 - a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego,
 - b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub innego niebezpiecznego narzędzia,
 - c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstwa, o którym mowa w pkt 6.
2. Żołnierz Żandarmerii Wojskowej, który podjął decyzję o użyciu broni palnej, powinien postępować ze szczególną rozważą, traktując broń jako ostateczny środek działania.
3. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której ją użyto, i nie powinno zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia inne osoby.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej przy wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1. Rozporządzenie to ustali w szczególności postępowanie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej związane z użyciem broni palnej oraz sposób dokumentowania jej użycia.

USTAWA z dnia 18 września 2001 r. O PODPISIE ELEKTRONICZNYM (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.)

Art. 18.

1. Bezpieczne urządzenie służące do składania podpisu elektronicznego powinno co najmniej:
 - 1) uniemożliwiać pozyskiwanie danych służących do składania podpisu lub poświadczenia elektronicznego,
 - 2) nie zmieniać danych, które mają zostać podpisane lub poświadczone elektronicznie, oraz umożliwiać przedstawienie tych danych osobie składającej podpis elektroniczny przed chwilą jego złożenia,
 - 3) gwarantować, że złożenie podpisu będzie poprzedzone wyraźnym ostrzeżeniem, że kontynuacja operacji będzie równoznaczna ze złożeniem podpisu elektronicznego,
 - 4) zapewniać łatwe rozpoznawanie istotnych dla bezpieczeństwa zmian w urządzeniu do składania podpisu lub poświadczenia elektronicznego.
2. Bezpieczne urządzenie służące do weryfikacji podpisu elektronicznego powinno spełniać następujące wymagania:

- 1) dane używane do weryfikacji podpisu elektronicznego odpowiadają danym, które są uwidaczniane osobie weryfikującej ten podpis,
 - 2) podpis elektroniczny jest weryfikowany rzetelnie, a wynik weryfikacji prawidłowo wykazany,
 - 3) osoba weryfikująca może w sposób niebudzący wątpliwości ustalić zawartość podpisanych danych,
 - 4) autentyczność i ważność certyfikatów lub innych danych poświadczonych elektronicznie jest rzetelnie weryfikowana,
 - 5) wynik weryfikacji identyfikacji osoby składającej podpis elektroniczny jest poprawnie i czytelnie wykazywany,
 - 6) użycie pseudonimu jest jednoznacznie wskazane,
 - 7) istotne dla bezpieczeństwa zmiany w urządzeniu służącym do weryfikacji podpisu elektronicznego są sygnalizowane.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać bezpieczne urządzenia do składania podpisów elektronicznych oraz bezpieczne urządzenia do weryfikacji podpisów elektronicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia nienaruszalności i poufności danych opatrzonych takim podpisem.
4. Badania zgodności urządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, z wymaganiami ustawy odbywają się zgodnie z odrębnymi przepisami.
- [5. Służby ochrony państwa, w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, dokonują oceny przydatności urządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, do ochrony informacji niejawnych i wydają stosowne certyfikaty bezpieczeństwa.]*
- <5. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Służba Kontrwywiadu Wojskowego, zgodnie z właściwością określoną w przepisach o ochronie informacji niejawnych, dokonują oceny przydatności urządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, do ochrony informacji niejawnych i wydają stosowne certyfikaty bezpieczeństwa.>**

Art. 19.

1. Za czynności, o których mowa w art. 18 ust. 4 i 5, pobiera się opłatę.
 - [2. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy, o których mowa w art. 18 ust. 4, oraz przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189 i Nr 123, poz. 1353).]*
- <2. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy, o których mowa w art. 18 ust. 4, oraz przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**

USTAWA z dnia 24 maja 2002 r. O AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO ORAZ AGENCJI WYWIADU (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154)

Art. 5.

1. Do zadań ABW należy:

- 1) rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa oraz jego porządek konstytucyjny, a w szczególności w suwerenność i międzynarodową pozycję, niepodległość i nienaruszalność jego terytorium, a także obronność państwa;
- 2) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw:
 - [a) szpiegostwa, terroryzmu, naruszenia tajemnicy państwowej i innych przestępstw godzących w bezpieczeństwo państwa,]*
 - <a) szpiegostwa, terroryzmu, bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji niejawnych i innych przestępstw godzących w bezpieczeństwo państwa,>**
 - b) godzących w podstawy ekonomiczne państwa,
 - c) korupcji osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375), jeśli może to godzić w bezpieczeństwo państwa,
 - d) w zakresie produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa,
 - e) nielegalnego wytwarzania, posiadania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, bronią masowej zagłady oraz środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, w obrocie międzynarodowym oraz ściganie ich sprawców;
- [3) realizowanie, w granicach swojej właściwości, zadań służby ochrony państwa oraz wykonywanie funkcji krajowej władzy bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych w stosunkach międzynarodowych;]*
- <3) realizowanie, w granicach swojej właściwości, zadań związanych z ochroną informacji niejawnych oraz wykonywanie funkcji krajowej władzy bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych w stosunkach międzynarodowych;>**
- 4) uzyskiwanie, analizowanie, przetwarzanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć istotne znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i jego porządku konstytucyjnego;
- 5) podejmowanie innych działań określonych w odrębnych ustawach i umowach międzynarodowych.

2. Działalność ABW poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej może być prowadzona w związku z jej działalnością na terytorium państwa wyłącznie w zakresie realizacji zadań określonych w ust. 1 pkt 2.

Art. 9.

1. Działalność ABW i AW jest finansowana z budżetu państwa.
2. (uchylony).

3. Koszty realizacji zadań Agencji, w zakresie których - ze względu na wyłączenie ich jawności - nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówieniach publicznych, są finansowane z utworzonego na ten cel funduszu operacyjnego.

[4. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, określają, w drodze zarządzeń, stanowiące tajemnicę państwową szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 3.]

<4. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, określają, w drodze zarządzeń, stanowiące informacje niejawne szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym.>

5. (uchylony).

Art. 12.

1. Do zadań Kolegium należy formułowanie ocen lub wyrażanie opinii w sprawach:

- 1) powoływania i odwoływania Szefa ABW, Szefa AW, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego oraz Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 2) kierunków i planów działania służb specjalnych;
- 3) szczegółowych projektów budżetów służb specjalnych, przed rozpatrzeniem ich przez Radę Ministrów;
- 4) projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych dotyczących działalności służb specjalnych;
- 5) wykonywania przez służby specjalne powierzonych im zadań zgodnie z kierunkami i planami działania tych służb;
- 6) rocznych sprawozdań przedstawianych przez Szefów z działalności podległych im służb specjalnych;
- 7) koordynowania działalności ABW, AW, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także działalności służb specjalnych z Policją, Strażą Graniczną, Żandarmerią Wojskową, Biurem Ochrony Rządu, Służbą Celną, urzędami skarbowymi, izbami skarbowymi, organami kontroli skarbowej, organami informacji finansowej i służbami rozpoznania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich współdziałania w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa państwa;
- 8) współdziałania podmiotów, o których mowa w art. 10, ze służbami specjalnymi;
- 9) współdziałania służb specjalnych z właściwymi organami i służbami innych państw;
- 10) organizacji wymiany informacji istotnych dla bezpieczeństwa i międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej pomiędzy organami administracji rządowej;
- 11) ochrony informacji niejawnych dotyczących:

[a) zagrożeń o zasięgu ogólnokrajowym w zakresie ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową,

b) sposobów postępowania w sytuacji zagrożenia o zasięgu ogólnokrajowym, powstałej wskutek ujawnienia informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową, oraz dokonywanie oceny skutków ujawnienia takich informacji.]

<a) zagrożeń o zasięgu ogólnokrajowym w zakresie ochrony informacji niejawnych,

b) sposobów postępowania w sytuacji zagrożenia o zasięgu ogólnokrajowym, powstałej wskutek ujawnienia informacji niejawnych, oraz dokonywanie oceny skutków ujawnienia takich informacji,>

- c) projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych dotyczących ochrony informacji niejawnych,
 - d) innych spraw zleczanych przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów oraz wnoszonych przez ministrów w zakresie realizacji zadań związanych z ochroną informacji niejawnych.
2. W skład Kolegium wchodzi:
- 1) przewodniczący - Prezes Rady Ministrów;
 - 2) sekretarz Kolegium;
 - 3) członkowie:
 - a) minister właściwy do spraw wewnętrznych,
 - b) minister właściwy do spraw zagranicznych,
 - c) Minister Obrony Narodowej,
 - d) minister właściwy do spraw finansów publicznych,
 - e) Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego;
 - 4) minister-członek Rady Ministrów właściwy do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów.
3. W posiedzeniach Kolegium uczestniczą także:
- 1) Szef ABW;
 - 2) Szef AW;
 - 2a) Szef Centralnego Biura Antykorpcyjnego;
 - 3) Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
 - 3a) Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
 - 4) Przewodniczący Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.
- [4. *Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może delegować swojego przedstawiciela do udziału w posiedzeniach Kolegium, spełniającego wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji stanowiących tajemnicę państwową, oznaczonych klauzulą "ściśle tajne".]*
- <4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może delegować swojego przedstawiciela do udziału w posiedzeniach Kolegium, spełniającego wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”.>**
5. Przewodniczący Kolegium może zapraszać do udziału w posiedzeniach Kolegium przewodniczących właściwych komisji sejmowych, przedstawicieli organów państwowych oraz inne osoby, których uczestnictwo jest niezbędne ze względu na tematykę obrad.
- [6. *Sekretarza Kolegium powołuje, spośród osób spełniających wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji stanowiących tajemnicę państwową, oznaczonych klauzulą "ściśle tajne", i odwołuje Prezes Rady Ministrów.*]
- <6. Sekretarza Kolegium powołuje, spośród osób spełniających wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”, i odwołuje Prezes Rady Ministrów.>**
7. Sekretarz Kolegium organizuje pracę Kolegium i w tym zakresie może występować do organów administracji rządowej o przedstawienie informacji niezbędnych w sprawach rozpatrywanych przez Kolegium.
8. Obsługę Kolegium zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.
9. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowy tryb i zasady funkcjonowania Kolegium,

- 2) zakres czynności sekretarza Kolegium
- w sposób zapewniający sprawną pracę Kolegium.

Art. 15.

Szefem ABW i Szefem AW może zostać osoba, która:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) wykazuje nieskazitelną postawę moralną, obywatelską i patriotyczną;
- 4) daje rękojmię należytego wykonywania zadań;
- [5) *spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji stanowiących tajemnicę państwową, oznaczonych klauzulą "ściśle tajne";]*

<5) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”;>

- 6) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424, z późn. zm.¹⁾), ani też nie była sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.

Art. 22a.

1. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez ABW albo AW wskazują, że sprawa będąca ich przedmiotem należy do zakresu działania innych organów służb lub instytucji, Szef właściwej Agencji przekazuje, z zastrzeżeniem ust. 5-7, uzyskane informacje i materiały właściwemu podmiotowi.
2. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez organy, służby lub instytucje uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych wskazują, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności należy do zakresu działania ABW albo AW, podmioty te przekazują uzyskane informacje i materiały właściwej Agencji.
3. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez ABW albo AW wskazują na uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, Szef właściwej Agencji przedstawia je właściwemu prokuratorowi, w celu podjęcia decyzji w zakresie ich dalszego procesowego wykorzystania.
4. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez ABW albo AW wskazują na uzasadnione podejrzenie popełnienia wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, Szef właściwej Agencji, z zastrzeżeniem art. 148 ust. 2, zawiadamia organ właściwy dla ścigania sprawcy.
5. Jeżeli w toku realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych ujawnią się okoliczności wskazujące na to, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności nie pozostaje w kompetencji ABW albo AW, Szef właściwej Agencji może podjąć decyzję o jej kontynuowaniu, jeżeli jest to uzasadnione bezpieczeństwem państwa.
6. Szef właściwej Agencji podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 5, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 7. Szef właściwej Agencji powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wystąpieniu do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o udzielenie takiej zgody.

7. W przypadku powołania ministra w celu koordynowania działalności służb specjalnych, zgodę, o której mowa w ust. 6, wyraża ten minister.
8. Szef właściwej Agencji, niezwłocznie po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 6 albo 7, powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o kontynuacji czynności, o których mowa w ust. 5.

[9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób i tryb realizacji przez Szefów Agencji obowiązków określonych w ust. 1, 3 i 4, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.]

<9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób i tryb realizacji przez Szefów Agencji obowiązków określonych w ust. 1, 3 i 4, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

Art. 26.

1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 25 ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz ABW ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
- 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza albo innej osoby;
- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania;
- 4) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego, gwałtownego zamachu na obiekty lub urządzenia ważne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa;
- 5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
- 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-5;
- 7) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 6, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności zdarzenia wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie może zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka;
- [8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;]*

<8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, materiały zawierające informacje niejawne, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;>

- 9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej lub tymczasowo aresztowanej w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2.
2. Prawo użycia broni palnej w okolicznościach wymienionych w ust. 1 pkt 1-4, w związku z wykonywaniem zadań określonych w art. 6 ust. 1, przysługuje również funkcjonariuszom AW.

3. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dostosowane do sytuacji warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, uwzględniając ograniczenia w zakresie użycia broni palnej, a także sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej.

Art. 35.

1. W związku z wykonywaniem swoich zadań Agencje zapewniają ochronę środków, form i metod realizacji zadań, zgromadzonych informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy tych Agencji.
2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze Agencji mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.
3. Osoby udzielające Agencji pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa w ust. 2.
4. ABW, z zastrzeżeniem ust. 5, na wniosek upoważnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządza i wydaje dokumenty uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących funkcjonariuszy i pracowników tych organów, służb lub instytucji oraz osób udzielających im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także prowadzi centralny rejestr tych dokumentów.
5. Dokumenty i znaki identyfikujące osoby posługujące się nimi jako funkcjonariuszy lub pracowników organów, służb lub instytucji państwowych, o których mowa w ust. 4, wydają odpowiednio te organy, służby lub instytucje.
6. Nie popełnia przestępstwa:
 - 1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3;
 - 2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 2 i 3;
 - 3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3;
 - 4) funkcjonariusz Agencji lub osoba wymieniona w ust. 3, posługujący się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych dokumentami, o których mowa w ust. 2 i 3.
- [7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, sposób współdziałania właściwych organów, służb i instytucji państwowych z Szefem ABW przy prowadzeniu rejestru, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.*
8. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojego działania, określą, w drodze zarządzeń, szczegółowy tryb wydawania i posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.
9. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 4, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.]
- <7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, sposób współdziałania właściwych organów, służb i instytucji państwowych z Szefem ABW przy prowadzeniu rejestru, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.**

8. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojego działania, określają, w drodze zarządzeń, szczegółowy tryb wydawania i posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.
9. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 4, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.>

Art. 39.

1. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojego działania, mogą zezwalać funkcjonariuszom i pracownikom Agencji oraz byłym funkcjonariuszom i pracownikom, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w Agencji, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji.
2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wobec byłych funkcjonariuszy i pracowników Urzędu Ochrony Państwa przysługuje Szefowi ABW.
3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może dotyczyć udzielenia informacji o:
 - 1) osobie, jeżeli zostały uzyskane w wyniku prowadzonych przez Agencję albo inne organy, służby lub instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych;
 - 2) szczegółowych formach i zasadach przeprowadzania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych w związku z ich prowadzeniem środkach i metodach;
 - 3) osobie udzielającej pomocy Agencji, o której mowa w art. 36 ust. 1;
 - 4) osobie udzielającej pomocy Urzędowi Ochrony Państwa w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych.
4. Zakazu określonego w ust. 3 nie stosuje się w przypadku żądania prokuratora albo sądu, zgłoszonego w celu ścigania karnego za czyn zabroniony, stanowiący zbrodnię lub występki, którego skutkiem jest śmierć, lub przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.
5. Zakazu określonego w ust. 3 nie stosuje się również w przypadku żądania prokuratora lub sądu uzasadnionego podejrzeniem popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.
- [6. *W razie odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych tajemnicą państwową pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo określone w art. 105 § 1 Kodeksu karnego lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Szef ABW albo Szef AW przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Szef ABW albo Szef AW jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić dokumenty i materiały objęte tajemnicą.]*
- <6. **W razie odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” albo odmowy zezwolenia na udostępnienie materiałów stanowiących informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania**

prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo określone w art. 105 § 1 Kodeksu karnego lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Szef ABW albo Szef AW przedstawia żądane materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Szef ABW albo Szef AW jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić materiały objęte tajemnicą.>

Art. 40.

1. Szef ABW koordynuje podejmowane przez służby specjalne czynności operacyjno-rozpoznawcze mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo państwa.
 2. Szef ABW, w celu zapewnienia koordynacji, o której mowa w ust. 1, prowadzi centralną ewidencję zainteresowań operacyjnych służb specjalnych.
 - [3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, sposób współdziałania służb specjalnych z Szefem ABW w zakresie prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 2, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.]
- <3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, sposób współdziałania służb specjalnych z Szefem ABW w zakresie prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 2, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.>**

Art. 47.

- [1. Przed podjęciem służby funkcjonariusz ABW albo AW składa ślubowanie według następującej roty:

"Ja, Obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Agencji Wywiadu), ślubuję: służyć wiernie Narodowi, chronić ustanowiony Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej porządek prawny, strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli, nawet z narażeniem życia. Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję pilnie przestrzegać prawa, dochować wierności konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać dyscypliny służbowej oraz wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych. Ślubuję strzec tajemnicy państwowej i służbowej, a także honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej."]

- <1. Przed podjęciem służby funkcjonariusz ABW albo AW składa ślubowanie według następującej roty:**

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Agencji Wywiadu), ślubuję: służyć wiernie Narodowi, chronić ustanowiony Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej porządek prawny, strzec bezpieczeństwa Państwa i jego obywateli, nawet z narażeniem życia. Wykonując powierzone mi zadania, ślubuję pilnie przestrzegać prawa, dochować wierności konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać dyscypliny służbowej oraz wykonywać rozkazy i polecenia przełożonych. Ślubuję strzec tajemnicy prawnie chronionej, honoru, godności i dobrego imienia służby oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej.”>

2. Ceremoniał składania ślubowania w ABW i AW określają Szef ABW oraz Szef AW, każdy w zakresie swojego działania.

Art. 85a.

1. Funkcjonariuszowi skierowanemu do wykonywania zadań służbowych w państwie, którego terytorium w całości lub w części zostało uznane za strefę działań wojennych na podstawie odrębnych przepisów lub w państwie, na terytorium którego występują warunki stwarzające bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia tego funkcjonariusza przysługuje, na koszt właściwej Agencji, ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych, w związku z wykonywaniem tych zadań, poza granicami państwa, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć funkcjonariusza.
[2. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, określą, w drodze zarządzeń, państwa, na terytoriach których występują warunki wymienione w ust. 1, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.]
- <2. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojej właściwości, określą, w drodze zarządzeń, państwa, na których terytoriach występują warunki wymienione w ust. 1, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.>**
3. Zakres i sumę ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, określa umowa ubezpieczenia zawarta między zakładem ubezpieczeń a Szefem właściwej Agencji lub funkcjonariuszem skierowanym do wykonywania zadań służbowych określonych w ust. 1.
4. Maksymalną wysokość składki ubezpieczeniowej opłacanej lub refundowanej z budżetu właściwej Agencji ustala Szef tej Agencji, uwzględniając w szczególności rodzaj zadań służbowych przewidzianych do wykonywania przez funkcjonariusza określonego w ust. 1 oraz miejsce wykonywania tych zadań.

Art. 116.

1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji, grupy zaszeregowania i stawki uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy w tych grupach oraz wzrost uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat.
2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji, zasady i tryb zaliczania okresów służby, pracy i innych okresów do wysługi lat, uwzględnianej przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego, uwzględniając okresy innej służby traktowane jako równorzędne ze służbą w ABW lub AW, okresy zatrudnienia i inne okresy, które na podstawie odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
[3. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojego działania, określą, w drodze zarządzeń, stanowiące tajemnicę państwową stanowiska służbowe i stopnie etatowe, zaszeregowanie tych stanowisk do grup uposażenia i przypisanych im stopni etatowych.]
- <3. Szefowie Agencji, każdy w zakresie swojego działania, określą, w drodze zarządzeń, stanowiące informacje niejawne stanowiska służbowe i stopnie etatowe, zaszeregowanie tych stanowisk do grup uposażenia i przypisanych im stopni etatowych.>**

USTAWA z dnia 3 lipca 2002 r. – PRAWO LOTNICZE (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.)

Art. 58.

1. Prezes Urzędu prowadzi rejestr lotnisk cywilnych, zwany dalej "rejestrem lotnisk".
- [2. Rejestr lotnisk jest jawny. Dokumenty stanowiące podstawę do dokonania wpisu w rejestrze podlegają ochronie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631).]*
- <2. Rejestr lotnisk jest jawny. Dokumenty stanowiące podstawę do dokonania wpisu w rejestrze podlegają ochronie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**
3. Wypisy z rejestru wydaje się na wniosek zainteresowanych podmiotów.

USTAWA z dnia 30 sierpnia 2002 r. – PRAWO O POSTĘPOWANIU PRZED SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.)

Art. 96.

- [§ 1. Sąd z urzędu zarządza odbycie całego posiedzenia lub części przy drzwiach zamkniętych, jeżeli publiczne rozpoznanie sprawy zagraża moralności, bezpieczeństwu państwa lub porządkowi publicznemu, a także gdy mogą być ujawnione okoliczności objęte tajemnicą państwową lub służbową.]*
- <§ 1. Sąd z urzędu zarządza odbycie całego posiedzenia lub części przy drzwiach zamkniętych, jeżeli publiczne rozpoznanie sprawy zagraża moralności, bezpieczeństwu państwa lub porządkowi publicznemu, a także gdy mogą być ujawnione okoliczności stanowiące informacje niejawne.>**
- § 2. Sąd na wniosek strony zarządza odbycie posiedzenia przy drzwiach zamkniętych, jeżeli wymaga tego ochrona życia prywatnego strony lub inny ważny interes prywatny. Postępowanie dotyczące tego wniosku odbywa się przy drzwiach zamkniętych. Postanowienie w tym przedmiocie sąd ogłasza publicznie.

USTAWA z dnia 23 listopada 2002 r. O SĄDZIE NAJWYŻSZYM (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.)

Art. 27.

- [§ 1. Przy powołaniu sędziego Sądu Najwyższego składa ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej według następującej roty:*

"Ślubuję uroczyście jako sędzia Sądu Najwyższego służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa, obowiązki sędziego wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie według mego sumienia, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości"; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: "Tak mi dopomóż Bóg".]

<§ 1. Przy powołaniu sędziego Sądu Najwyższego składa ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście jako sędzia Sądu Najwyższego służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa, obowiązki sędziego wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie według mego sumienia, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.>

§ 2. Odmowa złożenia ślubowania jest równoznaczna ze zrzeczeniem się stanowiska sędziego Sądu Najwyższego.

USTAWA z dnia 14 marca 2003 r. O STOPNIACH NAUKOWYCH I TYTULE NAUKOWYM ORAZ O STOPNIACH I TYTULE W ZAKRESIE SZTUKI (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620)

Art. 17.

1. Rozprawa habilitacyjna powinna stanowić znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej.
 2. Rozprawę habilitacyjną może stanowić powstałe po uzyskaniu stopnia doktora dzieło, opublikowane w całości lub zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji.
 3. Rozprawę habilitacyjną może stanowić zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne, jeżeli spełnia wymaganie określone w ust. 1.
 4. Rozprawę habilitacyjną może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, odpowiadającym wymaganiu określonemu w ust. 1.
- [5. Obowiązek publikacji nie dotyczy rozprawy habilitacyjnej, której przedmiot jest objęty tajemnicą państwową.]*

<5. Obowiązek publikacji nie dotyczy rozprawy habilitacyjnej zawierającej informacje niejawne.>

USTAWA z dnia 12 czerwca 2003 r. – PRAWO POCZTOWE (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278)

Art. 10.

1. Zezwolenie wydaje się po stwierdzeniu, że:
 - 1) przedsiębiorca spełnia następujące wymogi:
 - a) zapewnia warunki do przestrzegania tajemnicy pocztowej, o której mowa w art. 39 ust. 1,
 - b) określił przejrzyste i niedyskryminujące warunki postępowania reklamacyjnego,
 - c) posiada odpowiednią do rozmiarów planowanej działalności bazę organizacyjno-techniczną;
 - 2) przedsiębiorca będący osobą fizyczną, wspólnicy spółek osobowych, członkowie zarządów spółek kapitałowych i osoby kierujące działalnością pozostałych przedsiębiorców nie byli karani za umyślne przestępstwo przeciwko ochronie informacji, wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 3) nie wydano prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy wykonywania działalności objętej zezwoleniem;
 - 4) przedsiębiorca złożył dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 2, poświadczające, że spełnia on wymogi wykonywania działalności objętej wnioskiem;
 - 5) wykonywanie działalności objętej zezwoleniem nie zagraża obronności, bezpieczeństwu państwa lub bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.
2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia warunki określone w ust. 1, wymagane do wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.
- [3. *Stwierdzenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, następuje po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Opinia nie wymaga uzasadnienia, jeżeli naruszałoby to przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).*]
- <3. Stwierdzenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, następuje po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Opinia nie wymaga uzasadnienia, jeżeli naruszałoby to przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**

Art. 26.

1. Przesyłkę lub kwotę pieniężną określoną w przekazie pocztowym, z zastrzeżeniem ust. 2-6, doręcza się adresatowi pod adresem wskazanym na przesyłce, przekazie pocztowym lub w umowie o świadczenie usługi pocztowej.
2. Przesyłka, jeżeli nie jest nadana na poste restante, może być także wydana ze skutkiem doręczenia:
 - 1) adresatowi:
 - a) do jego oddawczej skrzynki pocztowej,
 - b) w placówce operatora, jeżeli podczas próby doręczenia przesyłki adresat był nieobecny pod adresem wskazanym na przesyłce, przekazie pocztowym lub w

- umowie o świadczenie usługi pocztowej albo doręczenie za pomocą oddawczej skrzynki pocztowej nie jest możliwe,
- c) w miejscu uzgodnionym przez adresata z operatorem;
- 2) przedstawicielowi ustawowemu adresata lub pełnomocnikowi adresata:
- a) pod adresem wskazanym na przesyłce, przekazie pocztowym lub w umowie o świadczenie usługi pocztowej,
 - b) w placówce operatora;
- 3) osobie pełnoletniej zamieszkałej razem z adresatem, jeżeli adresat nie złożył w placówce operatora zastrzeżenia w zakresie doręczenia przesyłki rejestrowanej lub przekazu pocztowego:
- a) pod adresem wskazanym na przesyłce, przekazie pocztowym lub w umowie o świadczenie usługi pocztowej,
 - b) w placówce operatora;
- [4) *osobie uprawnionej do odbioru przesyłek w urzędzie organu władzy publicznej, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych, jeżeli adresatem przesyłki jest dany organ władzy publicznej;*]
- <4) osobie uprawnionej do odbioru przesyłek w urzędzie organu władzy publicznej, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, jeżeli adresatem przesyłki jest dany organ władzy publicznej;>**
- 5) osobie uprawnionej do odbioru przesyłek w podmiotach będących osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej, jeżeli adresatem przesyłki jest:
- a) dana osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,
 - b) niebędąca członkiem organu zarządzającego albo pracownikiem danej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej osoba fizyczna w niej przebywająca;
- 6) kierownikowi jednostki lub osobie fizycznej przez niego upoważnionej, jeżeli adresatem przesyłki jest osoba fizyczna przebywająca w jednostce, w której ze względu na charakter tej jednostki lub powszechnie uznawany zwyczaj doręczenie przesyłki adresatowi jest znacznie utrudnione lub niemożliwe.
3. Przepisy ust. 2 nie naruszają przepisów innych ustaw dotyczących sposobu, zasad i trybu doręczeń.
4. Na pisemny wniosek adresata, złożony w odpowiedniej placówce operatora, przesyłka listowa będąca przesyłką rejestrowaną może być doręczana w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a.
5. Do doręczenia kwoty pieniężnej określonej w przekazie pocztowym, z wyłączeniem przekazów nadanych na poste restante, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 2-6.
6. Do doręczenia przesyłki rejestrowanej lub kwoty pieniężnej określonej w przekazie pocztowym w przypadku śmierci adresata stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 lub 29.

USTAWA z dnia 27 czerwca 2003 r. O RENCIE SOCJALNEJ (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.)

Art. 13.

1. Zakład jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do przyznawania i wypłacania renty socjalnej oraz zasiłku pogrzebowego, zapewniając rzetelność tych danych.

[2. Dane, o których mowa w ust. 1, są objęte tajemnicą służbową.]

[3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do organu emerytalno-rentowego.]

<3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do organu emerytalno-rentowego.>

USTAWA z dnia 11 września 2003 r. O SŁUŻBIE WOJSKOWEJ ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 i Nr 107, poz. 679)

Art. 58.

1. Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach handlowych, o nabytym przez żołnierza zawodowego albo jego małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia przez małżonka żołnierza zawodowego funkcji w spółkach handlowych lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, żołnierz zawodowy składa Ministrowi Obrony Narodowej za pośrednictwem Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

[4. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, stanowią tajemnicę służbową, chyba że żołnierz zawodowy, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Obrony Narodowej może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie.]

<4. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że żołnierz zawodowy, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach

Minister Obrony Narodowej może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie.>

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, przechowuje się przez sześć lat.
6. Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio formularz określony przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375), dotyczącymi oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 tej ustawy.
7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe warunki i tryb składania oświadczeń o stanie majątkowym.

Art. 59.

1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany poinformować pisemnie dowódcę jednostki wojskowej, w której zajmuje stanowisko służbowe, o zamiarze wyjazdu i pobytu za granicą w celach niezwiązanych z zawodową służbą wojskową.
- [2. Dowódca jednostki wojskowej może zakazać żołnierzowi zawodowemu wyjazdu za granicę w celach niezwiązanych z zawodową służbą wojskową, jeżeli wymaga tego względ na przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.⁹⁾) albo istotne sprawy organizacyjne.]*
- <2. Dowódca jednostki wojskowej może zakazać żołnierzowi zawodowemu wyjazdu za granicę w celach niezwiązanych z zawodową służbą wojskową, jeżeli wymaga tego względ na przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) albo istotne sprawy organizacyjne.>**
3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb informowania przez żołnierza zawodowego o zamiarze wyjazdu i pobytu za granicą oraz postępowania w sprawach wydawania zakazu wyjazdu za granicę. Rozporządzenie to określi w szczególności formę zawiadomienia i dane, jakie powinny być w nim zawarte, oraz szczegółowe warunki i tryb wydania zakazu, z uwzględnieniem uproszczonych procedur małego ruchu granicznego.

Art. 107.

1. Żołnierz zawodowy pisemnie informuje dowódcę jednostki wojskowej, w której zajmuje stanowisko służbowe, o swojej przynależności do stowarzyszenia i innej organizacji krajowej.
2. Przynależność żołnierza zawodowego do stowarzyszenia i innej organizacji zagranicznej lub międzynarodowej wymaga zezwolenia Ministra Obrony Narodowej.
- [3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, może być przez Ministra Obrony Narodowej zawieszone lub cofnięte, jeżeli wymagają tego względy ochrony tajemnicy państwowej lub służbowej oraz potrzeby Sił Zbrojnych.]*
- <3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, może być przez Ministra Obrony Narodowej zawieszone lub cofnięte, jeżeli wymagają tego względy ochrony informacji niejawnych oraz potrzeby Sił Zbrojnych.>**
4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem danych, jakie powinien zawierać wniosek żołnierza zawodowego.

USTAWA z dnia 29 stycznia 2004 r. – PRAWO ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.)

Art. 4.

Ustawy nie stosuje się do:

- 1) zamówień udzielanych na podstawie:
 - a) szczególnej procedury organizacji międzynarodowej odmiennej od określonej w ustawie,
 - b) umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, dotyczących stacjonowania wojsk, jeżeli umowy te przewidują inne niż ustawa procedury udzielania zamówień,
 - c) umowy międzynarodowej zawartej między Rzeczpospolitą Polską a jednym lub wieloma państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej, dotyczącej wdrożenia lub realizacji przedsięwzięcia przez strony tej umowy, jeżeli umowa ta przewiduje inne niż ustawa procedury udzielania zamówień;
- 2) zamówień Narodowego Banku Polskiego związanych z:
 - a) wykonywaniem zadań dotyczących realizacji polityki pieniężnej, a w szczególności zamówień na usługi finansowe związane z emisją, sprzedażą, kupnem i transferem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych,
 - b) obrotem papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa,
 - c) obsługą zarządzania długiem krajowym i zadłużeniem zagranicznym,
 - d) emisją znaków pieniężnych i gospodarką tymi znakami,
 - e) gromadzeniem rezerw dewizowych i zarządzaniem tymi rezerwami,
 - f) gromadzeniem złota i metali szlachetnych,
 - g) prowadzeniem rachunków bankowych i przeprowadzaniem bankowych rozliczeń pieniężnych;
- 2a) zamówień Banku Gospodarstwa Krajowego:
 - a) związanych z realizacją zadań dotyczących obsługi funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego na podstawie odrębnych ustaw oraz realizacją programów rządowych, w części dotyczącej:
 - prowadzenia rachunków bankowych, przeprowadzania bankowych rozliczeń pieniężnych i działalności na rynku międzybankowym,
 - pozyskiwania środków finansowych dla zapewnienia płynności finansowej, finansowania działalności obsługiwanych funduszy i programów oraz refinansowania akcji kredytowej,
 - b) związanych z operacjami na rynku międzybankowym dotyczących zarządzania długiem Skarbu Państwa oraz płynnością budżetu państwa;
- 3) zamówień, których przedmiotem są:
 - a) usługi arbitrażowe lub pojednawcze,
 - b) usługi Narodowego Banku Polskiego,
 - c) (uchylona),
 - d) (uchylona),
 - e) usługi w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenie usług badawczych, które nie są w całości opłacane przez zamawiającego lub których rezultaty nie stanowią wyłącznie jego własności,
 - f) dostawy i usługi, do których stosuje się art. 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

- g) nabycie, przygotowanie, produkcja lub koprodukcja materiałów programowych przeznaczonych do emisji w radiu, telewizji lub Internecie,
 - h) zakup czasu antenowego,
 - i) nabycie własności nieruchomości oraz innych praw do nieruchomości, w szczególności dzierżawy i najmu,
 - j) usługi finansowe związane z emisją, sprzedażą, kupnem lub transferem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, w szczególności związane z transakcjami mającymi na celu uzyskanie dla zamawiającego środków pieniężnych lub kapitału,
 - k) dostawy uprawnień do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, jednostek poświadczonych redukcji emisji oraz jednostek redukcji emisji, w rozumieniu przepisów o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji,
 - l) usługi Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie bankowej obsługi jednostek, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, z wyłączeniem jednostek samorządu terytorialnego;
- 4) umów z zakresu prawa pracy;
- 4a) (uchylony);
- [5) zamówień objętych tajemnicą państwową zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych albo jeżeli wymaga tego istotny interes bezpieczeństwa państwa, albo zamówień objętych tajemnicą służbową, jeżeli wymaga tego istotny interes publiczny lub istotny interes państwa;]
- <5) zamówień zawierających informacje niejawne, jeżeli wymaga tego istotny interes publiczny lub istotny interes państwa;>**
- 5a) zamówień w ramach realizacji polskiej pomocy zagranicznej udzielanych przez jednostki wojskowe w rozumieniu przepisów o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, jeżeli ich wartość jest mniejsza niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8;
- 6) zamówień na usługi udzielane innemu zamawiającemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-3a, któremu przyznano, w drodze ustawy lub decyzji administracyjnej, wyłączne prawo do świadczenia tych usług;
- 7) przyznawania dotacji ze środków publicznych, jeżeli dotacje te są przyznawane na podstawie ustaw;
- 8) zamówień i konkursów, których wartość nie przekracza wyrażonej w złotych równowartości kwoty 14.000 euro;
- 9) (uchylony);
- 10) zamówień, których głównym celem jest:
- a) pozwolenie zamawiającym na oddanie do dyspozycji publicznej sieci telekomunikacyjnej lub
 - b) eksploatacja publicznej sieci telekomunikacyjnej, lub
 - c) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych za pomocą publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 11) nabywania dostaw, usług lub robót budowlanych od centralnego zamawiającego lub od wykonawców wybranych przez centralnego zamawiającego,
- 12) koncesji na roboty budowlane oraz koncesji na usługi w rozumieniu ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi,

- 13) zamówień udzielanych instytucji gospodarki budżetowej przez organ administracji rządowej wykonujący funkcje organu założycielskiego tej instytucji, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
- a) zasadnicza część działalności instytucji gospodarki budżetowej dotyczy wykonywania zadań publicznych na rzecz tego organu administracji rządowej,
 - b) organ administracji rządowej sprawuje nad instytucją gospodarki budżetowej kontrolę odpowiadającą kontroli sprawowanej nad własnymi jednostkami nieposiadającymi osobowości prawnej, w szczególności polegającą na wpływie na decyzje strategiczne i indywidualne dotyczące zarządzania sprawami instytucji,
 - c) przedmiot zamówienia należy do zakresu działalności podstawowej instytucji gospodarki budżetowej określonego zgodnie z art. 26 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240).

USTAWA z dnia 27 maja 2004 r. O FUNDUSZACH INWESTYCYJNYCH (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.)

Art. 281.

1. Z zastrzeżeniem art. 282 i 283, informacje stanowiące tajemnicę zawodową mogą być ujawniane wyłącznie na żądanie:
- 1) sądu lub prokuratora, jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu karnym, a w postępowaniu cywilnym, jeżeli informacje nie dotyczą osób trzecich niebędących stroną postępowania;
 - 2) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;
 - 3) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera w zakresie danych dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291);
 - 4) naczelnika urzędu skarbowego w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;
 - 5) dyrektora urzędu kontroli skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;
 - 6) inspektora kontroli skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;
 - 7) biegłego rewidenta upoważnionego do badania sprawozdań finansowych podmiotu obowiązane go do zachowania tajemnicy zawodowej, jeżeli jest to niezbędne do celów tego badania, na podstawie zawartej z nim umowy;

[8) służb ochrony państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;]

<8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;>

- 9) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.);
 - 10) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym, jeżeli są niezbędne w tym postępowaniu;
 - 11) jedyne go uczestnika funduszu, jeżeli statut funduszu tak stanowi, przy czym w przypadku, gdy uczestnikiem funduszu są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, dla celów niniejszego przepisu grupa ta jest traktowana jako jedyny uczestnik.
2. Fundusz sekurytyzacyjny może ujawniać informacje dotyczące nabytych wierzytelności lub puli wierzytelności podmiotom, z którymi zawiera lub zawarł umowy, o których mowa w art. 191.
3. Udostępnianie informacji gospodarczych przez fundusze inwestycyjne na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530) nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

USTAWA z dnia 2 lipca 2004 r. O SWOBODZIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.)

Art. 91.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału, w przypadku gdy:
 - 1) oddział rażąco narusza prawo polskie lub nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 90 pkt 3;
 - 2) nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył oddział, lub przedsiębiorca ten utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej;
- [3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu i obronności państwa, ochronie tajemnicy państwowej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu.]*

<3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu i obronności państwa, bezpieczeństwu informacji niejawnym o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu.>

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia osobę, o której mowa w art. 89 pkt 1, o obowiązku wszczęcia postępowania likwidacyjnego oddziału w oznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, minister przesyła do właściwego sądu rejestrowego.

Art. 99.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru przedstawicielstw, jeżeli:
[1) utworzenie przedstawicielstwa zagrażałoby bezpieczeństwu i obronności państwa lub ochronie tajemnicy państwowej albo innemu ważnemu interesowi publicznemu;]
<1) utworzenie przedstawicielstwa zagrażałoby bezpieczeństwu i obronności państwa lub bezpieczeństwu informacji niejawnym o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu;>
- 2) wniosek, o którym mowa w art. 96 ust. 2, dotyczy działalności wykraczającej poza zakres określony w art. 94 i art. 95 ust. 1 albo zawiera braki, które nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, a także gdy do wniosku nie zostały dołączone dokumenty wymienione w art. 97 ust. 2.
2. Odmowa wpisu z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

Art. 101.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach przedstawicielstwa, w przypadku gdy:
 - 1) rażąco narusza prawo polskie lub nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 100 pkt 3;
 - 2) nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył przedstawicielstwo, lub przedsiębiorca ten utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej;
 - [3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu i obronności państwa, ochronie tajemnicy państwowej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu.]***<3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu i obronności państwa, bezpieczeństwu informacji niejawnym o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu.>**
2. Do likwidacji przedstawicielstwa stosuje się odpowiednio przepis art. 91 ust. 2 oraz przepisy Kodeksu spółek handlowych o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

USTAWA z dnia 27 sierpnia 2004 r. O ŚWIADCZENIACH OPIEKI ZDROWOTNEJ
FINANSOWANYCH ZE ŚRODKÓW PUBLICZNYCH (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027,
z późn. zm.)

Art. 188.

1. Fundusz jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych ubezpieczonych w celu:
 - 1) stwierdzenia istnienia obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego;
 - 2) wystawienia dokumentów uprawniających do korzystania ze świadczeń finansowanych przez Fundusz;
 - 3) stwierdzenia obowiązku płacenia składki i ustalenia kwoty składki;
 - 4) kontroli rodzaju, zakresu i przyczyny udzielanych świadczeń;
 - 5) rozliczenia ze świadczeniodawcami;
 - 6) rozliczenia z innymi instytucjami lub osobami w zakresie ich zobowiązań wobec Funduszu;
 - 7) kontroli przestrzegania zasad legalności, gospodarności, rzetelności i celowości finansowania udzielanych świadczeń zdrowotnych;
 - 8) monitorowania stanu zdrowia i zapotrzebowania ubezpieczonych na świadczenia zdrowotne oraz leki i wyroby medyczne.
- 1a. Fundusz jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, w celu:
 - 1) rozliczania ze świadczeniodawcami;
 - 2) rozliczania dotacji, o której mowa w art. 116 ust. 1 pkt 5;
 - 3) kontroli przestrzegania zasad legalności, gospodarności, rzetelności i celowości finansowania udzielanych świadczeń opieki zdrowotnej;
 - 4) kontroli rodzaju, zakresu i przyczyny udzielanych świadczeń opieki zdrowotnej.
- 1b. Fundusz jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, w celu rozliczania kosztów refundacji leków.
2. Fundusz jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych osób uprawnionych do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji oraz umów międzynarodowych w celu:
 - 1) potwierdzenia uprawnień do świadczeń opieki zdrowotnej;
 - 2) rozliczania kosztów świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych osobom uprawnionym na podstawie przepisów o koordynacji;
 - 3) rozliczania z innymi instytucjami lub osobami w zakresie ponoszonych przez świadczeniodawców i Fundusz kosztów świadczeń opieki zdrowotnej;
 - 4) kontroli rodzaju, zakresu i przyczyny udzielanych świadczeń;
 - 5) kontroli przestrzegania zasad legalności, gospodarności, rzetelności i celowości finansowania udzielanych świadczeń opieki zdrowotnej.
- 2a. Fundusz jest uprawniony do uzyskiwania i przetwarzania danych osobowych związanych z realizacją zadań określonych w art. 97 ust. 3 pkt 2 i 3a.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych:
 - 1) osób ubezpieczonych, w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4-8;
 - 2) osób uprawnionych do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji, w celu określonym w ust. 2 pkt 2 i 3;
 - 3) osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3, w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4-8.
4. Dla realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-3, minister właściwy do spraw zdrowia i Fundusz mają prawo do przetwarzania następujących danych:

- 1) nazwisko i imię (imiona);
 - 2) nazwisko rodowe;
 - 3) data urodzenia;
 - 4) płeć;
 - 5) obywatelstwo;
 - 6) (uchylony);
 - 7) numer PESEL;
 - 8) numer NIP - w przypadku osób, którym nadano ten numer;
 - 9) seria i numer dowodu osobistego, paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość - w przypadku osób, które nie mają nadanego numeru PESEL lub numeru NIP;
 - 10) adres zamieszkania;
 - 11) adres czasowego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli dana osoba nie ma na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania;
 - 12) numer ubezpieczenia;
 - 13) stopień pokrewieństwa z opłacającym składkę;
 - 14) stopień niepełnosprawności - w przypadku członka rodziny;
 - 15) rodzaj uprawnień oraz numer i termin ważności dokumentu potwierdzającego uprawnienia osób, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 44 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 1, a także osób posiadających na podstawie odrębnych przepisów szersze uprawnienia do świadczeń opieki zdrowotnej niż wynikające z ustawy;
 - 16) dotyczące udzielonych świadczeń opieki zdrowotnej świadczeniobiorcom, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3;
 - 17) przyczyn udzielonych świadczeń opieki zdrowotnej;
 - 18) nazwa instytucji właściwej osobie uprawnionej do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji;
 - 19) dane dotyczące lekarza lub felczera wystawiającego receptę na refundowane leki lub wyroby medyczne;
 - 20) dane dotyczące świadczeniodawcy zatrudniającego lekarza lub felczera, o którym mowa w pkt 19;
 - 21) dane dotyczące apteki realizującej receptę na refundowane leki i wyroby medyczne;
 - 22) data zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego;
 - 23) data wyrejestrowania z ubezpieczenia zdrowotnego;
 - 24) okres, za który opłacono składkę na ubezpieczenie zdrowotne;
 - 25) dane o płatniku składki na ubezpieczenie zdrowotne;
 - 26) typ dokumentu uprawniającego do świadczeń opieki zdrowotnej;
 - 27) data zgonu.
5. Świadczeniodawcy działający w ramach umów z Funduszem obowiązani są do gromadzenia i przekazywania Funduszowi danych dotyczących udzielanych świadczeń zdrowotnych.
- [6. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, osoby spośród wymienionych w art. 66 ust. 1 pkt 2-9, wobec których z uwagi na konieczność zapewnienia form i metod realizacji zadań stanowiących tajemnicę państwową stosuje się odrębny tryb przetwarzania danych, o których mowa w ust. 4. Rozporządzenie powinno w szczególności określać dane osobowe, które będą przetwarzane, sposób ich przetwarzania oraz podmiot uprawniony do ich gromadzenia i przetwarzania.]
- <6. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, osoby spośród wymienionych w art. 66 ust. 1 pkt 2–9, wobec których, z uwagi na konieczność**

zapewnienia bezpieczeństwa form i metod realizacji zadań podlegających ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych, stosuje się odrębny tryb przetwarzania danych, o których mowa w ust. 4. Rozporządzenie powinno w szczególności określać dane osobowe, które będą przetwarzane, sposób ich przetwarzania oraz podmiot uprawniony do ich gromadzenia i przetwarzania.>

USTAWA z dnia 16 lipca 2004 r. – PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.)

Art. 123.

1. Rezerwacja częstotliwości może zostać zmieniona lub cofnięta, w drodze decyzji Prezesa UKE, w przypadku:
 - 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
 - 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości;
 - 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją w terminie 6 miesięcy od terminu, o którym mowa w art. 115 ust. 1 pkt 5, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
 - 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
 - 6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;
 - 7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 115 ust. 1 pkt 9, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
 - 8) częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny.
2. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 146, również jeżeli praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.
3. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT.
4. (uchylony).
5. (uchylony).
6. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości następuje w przypadku, gdy:
 - 1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
 - 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
 - 3) powodowałoby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;

- 4) zachodzi konieczność przeprowadzenia przetargu albo konkursu, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem przetargu albo konkursu;
 - 5) w przetargu albo konkursie podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości.
7. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości można odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:
- 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 2) naruszenia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
 - 3) zakłócenia pracy urządzeń i sieci telekomunikacyjnych;
 - 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 114 ust. 3 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji.
8. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie z powodu tych okoliczności, następuje po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.
- [9. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 8, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.]*
- <9. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 8, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.>**
10. Organy, o których mowa w ust. 8, zajmują stanowisko w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o opinię lub dnia wystąpienia z wnioskiem, o których mowa w ust. 8.
11. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 8, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 10, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Art. 201.

1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, stwierdzono, że przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot posiadający rezerwacje częstotliwości lub przydział numeracji, zwany dalej "podmiotem kontrolowanym", nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z ustawy lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić w terminie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.
2. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może określić inny termin udzielenia wyjaśnień lub usunięcia nieprawidłowości. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.

3. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości lub udzielone wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:
 - 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości;
 - 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;
 - 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 209.
4. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości i mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 3, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności telekomunikacyjnej, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.
5. Prezes UKE może wydać decyzję, o której mowa w ust. 4, jeżeli działalność telekomunikacyjna mogłaby zagrozić obronności, bezpieczeństwu państwa lub bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.
- [6. *Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.*]
- <6. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 5, Prezes UKE zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.>**
7. Organy, o których mowa w ust. 6, są obowiązane w terminie 30 dni zająć stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, że działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.
8. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 6, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.
9. Decyzjom, o których mowa w ust. 4 i 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzje te stanowią podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru.

Art. 202.

1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 199, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w ten sposób, że powoduje to:
 - 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody w majątku użytkowników lub innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - 3) zagrożenie wywołania poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych

- Prezes UKE podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
 3. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1, Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany.
- [4. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienia do wniosku tych organów zawierają informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnień doręcza się informację, że uzasadnienia takie zostały sporządzone.]
- <4. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienia do wniosku tych organów zawierają informacje niejawne, zamiast uzasadnień doręcza się informację, że uzasadnienia takie zostały sporządzone.>**
5. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 201.

USTAWA z dnia 25 listopada 2004 r. O ZAWODZIE TŁUMACZA PRZYSIĘGŁEGO (Dz. U. Nr 273, poz. 2702 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 722)

Art. 7.

[1. Tłumacz przysięgły składa wobec Ministra Sprawiedliwości ślubowanie według następującej roty:

"Mając świadomość znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem, przyrzekam uroczyście, że powierzone mi zadania tłumacza przysięgłego będę wykonywać sumiennie i bezstronnie, dochowując tajemnicy państwowej i innej tajemnicy prawnie chronionej oraz kierując się w swoim postępowaniu uczciwością i etyką zawodową".]

<1. Tłumacz przysięgły składa wobec Ministra Sprawiedliwości ślubowanie według następującej roty:

„Mając świadomość znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem, przyrzekam uroczyście, że powierzone mi zadania tłumacza przysięgłego będę wykonywać sumiennie i bezstronnie, dochowując tajemnicy prawnie chronionej oraz kierując się w swoim postępowaniu uczciwością i etyką zawodową.”.>

2. Po złożeniu ślubowania tłumacz przysięgły składa podpis pod jego rotą.

USTAWA z dnia 17 grudnia 2004 r. O ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA NARUSZENIE
DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z późn.
zm.)

Art. 91.

1. Osoba wezwana w charakterze świadka ma obowiązek, na żądanie organu prowadzącego postępowanie, złożyć wyjaśnienia na piśmie, a jeżeli okaże się to niezbędne, stawić się na wezwanie, w szczególności na rozprawie i złożyć zeznania ustnie.
2. Świadek, który nie może stawić się na rozprawę z powodu choroby, kalectwa lub innej niedającej się pokonać przeszkody, może być przesłuchany w miejscu swojego pobytu przez:
 - 1) wyznaczonego członka składu orzekającego lub
 - 2) członka innej komisji orzekającej, jeżeli byłoby to uzasadnione ze względu na odległość, która dzieli siedzibę komisji od miejsca pobytu świadka, a zwróci się o to przewodniczący komisji rozpoznającej sprawę.
3. Przed rozpoczęciem przesłuchania, świadka należy pouczyć o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy.
4. Świadek może odmówić udzielenia odpowiedzi na poszczególne pytania, jeżeli odpowiedź mogłaby narazić jego samego, jego małżonka, krewnego lub powinowatego w linii prostej albo osobę pozostającą z nim w stosunku przysposobienia na odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych lub odpowiedzialność określoną odrębnymi przepisami.
- [5. Świadek może odmówić udzielenia odpowiedzi na pytania co do okoliczności objętych tajemnicą państwową lub służbową, chyba że zostanie zwolniony z obowiązku zachowania tajemnicy, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Zwolnienia można odmówić tylko wtedy, gdy złożenie wyjaśnień lub udzielenie odpowiedzi wyrządzić mogło poważną szkodę państwu.]
- <5. Świadek może odmówić udzielenia odpowiedzi na pytania co do okoliczności stanowiących informacje niejawne, chyba że zostanie zwolniony z obowiązku zachowania tajemnicy w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Zwolnienia można odmówić tylko wtedy, gdyby złożenie wyjaśnień lub udzielenie odpowiedzi mogło wyrządzić poważną szkodę państwu.>**
6. Świadek może odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania ze względu na obowiązek zachowania tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji, co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że sąd zwolni go od obowiązku zachowania tajemnicy. Zwolnienie to może dotyczyć wyłącznie okoliczności, która nie może być ustalona w postępowaniu przed komisją orzekającą lub w postępowaniu odwoławczym na podstawie innych dowodów.

Art. 96.

1. Na podstawie zawiadomienia rzecznik dyscypliny podejmuje czynności sprawdzające w celu stwierdzenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego.
2. Rzecznik dyscypliny może wzywać zawiadamiającego, kierownika jednostki, której zawiadomienie dotyczy, oraz organ sprawujący nad nią nadzór lub dysponenta, który przekazał środki publiczne do złożenia wyjaśnień, przekazania opinii oraz do wydania albo okazania dokumentu mającego znaczenie w sprawie, w terminie 14 dni od otrzymania wezwania.

[3. Dokumenty, opinie lub inne informacje, objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy państwowej lub służbowej, przekazuje się rzecznikowi dyscypliny tylko w przypadku zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.]

<3. Dokumenty, opinie lub inne informacje, zawierające informacje niejawne, przekazuje się rzecznikowi dyscypliny w trybie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych tylko w przypadku zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w art. 91 ust. 5.>

Art. 119.

1. Rozprawa przed komisją orzekającą jest jawna, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Wyłączenie jawności rozprawy lub jej części może nastąpić wyłącznie:
[1) ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę tajemnicy państwowej;]
<1) ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę informacji niejawnych;>
2) z uwagi na zagrożenie spokoju i porządku publicznego.
3. Ogłoszenie orzeczenia w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest jawne.
4. Zawiadomienie o terminie i przedmiocie rozprawy wywiesza się w siedzibie komisji orzekającej w miejscu ogólnie dostępnym, co najmniej na 7 dni przed rozprawą.

USTAWA z dnia 17 lutego 2005 r. O INFORMATYZACJI DZIAŁALNOŚCI PODMIOTÓW REALIZUJĄCYCH ZADANIA PUBLICZNE (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.)

Art. 4.

Przepisy ustawy nie naruszają:

- 1) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285);
- [2) ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.);]*
<2) ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>
- 3) obowiązków wynikających z potrzeby współpracy z systemami teleinformatycznymi i rejestrami organów innych państw lub organizacji międzynarodowych;
- 4) obowiązków wynikających z umów międzynarodowych, jak również umów o członkostwo w instytucjach międzynarodowych, w przypadku gdy prawo danego podmiotu do członkostwa w instytucjach międzynarodowych zostało zagwarantowane aktem prawnym o mocy ustawy.

Art. 25.

1. Kontroli:
 - 1) realizacji ponadsektorowych projektów informatycznych dokonuje Prezes Rady Ministrów;

- 2) realizacji sektorowych projektów informatycznych dokonuje minister kierujący działem administracji rządowej, dla którego ustanowiono sektorowy projekt informatyczny;
 - 3) działania systemów teleinformatycznych, używanych do realizacji zadań publicznych albo realizacji obowiązków wynikających z art. 13 ust. 2, dokonuje:
 - a) w jednostkach samorządu terytorialnego i ich związkach oraz w tworzonych lub prowadzonych przez te jednostki samorządowych osobach prawnych i innych samorządowych jednostkach organizacyjnych - właściwy wojewoda, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - b) w podmiotach publicznych podległych lub nadzorowanych przez organy administracji rządowej - organ administracji rządowej nadzorujący dany podmiot publiczny,
 - c) w podmiotach publicznych niewymienionych w lit. a i b - minister właściwy do spraw informatyzacji- pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych lub minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej.
- [2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, nie może dotyczyć informacji i danych stanowiących tajemnicę państwową albo inną tajemnicę ustawowo chronioną, zawartych w kontrolowanych systemach teleinformatycznych oraz rejestrach publicznych, jak również prowadzić do ich ujawnienia ani narażać na ujawnienie, z zastrzeżeniem art. 26 ust. 3 pkt 4.]*
- <2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, nie może dotyczyć informacji niejawnych lub informacji i danych stanowiących inną tajemnicę prawnie chronioną, zawartych w kontrolowanych systemach teleinformatycznych oraz rejestrach publicznych, jak również prowadzić do ich ujawnienia ani narażać na ujawnienie, z zastrzeżeniem art. 26 ust. 3 pkt 4.>**
3. W stosunku do organów i jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, kontrola może dotyczyć wyłącznie systemów teleinformatycznych oraz rejestrów publicznych, które są używane do realizacji zadań zleconych z zakresu administracji rządowej. W pozostałych przypadkach kontrola przeprowadzana jest na wniosek.
 4. Kontroli w zakresie prawidłowości wydatkowania środków finansowych przekazywanych na podstawie art. 12 ust. 5, z punktu widzenia legalności, gospodarności, celowości i rzetelności wydatkowania środków publicznych:
 - 1) podmiotów określonych w ust. 1 pkt 3 lit. a - dokonuje właściwa regionalna izba obrachunkowa, na zasadach określonych w ustawie z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, z późn. zm.);
 - 2) podmiotów niewymienionych w pkt 1 - dokonuje minister właściwy do spraw informatyzacji, na zasadach określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

Art. 26.

1. Kontrolę, o której mowa w art. 25, przeprowadzają kontrolerzy wyznaczeni przez organ dokonujący kontroli, na podstawie wydanego przez ten organ imiennego upoważnienia.
2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) wskazanie kontrolowanego podmiotu publicznego;
 - 2) imię i nazwisko kontrolera;
 - 3) serię i numer dokumentu tożsamości oraz legitymacji służbowej kontrolera;
 - 4) przedmiot i zakres kontroli;
 - 5) przewidywany czas trwania kontroli;

- 6) okres ważności upoważnienia;
 - 7) datę jego wydania oraz podpis organu dokonującego kontroli albo osoby przez ten organ upoważnionej.
3. Kontroler przeprowadza kontrolę po okazaniu:
- 1) dokumentu tożsamości;
 - 2) legitymacji służbowej;
 - 3) upoważnienia, o którym mowa w ust. 1;
 - [4) aktualnego poświadczenia bezpieczeństwa upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową - w przypadku gdy kontrola ma dotyczyć systemów teleinformatycznych lub rejestrów publicznych zawierających informacje i dane stanowiące tajemnicę państwową albo inną tajemnicę ustawowo chronioną.]*
- <4) aktualnego poświadczenia bezpieczeństwa upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych – w przypadku gdy kontrola ma dotyczyć systemów teleinformatycznych lub rejestrów publicznych zawierających informacje i dane stanowiące informacje niejawne o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej.>**

USTAWA z dnia 1 lipca 2005 r. O POBIERANIU, PRZECHOWYWANIU I PRZESZCZEPIANIU KOMÓREK, TKANEK I NARZĄDÓW (Dz. U. Nr 169, poz. 1411 i z 2009 r. Nr 141, poz. 1149)

Art. 19.

- [1. Dane osobowe dotyczące potencjalnego dawcy, dawcy, potencjalnego biorcy i biorcy są objęte tajemnicą i podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o tajemnicy zawodowej i służbowej oraz w przepisach dotyczących dokumentacji medycznej prowadzonej przez zakłady opieki zdrowotnej.]*
- <1. Dane osobowe dotyczące potencjalnego dawcy, dawcy, potencjalnego biorcy i biorcy są objęte tajemnicą i podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o tajemnicy prawnie chronionej oraz w przepisach dotyczących dokumentacji medycznej prowadzonej przez zakłady opieki zdrowotnej.>**
2. Jeżeli narząd ma być pobrany od żywego dawcy, przepis ust. 1 nie dotyczy ujawnienia danych osobowych o dawcy i o biorcy odpowiednio tym osobom.

USTAWA z dnia 8 lipca 2005 r. O PROKURATORII GENERALNEJ SKARBU PAŃSTWA (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.)

[Art. 33.

Przed wręczeniem aktu mianowania radca Prokuraturii Generalnej i starszy radca Prokuraturii Generalnej, o którym mowa w art. 30 pkt 2-5, składa, wobec Prezesa

Prokuraturii Generalnej, ślubowanie według następującej roty: "Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa oraz strzec praw i interesów Skarbu Państwa, obowiązki swoje wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości". Składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: "Tak mi dopomóż Bóg".]

<Art. 33.

Przed wręczeniem aktu mianowania radca Prokuraturii Generalnej i starszy radca Prokuraturii Generalnej, o którym mowa w art. 30 pkt 2–5, składa wobec Prezesa Prokuraturii Generalnej ślubowanie według następującej roty: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa oraz strzec praw i interesów Skarbu Państwa, obowiązki swoje wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”. Składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.>

USTAWA z dnia 29 lipca 2005 r. O OBRODIE INSTRUMENTAMI FINANSOWYMI (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.)

Art. 149.

Z zastrzeżeniem art. 150-153 oraz art. 20, art. 21, art. 23 i art. 25 ustawy o nadzorze, informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób fizycznych wymienionych w art. 148 ust. 1, są ujawniane wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;
- 3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności objętej tą tajemnicą - w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 4) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o:
 - a) przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową - w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
 - b) przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową - w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;
- 5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera - w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu

- faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.);
- 6) podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych podmiotu, o którym mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2, na podstawie zawartej z nim umowy - w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości;
- [7) *śłużb ochrony państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy - w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;*]
- <7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;>**
- 8) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.);
- 8a) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708);
- 9) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową - w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 10) organu egzekucyjnego w związku z prowadzeniem egzekucji administracyjnej w sprawie obowiązków podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową - w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu.

USTAWA z dnia 29 sierpnia 2005 r. O ZWROCIE OSOBOM FIZYCZNYM NIEKTÓRYCH WYDATKÓW ZWIĄZANYCH Z BUDOWNICTWEM MIESZKANIOWYM (Dz. U. Nr 177, poz. 1468, z późn. zm.)

[Art. 6a.

Jeżeli jest to uzasadnione ochroną tajemnicy państwowej i wymogami bezpieczeństwa państwa, do przyjmowania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1, wydawania decyzji określających kwotę zwrotu oraz do dokonywania zwrotu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, uprawnione są organy wymienione w art. 13a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).]

<Art. 6a.

Jeżeli jest to uzasadnione ochroną informacji niejawnych i wymogami bezpieczeństwa państwa, do przyjmowania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1, wydawania decyzji określających kwotę zwrotu oraz do dokonywania zwrotu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, uprawnione są organy wymienione w art. 13a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).>

USTAWA z dnia 9 czerwca 2006 r. O CENTRALNYM BIURZE ANTYKORUPCYJNYM (Dz. U. Nr 104, poz. 708, z późn. zm.)

Art. 4.

1. Działalność CBA jest finansowana z budżetu państwa.
2. Koszty realizacji zadań CBA, w zakresie których - ze względu na wyłączenie ich jawności - nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówieniach publicznych, są finansowane z utworzonego na ten cel funduszu operacyjnego.
- [3. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego określi, w drodze zarządzenia, stanowiący tajemnicę państwową sposób tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 2.]*

<3. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego określi, w drodze zarządzenia, stanowiący informacje niejawne sposób tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 2.>

Art. 7.

1. Szefem CBA lub zastępcą Szefa CBA może być osoba, która:
 - 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
 - 2) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) wykazuje nieskazitelną postawę moralną, obywatelską i patriotyczną;
 - 4) nie była skazana za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;*[5) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji stanowiących tajemnicę państwową, oznaczonych klauzulą "ściśle tajne";]*

<5) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”;>

 - 6) posiada wyższe wykształcenie;
 - 7) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016, z późn. zm.⁸⁾), ani też nie była sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.
2. Funkcji Szefa CBA lub zastępcy Szefa CBA nie można łączyć z inną funkcją publiczną.

3. Szef CBA lub zastępca Szefa CBA nie może pozostawać w stosunku pracy z innym pracodawcą oraz podejmować innego zajęcia zarobkowego poza służbą.
4. Szef CBA lub zastępca Szefa CBA nie może być członkiem partii politycznej ani uczestniczyć w działalności tej partii lub na jej rzecz.

Art. 16.

1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 15 ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz CBA ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:
 - 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
 - 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza albo innej osoby;
 - 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania;
 - 4) w celu odparcia bezprawnego bezpośredniego, gwałtownego zamachu na obiekty i urządzenia ważne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, na siedziby naczelnych organów władzy, naczelnych i centralnych organów administracji państwowej albo wymiaru sprawiedliwości, na obiekty gospodarki lub kultury narodowej oraz na przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw obcych albo organizacji międzynarodowych, a także na obiekty dozorowane przez uzbrojoną formację ochronną utworzoną na podstawie odrębnych przepisów;
 - 5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
 - 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-3 i 5, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zabójstwa, zamachu terrorystycznego, uprowadzenia osoby w celu wymuszenia okupu lub określonego zachowania, rozboju, kradzieży rozbójniczej, wymuszenia rozbójniczego, umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, zgwałcenia, podpalenia lub umyślnego sprowadzenia w inny sposób niebezpieczeństwa powszechnego dla życia albo zdrowia;
 - 7) w celu ujęcia, osoby o której mowa w pkt 6, jeżeli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności zdarzenia wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie może zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka;
 - [8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;]*
 - <8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, materiały zawierające informacje niejawne, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;>**
 - 9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeżeli:
 - a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla życia albo zdrowia ludzkiego,
 - b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub niebezpiecznego narzędzia,

- c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstw, o których mowa w pkt 6.
2. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.
 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dostosowane do sytuacji warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, uwzględniając ograniczenia w zakresie użycia broni palnej, a także sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej.

Art. 24.

1. W związku z wykonywaniem swoich zadań CBA zapewnia ochronę środków, form i metod realizacji zadań, zgromadzonych informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy CBA.
2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze CBA mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.
3. Osoby udzielające CBA pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa w ust. 2.
4. Nie popełnia przestępstwa:
 - 1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 2;
 - 2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 2;
 - 3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 2;
 - 4) funkcjonariusz CBA lub osoba wymieniona w ust. 3, posługujący się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych dokumentami, o których mowa w ust. 2.

[5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, szczegółowy tryb wydawania i posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.]

<5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, szczegółowy tryb wydawania i posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.>

Art. 28.

1. Szef CBA może zezwalać funkcjonariuszom i pracownikom CBA oraz byłym funkcjonariuszom i pracownikom, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w CBA, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć udzielenia informacji o:
 - 1) osobie, jeżeli zostały uzyskane w wyniku prowadzonych przez CBA albo inne organy, służby lub instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych;
 - 2) szczegółowych formach i zasadach przeprowadzania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych w związku z ich prowadzeniem środkach i metodach;
 - 3) osobie udzielającej pomocy CBA, o której mowa w art. 25.

3. Zakazu określonego w ust. 2 nie stosuje się w przypadku żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w celu ścigania karnego za przestępstwo, którego skutkiem jest śmierć człowieka, uszczerbek na zdrowiu lub szkoda w mieniu.
4. Zakazu określonego w ust. 2 nie stosuje się również w przypadku żądania prokuratora lub sądu uzasadnionego podejrzeniem popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.
- [5. *W przypadku odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych tajemnicą państwową pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i przestępstw wojennych oraz godzących w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Szef CBA przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Szef CBA jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić dokumenty i materiały objęte tajemnicą.*]
- <5. W przypadku odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” albo odmowy zezwolenia na udostępnienie materiałów stanowiących informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i przestępstw wojennych oraz godzących w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Szef CBA przedstawia żądane materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Szef CBA jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić materiały objęte tajemnicą.>**

Art. 29.

1. Szefowie: CBA, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Szef Służby Celnej i Generalny Inspektor Informacji Finansowej są obowiązani do współdziałania, w ramach swoich kompetencji, w zakresie zwalczania korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz życiu publicznym i gospodarczym, a także działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.
2. Szef CBA koordynuje działania o charakterze operacyjno-rozpoznawczym i informacyjno-analitycznym podejmowane przez organy, o których mowa w ust. 1, mogące mieć wpływ na realizację zadań CBA określonych w art. 2 ust. 1 i 2.
- [3. *Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, warunki, zakres i tryb:*
 - 1) *współdziałania, w zakresie o którym mowa w ust. 1,*
 - 2) *koordynacji, o której mowa w ust. 2**- mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności postępowań, a także uwzględniając wymogi dotyczące ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.]*

<3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, warunki, zakres i tryb:

- 1) współdziałania w zakresie, o którym mowa w ust. 1,**
- 2) koordynacji, o której mowa w ust. 2**
- mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności postępowań, a także uwzględniając wymogi dotyczące ochrony informacji niejawnych.>**

Art. 107.

1. Funkcjonariusz podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenia dyscypliny służbowej oraz w innych przypadkach określonych w ustawie.
 2. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest:
 - 1) odmowa wykonania albo niewykonanie polecenia przełożonego, względnie organu uprawnionego na podstawie ustawy do wydawania poleceń funkcjonariuszom CBA, z wyłączeniem poleceń, o których mowa w art. 71 ust. 2;
 - 2) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
 - 3) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
 - 4) wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, funkcjonariuszowi lub innej osobie;
 - 5) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej w podległej jednostce organizacyjnej lub komórce organizacyjnej CBA;
 - 6) stawienie się do służby w stanie po spożyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka oraz spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w czasie służby albo w obiektach lub na terenach zajmowanych przez CBA;
 - 7) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej;
 - 8) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę obywatelowi lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;
 - [9) utrata dokumentu zawierającego informacje stanowiące tajemnicę państwową lub służbową;]*
- <9) utrata materiału zawierającego informacje niejawne;>**
- 10) ujawnianie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych.

USTAWA z dnia 9 czerwca 2006 r. O SŁUŻBIE KONTRWYWIADU WOJSKOWEGO ORAZ SŁUŻBIE WYWIADU WOJSKOWEGO (Dz. U. Nr 104, poz. 709 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2009 r. Nr 85, poz. 716)

[Art. 1.

Tworzy się Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, zwaną dalej "SKW", jako służbę specjalną i służbę ochrony państwa, właściwą w sprawach ochrony przed zagrożeniami wewnętrznymi dla obronności Państwa, bezpieczeństwa i zdolności bojowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej "SZ RP", oraz innych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.]

<Art. 1.

Tworzy się Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, zwaną dalej „SKW”, jako służbę specjalną, właściwą w sprawach ochrony przed zagrożeniami wewnętrznymi dla obronności Państwa, bezpieczeństwa i zdolności bojowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „SZRP”, oraz innych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.>

Art. 5.

1. Do zadań SKW należy:

- 1) rozpoznawanie, zapobieganie oraz wykrywanie popełnianych przez żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, funkcjonariuszy SKW i SWW oraz pracowników SZ RP i innych jednostek organizacyjnych MON, przestępstw:
 - a) przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstw wojennych określonych w rozdziale XVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), a także innych ustawach i umowach międzynarodowych,
 - b) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej określonych w rozdziale XVII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, oraz takich czynów skierowanych przeciwko państwom obcym, które zapewniają wzajemność,
 - c) określonych w art. 140 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny,
 - d) określonych w art. 228-230 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, jeżeli mogą one zagrażać bezpieczeństwu lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON,
 - e) przeciwko ochronie informacji określonych w rozdziale XXXIII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, jeżeli mogą one zagrażać bezpieczeństwu lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON, a także takich czynów skierowanych przeciwko państwom obcym, które zapewniają wzajemność,
 - f) określonych w art. 33 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315),
 - g) związanych z działalnością terrorystyczną oraz innych niż wymienione w lit. a-f, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON, a także państw, które zapewniają wzajemność;
- 2) współdziałanie z Żandarmerią Wojskową i innymi organami uprawnionymi do ścigania przestępstw wymienionych w pkt 1;
- [3) *realizowanie, w granicach swojej właściwości, zadań służby ochrony państwa określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708);]*
- <3) **realizowanie, w granicach swojej właściwości, zadań określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych;>**
- 4) uzyskiwanie, gromadzenie, analizowanie, przetwarzanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć znaczenie dla obronności państwa, bezpieczeństwa lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON, w zakresie określonym w pkt 1, oraz podejmowanie działań w celu eliminowania ustalonych zagrożeń;

- 5) prowadzenie kontrwywiadu radioelektronicznego oraz przedsięwzięć z zakresu ochrony kryptograficznej i kryptoanalizy;
 - 6) uczestniczenie w planowaniu i przeprowadzaniu kontroli realizacji umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia;
 - 7) ochrona bezpieczeństwa jednostek wojskowych, innych jednostek organizacyjnych MON oraz żołnierzy wykonujących zadania służbowe poza granicami państwa;
 - 8) ochrona bezpieczeństwa badań naukowych i prac rozwojowych zleconych przez SZ RP i inne jednostki organizacyjne MON oraz produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami o przeznaczeniu wojskowym zamówionymi przez SZ RP i inne jednostki organizacyjne MON, w zakresie określonym w pkt 1;
 - 9) podejmowanie działań, przewidzianych dla SKW, w innych ustawach, a także umowach międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana.
2. Zadania SKW obejmują również rozpoznawanie oraz wykrywanie przestępstw, o których mowa w ust. 1, popełnionych we współdziałaniu z żołnierzami pełniącymi czynną służbę wojskową, funkcjonariuszami SWK i SWW lub pracownikami SZ RP i innych jednostek organizacyjnych MON.
3. Działalność SKW poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej może być prowadzona w związku z jej działalnością na terytorium państwa wyłącznie w zakresie realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2.

Art. 11.

1. Działalność SKW i SWW jest finansowana z budżetu państwa z części - obrona narodowa.
 2. Koszty realizacji zadań SKW i SWW, w zakresie których - ze względu na wyłączenie ich jawności - nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówieniach publicznych, są finansowane z utworzonego na ten cel dla każdej ze służb funduszu operacyjnego.
- [3. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, po zatwierdzeniu przez Ministra Obrony Narodowej, określają, w drodze zarządzeń, stanowiące tajemnicę państwową szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 2.]
- <3. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, po zatwierdzeniu przez Ministra Obrony Narodowej, określają, w drodze zarządzeń, stanowiące informacje niejawne szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 2.>**

Art. 16.

Szefem SKW i Szefem SWW może zostać osoba, która:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
 - 2) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) wykazuje nieskazitelną postawę moralną, obywatelską i patriotyczną;
 - 4) daje rękojmię należytego wykonywania zadań;
- [5) *spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji stanowiących tajemnicę państwową, oznaczonych klauzulą "ściśle tajne";]*
- <5) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”;>**
- 6) posiada wyższe wykształcenie;
 - 7) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o

Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016, z późn. zm.⁵⁾);

- 8) nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu dyscyplinarnego za czyn, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1998 r. o odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów, którzy w latach 1944-1989 sprzeniewierzyli się niezawisłości sędziowskiej (Dz. U. z 1999 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1070).

Art. 25.

W granicach zadań, o których mowa w art. 5, funkcjonariusze SKW wykonują czynności:

- 1) operacyjno-rozpoznawcze;
- 2) analityczno-informacyjne;
- [3) wynikające z przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.]

<3) wynikające z przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.>

Art. 27.

1. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez SKW albo SWW wskazują, że sprawa będąca ich przedmiotem należy do zakresu działania innych organów, służb lub instytucji, SKW albo SWW przekazują, z zastrzeżeniem ust. 5-7, uzyskane informacje i materiały właściwemu podmiotowi.
2. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez organy, służby lub instytucje uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych wskazują, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności należy do zakresu działania SKW albo SWW, podmioty te przekazują uzyskane informacje i materiały właściwej służbie.
3. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez SKW albo SWW wskazują na uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, SKW albo SWW przedstawia je właściwemu prokuratorowi, w celu podjęcia decyzji w zakresie ich dalszego procesowego wykorzystania.
4. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez SKW albo SWW dostatecznie uzasadniają podejrzenie popełnienia wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, SKW albo SWW zawiadamia organ właściwy dla ścigania sprawcy.
5. Jeżeli w toku realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych ujawnią się okoliczności wskazujące na to, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności nie pozostaje w kompetencji SKW albo SWW, Szef właściwej służby może podjąć decyzję o jej kontynuowaniu, jeżeli jest to uzasadnione bezpieczeństwem państwa.
6. Szef SKW albo Szef SWW podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 5, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 7. Wniosek w tej sprawie Szef SKW albo Szef SWW przedstawia za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej, powiadamiając Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
7. W przypadku powołania Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, zgodę, o której mowa w ust. 6, wyraża Minister Koordynator Służb Specjalnych.
8. Szef SKW albo Szef SWW, niezwłocznie po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 6 albo 7, powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o kontynuacji czynności, o których mowa w ust. 5.
- [9. Minister Obrony Narodowej, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb realizacji przez SKW i SWW obowiązków określonych w ust. 1,

3 i 4, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.]

<9. Minister Obrony Narodowej, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb realizacji przez SKW i SWW obowiązków określonych w ust. 1, 3 i 4, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.>

Art. 30.

1. Ze względu na okoliczności zdarzenia funkcjonariusz SKW wykonując czynności operacyjno-rozpoznawcze ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
- 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza albo innej osoby;
- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania;
- 4) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego, gwałtownego zamachu na obiekty lub urządzenia ważne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa;
- 5) w celu odparcia zamachu, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka, na obiekty lub urządzenia ważne dla obronności państwa lub bezpieczeństwa SZ RP;

[6) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe.]

<6) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, materiały zawierające informacje niejawne, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe.>

2. Prawo użycia broni palnej w okolicznościach wymienionych w ust. 1, w związku z wykonywaniem zadań określonych w art. 6 ust. 1, przysługuje również funkcjonariuszom SWW.
3. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dostosowane do sytuacji warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, uwzględniając ograniczenia w zakresie użycia broni palnej, a także sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej.

Art. 39.

1. W związku z wykonywaniem swoich zadań SKW i SWW zapewniają ochronę środków, form i metod realizacji zadań, zgromadzonych informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy tych służb.
2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze SKW i SWW mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Osoby udzielające SKW i SWW pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa w ust. 2.
 4. SWW, na potrzeby uprawnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządza i wydaje dokumenty wojskowe oraz dokumenty SKW i SWW, uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących żołnierzy, funkcjonariuszy albo pracowników tych organów, służb i instytucji oraz osób udzielających im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także prowadzi rejestr tych dokumentów. Sporządzanie i wydawanie dokumentów na potrzeby organów, służb i instytucji innych niż SWW następuje na ich wniosek.
 5. Na pisemny wniosek Szefa SKW albo Szefa SWW uprawnione organy, służby i instytucje państwowe wydają dokumenty i znaki identyfikujące osobom posługującym się nimi jako funkcjonariusze lub pracownicy tych organów, służb lub instytucji państwowych.
 6. Nie popełnia przestępstwa:
 - 1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3;
 - 2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 2 i 3;
 - 3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3;
 - 4) funkcjonariusz SKW, SWW, żołnierz zawodowy wyznaczony na stanowisko służbowe w SKW albo SWW lub osoba wymieniona w ust. 3, posługujący się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych dokumentami, o których mowa w ust. 2 i 3.
- [7. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojego działania, określają, w drodze zarządzeń, szczegółowy tryb wydawania i posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.]
- <7. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojego działania, określają, w drodze zarządzeń, szczegółowy tryb wydawania i posługiwania się, a także przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.>**

Art. 43.

1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojego działania, mogą zezwalać funkcjonariuszom i pracownikom SKW i SWW oraz byłym funkcjonariuszom i pracownikom, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w SKW i SWW, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji.
2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wobec byłych żołnierzy i pracowników Wojskowych Służb Informacyjnych przysługuje Ministrowi Obrony Narodowej.
3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może dotyczyć udzielenia informacji o:
 - 1) osobie, jeżeli zostały uzyskane w wyniku prowadzonych przez SKW, SWW albo inne organy, służby lub instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych;
 - 2) szczegółowych formach i zasadach przeprowadzania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych w związku z ich prowadzeniem środkach i metodach;
 - 3) osobie, o której mowa w art. 40 ust. 1, udzielającej pomocy SKW i SWW;
 - 4) osobie udzielającej pomocy Wojskowym Służbom Informacyjnym w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych lub wojskowym jednostkom organizacyjnym realizującym zadania z zakresu wywiadu i kontrwywiadu wojskowego przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 1326, z późn. zm.).

4. Zakazu określonego w ust. 3 nie stosuje się w przypadku żądania prokuratora albo sądu, zgłoszonego w celu ścigania karnego za czyn zabroniony, stanowiący zbrodnię lub występki, którego skutkiem jest śmierć, albo żądania Rzecznika Interesu Publicznego w celu przeprowadzenia postępowania lustracyjnego lub realizacji zadań Rzecznika Interesu Publicznego, lub przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.
5. Zakazu określonego w ust. 3 nie stosuje się również w przypadku żądania prokuratora lub sądu uzasadnionego podejrzeniem popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.
- [6. *W razie odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych tajemnicą państwową pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo określone w art. 105 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Szef SKW albo Szef SWW przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Szef SKW albo Szef SWW jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić dokumenty i materiały objęte tajemnicą.*]
- <6. W razie odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” albo odmowy zezwolenia na udostępnienie materiałów stanowiących informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo określone w art. 105 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Szef SKW albo Szef SWW przedstawia żądane materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Szef SKW albo Szef SWW jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić materiały objęte tajemnicą.>**

USTAWA z dnia 9 czerwca 2006 r. O SŁUŻBIE FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY KONTRWYWIADU WOJSKOWEGO ORAZ SŁUŻBY WYWIADU WOJSKOWEGO (Dz. U. Nr 104, poz. 710 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 957)

Art. 76.

1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, grupy zaszeregowania i stawki uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy w tych grupach oraz wzrost uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno umożliwić zróżnicowanie grup uposażenia w zależności od stanowiska, zakresu wykonywanych zadań służbowych, ponoszonej odpowiedzialności i wymaganych kwalifikacji. Uwzględniając powyższe uwarunkowania, rozporządzenie może określać jedną grupę lub kilka grup uposażenia na stanowiskach służbowych w grupie zaszeregowania. W przypadku wzrostu uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat, rozporządzenie powinno określać okresy pełnienia służby, od których jest uzależniona wysokość dodatku, a także szczegółowe warunki i tryb ich przyznawania, zawieszania, obniżania i wstrzymywania.
3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, zasady i tryb zaliczania okresów służby, pracy i innych okresów do wysługi lat, uwzględnianej przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego, uwzględniając okresy innej służby traktowane jako równorzędne ze służbą w SKW lub SWW, okresy zatrudnienia i inne okresy, które na podstawie odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
- [4. Szef SKW i Szef SWW, każdy w zakresie swojego działania, określą, w drodze zarządzeń, stanowiące tajemnicę państwową stanowiska służbowe i stopnie etatowe, zaszeregowanie tych stanowisk do grup uposażenia i przypisanych im stopni etatowych.]
- <4. Szef SKW i Szef SWW, każdy w zakresie swojego działania, określą, w drodze zarządzeń, stanowiące informacje niejawne stanowiska służbowe i stopnie etatowe, zaszeregowanie tych stanowisk do grup uposażenia i przypisanych im stopni etatowych.>**

Art. 106.

1. Funkcjonariusz podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenia dyscypliny służbowej oraz w innych przypadkach określonych w ustawie.
2. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest w szczególności:
 - 1) odmowa wykonania albo niewykonanie rozkazu lub polecenia służbowego, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 38 ust. 2 oraz gdy odmowa dotyczy wykonania polecenia służbowego, które nie pozostaje w związku z pełnieniem służby;
 - 2) zaniechanie wykonania czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
 - 3) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
 - 4) wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, funkcjonariuszowi lub innej osobie;
 - 5) postępowanie przełożonego w sposób przyczyniający się do rozluźnienia dyscypliny służbowej w podległej jednostce organizacyjnej lub komórce organizacyjnej;
 - 6) stawienie się do służby w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka oraz spożywanie alkoholu lub podobnie działającego środka w czasie służby albo w obiektach lub na terenach zajmowanych przez SKW albo SWW;
 - [7) *utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej, a także dokumentu zawierającego informacje stanowiące tajemnicę państwową albo służbową;*
 - <7) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej, a także materiału zawierającego informacje niejawne.>**
 - 8) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę obywatelowi lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;

- 9) nadużycie zajmowanego stanowiska lub służby dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
 - 10) samowolne oddalenie się funkcjonariusza z rejonu zakwaterowania, jeżeli pełni służbę w systemie skoszarowanym, a także nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się w miejscu pełnienia służby;
 - 11) porzucenie służby.
3. Jeśli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na wniosek sądu lub prokuratora, organ wnioskujący ma być poinformowany o wyniku tego postępowania.
4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, gdy sąd nakazał wymierzenie kary dyscyplinarnej funkcjonariuszowi, nie określając jednak jej rodzaju.

USTAWA z dnia 25 sierpnia 2006 r. O BEZPIECZEŃSTWIE ŻYWNOŚCI I ŻYWIENIA
(Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.)

Art. 76.

1. Organom urzędowej kontroli żywności, o których mowa w art. 73 ust. 1, w związku z przeprowadzaniem urzędowych kontroli, przysługuje prawo:
 - 1) wstępu do pomieszczeń zakładu o każdej porze;
 - 2) badania procesów technologicznych i receptur w zakresie niezbędnym do zrealizowania celu kontroli;
 - 3) przeglądania ksiąg i innych dokumentów kontrolowanego zakładu, jeżeli jest to niezbędne ze względu na cel przeprowadzanej kontroli;
 - 4) podejmowania innych czynności niezbędnych do wyjaśnienia sprawy, zgodnie z zakresem uprawnień w ramach urzędowych kontroli żywności, w tym nieodpłatnego pobierania próbek środków spożywczych lub materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością w celu wykonania badań laboratoryjnych.
- [2. Uzyskane przez organy urzędowej kontroli żywności w trakcie kontroli informacje, dokumenty i inne dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy są objęte tajemnicą służbową i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratury w związku z toczącym się postępowaniem.]*
- <2. Uzyskane przez organy urzędowej kontroli żywności, w trakcie kontroli, informacje, dokumenty i inne dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratury w związku z toczącym się postępowaniem.>**

USTAWA z dnia 18 października 2006 r. O UJAWNIANIU INFORMACJI O DOKUMENTACH ORGANÓW BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA Z LAT 1944 – 1990 ORAZ TREŚCI TYCH DOKUMENTÓW (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.)

[Art. 9.

Osoby składające oświadczenie lustracyjne, w zakresie jego treści, są zwolnione z mocy prawa z obowiązku zachowania tajemnicy państwowej i służbowej.]

<Art. 9.

Osoby składające oświadczenie lustracyjne, w zakresie jego treści, są zwolnione z mocy prawa z obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych.>

Art. 18.

1. Rozprawa w postępowaniu lustracyjnym odbywa się jawnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.
2. Sąd może wyłączyć jawność części rozprawy:
 - 1) na wniosek osoby lustrowanej, w zakresie, w jakim mogą zostać ujawnione okoliczności dotyczące tej osoby, o których mowa w art. 22 ust. 3 pkt 1, albo
 - 2) z urzędu, w zakresie, w jakim mogą zostać ujawnione okoliczności, o których mowa w art. 22 ust. 3 pkt 1, dotyczące innej osoby lub innych osób, chyba że były one pracownikami lub funkcjonariuszami organów bezpieczeństwa państwa.

[2a. Sąd może wyłączyć jawność całości albo części rozprawy również na żądanie prokuratora Biura Lustracyjnego lub prokuratora oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej, jeżeli zachodzi obawa ujawnienia tajemnicy państwowej.]

<2a. Sąd może wyłączyć jawność całości albo części rozprawy również na żądanie prokuratora Biura Lustracyjnego lub prokuratora oddziałowego biura lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej, jeżeli zachodzi obawa ujawnienia informacji niejawnych.>
3. Akta zakończonych postępowań lustracyjnych, przeprowadzonych bez wyłączenia jawności rozprawy, są jawne.
4. W terminie 7 dni od dnia wydania orzeczenia sąd wydaje postanowienie w sprawie jawności akt postępowania lustracyjnego w zakresie, w jakim postępowanie prowadzono z wyłączeniem jawności, albo odmawia ich ujawnienia. Sąd postanawia o jawności akt w przypadku, gdy nie zostały w nich ujawnione okoliczności, o których mowa w ust. 2 lub 2a. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.
5. Każdy ma prawo wystąpić z wnioskiem do Instytutu Pamięci Narodowej o udostępnienie do wglądu kopii akt sprawy lustracyjnej zakończonej prawomocnym orzeczeniem sądu. Przepis art. 22 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

USTAWA z dnia 17 listopada 2006 r. O SYSTEMIE OCENY ZGODNOŚCI WYROBÓW PRZEZNACZONYCH NA POTRZEBY OBRONNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA (Dz. U. Nr 235, poz. 1700)

Art. 2.

1. Celem ustawy jest:

- 1) zapewnienie ochrony interesów państwa w zakresie obronności i bezpieczeństwa przez ustalenie zasad dotyczących oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 2) zapewnienie warunków do przeprowadzania oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa przez kompetentne i niezależne podmioty, w zakresie spełnienia wymagań zawartych w specyfikacjach technicznych;
- 3) zapewnienie warunków do eliminowania zagrożeń stwarzanych przez wyroby przeznaczone na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa dla życia i zdrowia użytkowników oraz dla środowiska.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) wyrobów, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.);
- [2) wyrobów, o których mowa w art. 60 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.);]
- <2) wyrobów, o których mowa w art. 50 ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...);>**
- 3) wyrobów podlegających dozorowi technicznemu, w zakresie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321, z późn. zm.);
- 4) wyrobów posiadających oznakowanie CE, w zakresie objętym przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217);
- 5) wyrobów posiadających oznakowanie Π w zakresie objętym przepisami ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.);
- 6) podsystemów i składników, o których mowa w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.);
- 7) wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881);
- 8) wyrobów posiadających oznakowanie , w zakresie objętym przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899).

Art. 14.

1. Akredytację OiB może uzyskać jednostka organizacyjna, która:

- 1) dysponuje personelem o odpowiedniej wiedzy technicznej i doświadczeniu w zakresie dokonywania oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz sposobów przeprowadzenia oceny zgodności;
- 2) jest niezależna od dostawców;
- 3) dysponuje wyposażeniem technicznym niezbędnym do wykonania czynności związanych z oceną zgodności;
- 4) posiada system zarządzania jakością zgodny z wymaganiami określonymi w Polskich Normach;

5) przestrzega przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

[2. *Spełnienie wymogu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, ocenia właściwa służba ochrony państwa przez wystawienie opinii w tej sprawie.*]

<2. Spełnienie wymogu, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, ocenia Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Służba Kontrwywiadu Wojskowego, zgodnie z właściwością wskazaną w przepisach o ochronie informacji niejawnych, przez wystawienie opinii w tej sprawie.>

USTAWA z dnia 16 lutego 2007 r. O ZAPASACH ROPY NAFTOWEJ, PRODUKTÓW NAFTOWYCH I GAZU ZIEMNEGO ORAZ ZASADACH POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA PALIWOWEGO PAŃSTWA I ZAKŁÓCEŃ NA RYNKU NAFTOWYM (Dz. U. Nr 52, poz. 343, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 532)

Art. 13.

1. Tworzy się rejestr producentów i handlowców, zwany dalej "rejestrem".
2. Rejestr prowadzi Agencja Rezerw Materiałowych.
3. Rejestr zawiera w szczególności:
 - 1) oznaczenie producenta lub handlowca;
 - 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub handlowca;
 - 3) informacje dotyczące magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.
4. Agencja Rezerw Materiałowych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej "Prezesem URE", wykaz producentów lub handlowców wpisanych do rejestru w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru, dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany wpisu lub wykreślenia z rejestru, wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru oraz dane podlegające wpisowi do rejestru, uwzględniając możliwość prowadzenia rejestru w systemie elektronicznym, pod warunkiem, że dane w nim zawarte znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez prowadzącego rejestr.

[6. *Dane jednostkowe zawarte w rejestrze podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.), z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1.*]

<6. Dane jednostkowe zawarte w rejestrze podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z wyłączeniem danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1.>

Art. 22.

1. Producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność

gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej lub paliw przekazują Agencji Rezerw Materiałowych pisemne, miesięczne informacje o ilości:

- 1) przywozu ropy naftowej oraz produkcji i przywozu paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
 - 2) ropy naftowej lub paliw wywiezionych, a także strukturze wywiezionych paliw,
 - 3) tworzonych i magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
 - 4) utrzymywanych zapasów handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania
- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana informacja.
2. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pisemnych, kwartalnych informacji o poniesionych kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia kwartału, którego dotyczy informacja.
 3. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania Agencji Rezerw Materiałowych informacji o ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których są obowiązani w danym roku kalendarzowym w terminie do dnia 1 marca.
- [4. Do informacji, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych, z zastrzeżeniem ust. 5.]*
- <4. Do informacji, o których mowa w ust. 1–3, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, z zastrzeżeniem ust. 5.>**
5. Do informacji, o których mowa w ust. 1-3, przetworzonych lub zagregowanych w sposób uniemożliwiający ich powiązanie lub identyfikację z konkretnym przedsiębiorcą nie stosuje się przepisów ustawy, o której mowa w ust. 4.

[Art. 45.

Do informacji zawartych w dokumentach, o których mowa w art. 31, oraz planach, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.]

<Art. 45.

Do informacji zawartych w dokumentach, o których mowa w art. 31, oraz planach, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.>

USTAWA z dnia 13 kwietnia 2007 r. O PAŃSTWOWEJ INSPEKCJI PRACY (Dz. U. Nr 89, poz. 589, z późn. zm.)

Art. 23.

1. W toku postępowania kontrolnego inspektor pracy ma prawo:
 - 1) swobodnego wstępu na teren oraz do obiektów i pomieszczeń podmiotu kontrolowanego;

- 2) przeprowadzania oględzin obiektów, pomieszczeń, stanowisk pracy, maszyn i urządzeń oraz przebiegu procesów technologicznych i pracy;
 - 3) żądania od podmiotu kontrolowanego oraz od wszystkich pracowników lub osób, które są lub były zatrudnione, albo które wykonują lub wykonywały pracę na jego rzecz na innej podstawie niż stosunek pracy, w tym osób wykonujących na własny rachunek działalność gospodarczą, pisemnych i ustnych informacji w sprawach objętych kontrolą oraz wzywania i przesłuchiwania tych osób w związku z przeprowadzaną kontrolą;
 - 4) żądania okazania dokumentów dotyczących budowy, przebudowy lub modernizacji oraz uruchomienia zakładu pracy, planów i rysunków technicznych, dokumentacji technicznej i technologicznej, wyników ekspertyz, badań i pomiarów dotyczących produkcji bądź innej działalności podmiotu kontrolowanego, jak również dostarczenia mu próbek surowców i materiałów używanych, wytwarzanych lub powstających w toku produkcji, w ilości niezbędnej do przeprowadzenia analiz lub badań, gdy mają one związek z przeprowadzaną kontrolą;
 - 5) żądania przedłożenia akt osobowych i wszelkich dokumentów związanych z wykonywaniem pracy przez pracowników lub osoby świadczące pracę na innej podstawie niż stosunek pracy;
 - 6) zapoznania się z decyzjami wydanymi przez inne organy kontroli i nadzoru nad warunkami pracy oraz ich realizacją;
 - 7) utrwalania przebiegu i wyników oględzin, o których mowa w pkt 2, za pomocą aparatury i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku;
 - 8) wykonywania niezbędnych dla celów kontroli odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń sporządzanych na podstawie dokumentów, a w razie potrzeby żądania ich od podmiotu kontrolowanego;
 - 9) sprawdzania tożsamości osób wykonujących pracę lub przebywających na terenie podmiotu kontrolowanego, ich przesłuchiwanie i żądania oświadczeń w sprawie legalności zatrudnienia lub prowadzenia innej działalności zarobkowej;
 - 10) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów oraz akredytowanych laboratoriów.
2. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że udzielenie inspektorowi pracy informacji w sprawach objętych kontrolą przez pracownika lub osobę, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogłoby narazić tego pracownika lub osobę na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu udzielenia tej informacji, inspektor pracy może wydać postanowienie o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości tego pracownika lub osoby, w tym danych osobowych.
3. W razie wydania postanowienia, określonego w ust. 2, okoliczności, o których mowa w tym przepisie, pozostają wyłącznie do wiadomości inspektora pracy. Protokół przesłuchania pracownika lub osoby wolno udostępniać pracodawcy tylko w sposób uniemożliwiający ujawnienie danych osobowych, o których mowa w ust. 2.
- [4. *Na postanowienie w sprawie zachowania w tajemnicy danych osobowych, o których mowa w ust. 2, pracodawcy przysługuje zażalenie, w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie na postanowienie inspektora pracy rozpoznaje właściwy okręgowy inspektor pracy. Postępowanie dotyczące zażalenia toczy się bez udziału pracodawcy i objęte jest tajemnicą służbową.*]
- <4. Na postanowienie w sprawie zachowania w tajemnicy danych osobowych, o których mowa w ust. 2, pracodawcy przysługuje zażalenie w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie na postanowienie inspektora pracy rozpoznaje właściwy okręgowy inspektor pracy. Postępowanie dotyczące zażalenia toczy się bez udziału pracodawcy i z wyłączeniem jawności.>**

5. W razie uwzględnienia zażalenia protokołów przesłuchania pracownika lub osoby podlega zniszczeniu; o zniszczeniu protokołu należy uczynić wzmiankę w protokole pokontrolnym.
[6. Główny Inspektor Pracy określi zasady postępowania z protokołami przesłuchań i innymi dokumentami, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy służbowej.]

<6. Główny Inspektor Pracy określi zasady postępowania z protokołami przesłuchań i innymi dokumentami, o których mowa w ust. 2–5.>

Art. 44.

[1. Pracownicy wykonujący czynności kontrolne są odpowiedzialni za sumienne wykonywanie swoich obowiązków, a w szczególności za rzetelne i obiektywne ujmowanie i dokumentowanie wyników kontroli oraz za przestrzeganie tajemnicy państwowej i służbowej.]

<1. Pracownicy wykonujący czynności kontrolne są odpowiedzialni za sumienne wykonywanie swoich obowiązków, w szczególności za rzetelne i obiektywne ujmowanie i dokumentowanie wyników kontroli oraz za przestrzeganie przepisów o ochronie informacji niejawnych.>

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, w zakresie swojego działania są niezależni od jakichkolwiek wpływów postronnych i nie mogą uczestniczyć w interesach podmiotów kontrolowanych.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do nieujawniania informacji, że kontrola przeprowadzana jest w następstwie skargi, chyba że zgłaszający skargę wyrazi na to pisemną zgodę.

USTAWA z dnia 15 czerwca 2007 r. O LICENCJI SYNDYKA (Dz. U. Nr 123, poz. 850 oraz z 2009 r. Nr 223, poz. 1777)

Art. 15.

[1. Osoba, której przyznano licencję syndyka składa wobec Ministra Sprawiedliwości, przed wpisem na listę osób posiadających licencję syndyka, o której mowa w art. 17 ust. 1, ślubowanie według następującej roty: "Mając świadomość znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem ślubuję uroczyście, że powierzone mi obowiązki w postępowaniu upadłościowym lub naprawczym będę wypełniać sumiennie i bezstronnie, dochowując tajemnicy państwowej i innej tajemnicy chronionej prawem oraz kierując się w swym postępowaniu zasadami godności, uczciwości i etyki.".]

<1. Osoba, której przyznano licencję syndyka, składa wobec Ministra Sprawiedliwości, przed wpisem na listę osób posiadających licencję syndyka, o której mowa w art. 17 ust. 1, ślubowanie według następującej roty: „Mając świadomość znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem, ślubuję uroczyście, że powierzone mi obowiązki w postępowaniu upadłościowym lub naprawczym będę wypełniać sumiennie i bezstronnie, dochowując tajemnic prawnie chronionych oraz kierując się w swym postępowaniu zasadami godności, uczciwości i etyki.>

2. Minister Sprawiedliwości może upoważnić do przyjęcia ślubowania prezesa sądu okręgowego właściwego dla miejsca zamieszkania osoby, o której mowa w ust. 1.
3. Osoba, która złożyła ślubowanie, składa podpis pod rotą ślubowania.

USTAWA z dnia 3 października 2008 r. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.)

Art. 2.

[1. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).]

<1. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

2. Przepisów ustawy, z wyjątkiem działu II, nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 583).

USTAWA z dnia 9 stycznia 2009 r. O KONCESJI NA ROBOTY BUDOWLANE LUB USŁUGI (Dz. U. Nr 19, poz. 101, Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1778 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675)

Art. 4.

1. Przepisów ustawy nie stosuje się w przypadku zawierania umowy:

[1) objętej tajemnicą państwową zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych albo jeżeli jej wykonaniu muszą towarzyszyć szczególne środki bezpieczeństwa albo jeżeli wymaga tego ochrona podstawowych interesów państwa;]

<1) której wykonanie jest związane z dostępem do informacji niejawnych o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej albo jeżeli jej wykonaniu muszą towarzyszyć szczególne środki bezpieczeństwa, albo jeżeli wymaga tego ochrona podstawowych interesów państwa;>

- 2) przez koncesjodawców wykonujących co najmniej jeden z następujących rodzajów działalności:

- a) udostępnianie publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- b) eksploatacja publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- c) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych za pomocą publicznej sieci telekomunikacyjnej lub usług poczty elektronicznej za pomocą takiej sieci

- jeżeli umowa ma zostać zawarta wyłącznie w celu wykonywania takiego rodzaju działalności;
 - 3) na podstawie szczególnej procedury organizacji międzynarodowej odmiennej od określonej w ustawie;
 - 4) na podstawie umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, dotyczącej stacjonowania wojsk, jeżeli umowa ta przewiduje inne niż ustawa procedury zawierania umowy koncesji;
 - 5) na podstawie umowy międzynarodowej zawartej między Rzeczpospolitą Polską a państwem niebędącym członkiem Unii Europejskiej lub wieloma takimi państwami, dotyczącej wdrożenia lub realizacji przedsięwzięcia przez strony tej umowy, jeżeli umowa ta przewiduje inne niż ustawa procedury zawierania umowy koncesji;
 - 6) z zainteresowanym podmiotem, który z mocy prawa ma wyłączne prawo do wykonywania działalności będącej przedmiotem koncesji;
 - 7) na usługi - jeżeli wymaga tego interes publiczny, który może być związany w szczególności z zagrożeniem ciągłości realizowania zadania będącego przedmiotem koncesji na usługi, a którego wystąpienia koncesjodawca dochowując należytej staranności nie mógł przewidzieć, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Zawierając umowę, o której mowa w ust. 1 pkt 7, wszczyna się postępowanie o zawarcie umowy koncesji. Umowa zawarta w trybie ust. 1 pkt 7 nie może obowiązywać dłużej niż do dnia zakończenia tego postępowania.

USTAWA z dnia 23 stycznia 2009 r. O KRAJOWEJ SZKOLE SĄDOWNICTWA I PROKURATURY (Dz. U. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777)

[Art. 24.

Przed objęciem obowiązków aplikant aplikacji ogólnej składa ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: "Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy państwowej, służbowej i zawodowej"; składający ślubowanie może dodać zwrot: "Tak mi dopomóż Bóg".]

<Art. 24.

Przed objęciem obowiązków aplikant aplikacji ogólnej składa ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy prawnie chronionej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.>

[Art. 30.

Przed objęciem obowiązków aplikant aplikacji sędziowskiej albo prokuratorskiej składa ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: "Ślubuję uroczyście

sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy państwowej, służbowej i zawodowej"; składający ślubowanie może dodać zwrot: "Tak mi dopomóż Bóg".]

<Art. 30.

Przed objęciem obowiązków aplikant aplikacji sędziowskiej albo prokuratorskiej składa ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy prawnie chronionej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.>

USTAWA z dnia 7 maja 2009 r. O BIEGŁYCH REWIDENTACH I ICH SAMORZĄDZIE, PODMIOTACH UPRAWNIONYCH DO BADANIA SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH ORAZ O NADZORZE PUBLICZNYM (Dz. U. Nr 77, poz. 649)

Art. 101.

1. Komisja Nadzoru Audytowego może, na wniosek właściwego organu nadzoru publicznego nad biegłymi rewidentami i podmiotami uprawnionymi do badania sprawozdań finansowych z państwa trzeciego, przekazać temu organowi dokumentację rewizyjną, jeżeli:

- 1) dokumentacja dotyczy badania spółek, które wyemitowały papiery wartościowe w tym państwie trzecim lub które wchodzą w skład grupy kapitałowej sporządzającej skonsolidowane sprawozdanie finansowe w tym państwie trzecim, oraz
- 2) między Komisją Nadzoru Audytowego a organem nadzoru publicznego z państwa trzeciego zostało zawarte porozumienie, o którym mowa w art. 102 ust. 1.

[2. Przekazanie dokumentacji rewizyjnej, o której mowa w ust. 1, powinno być zgodne z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹⁶⁾) i ustawą z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.¹⁷⁾), a tajemnica zawodowa powinna być odpowiednio chroniona.]

<2. Przekazanie dokumentacji rewizyjnej, o której mowa w ust. 1, powinno być zgodne z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) i z ustawą z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), a tajemnica zawodowa powinna być odpowiednio chroniona.>

3. Biegły rewident lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych jest obowiązany doręczyć Komisji Nadzoru Audytowego, na jej żądanie, dokumentację rewizyjną w celu przekazania tej dokumentacji organowi nadzoru z państwa trzeciego.

USTAWA z dnia 27 sierpnia 2009 r. O SŁUŻBIE CELNEJ (Dz. U. Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540)

Art. 8.

1. Informacja uzyskana w sposób określony w art. 5-7, która na mocy przepisów odrębnych podlega ochronie, jest tajemnicą celną, z zastrzeżeniem ust. 8, i nie może być rozpowszechniana przez organ Służby Celnej bez zgody osoby lub organu, który ją udostępnił. Przekazywanie informacji stanowiących tajemnicę celną, jest dozwolone w przypadku, gdy organ Służby Celnej jest do tego obowiązany lub upoważniony zgodnie z obowiązującymi ustawami.
2. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązani są funkcjonariusze celni, zwani dalej "funkcjonariuszami", oraz członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków uzyskali dostęp do informacji stanowiących tajemnicę celną.
3. Osoby wymienione w ust. 2 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:
"Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy celnej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tej tajemnicy."
4. Do przestrzegania tajemnicy celnej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą celną, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.
5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do osób, które przekazały informacje objęte tajemnicą celną.
6. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-5 przepisy art. 294 § 3, 295, 296-297a oraz art. 299-299b i art. 301 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.
7. Naruszenie tajemnicy celnej podlega odpowiedzialności karnej jak za naruszenie tajemnicy skarbowej.

[8. *Przepisów o tajemnicy celnej nie stosuje się do informacji podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).*]

<8. Przepisów o tajemnicy celnej nie stosuje się do informacji podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.>

9. Dane uzyskane w wyniku wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, mogą być udostępnione odbiorcom innym niż uprawnieni na podstawie odrębnych przepisów, o ile ich udostępnienie nie będzie stanowiło naruszenia przepisów prawa lub prawnie chronionych interesów podmiotów i osób, których informacje te dotyczą. Udostępnianie danych powinno nastąpić z zachowaniem zasad wynikających z art. 38 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.).
10. Za przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 9, w zakresie niezbędnym dla ich udostępnienia, mogą być pobierane opłaty, w wysokości nie niższej niż wysokość kosztów poniesionych na ich wygenerowanie i przetworzenie.
11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 9, oraz wysokość opłat, o których mowa w ust. 10, uwzględniając efektywne wykonywanie zadań Służby Celnej oraz konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przetwarzania informacji.

Art. 123.

1. Funkcjonariusz jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym w następujących przypadkach:

- 1) przy nawiązywaniu stosunku służbowego i przy zwalnianiu ze służby;
- 2) co najmniej raz w roku, w terminie wskazanym w ust. 3, oraz
- 3) na żądanie kierownika urzędu.

[2. Treść oświadczenia o stanie majątkowym stanowi tajemnicę służbową.]

<2. Treść oświadczenia o stanie majątkowym stanowi tajemnicę prawnie chronioną i podlega ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.>

3. Funkcjonariusz jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 15 maja, składać oświadczenia o stanie majątkowym wraz z załącznikiem - kserokopią zeznania o wysokości dochodu funkcjonariusza w roku podatkowym i jego korekt. Oświadczenie należy składać według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Oświadczenie składa się kierownikowi urzędu.
4. Naczelnik urzędu celnego, dyrektor izby celnej oraz ich zastępcy składają oświadczenia o stanie majątkowym Szefowi Służby Celnej.
5. W przypadku niezłożenia oświadczenia o stanie majątkowym w terminie, o którym mowa w ust. 3, z powodu nieobecności w służbie, funkcjonariusz składa oświadczenie majątkowe pierwszego dnia po stawieniu się do służby.
6. Oświadczenie o stanie majątkowym powinno zawierać informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach cywilnych lub spółkach prawa handlowego, posiadanych udziałach lub akcjach w tych spółkach, mieniu nabytym od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, mieniu ruchomym, innych prawach majątkowych oraz o zobowiązaniach pieniężnych.
7. Prawo wglądu do złożonych oświadczeń o stanie majątkowym przysługuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Służby Celnej, dyrektorowi izby celnej oraz osobom przez nich pisemnie upoważnionym w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy oświadczeń.
8. Oświadczenie o stanie majątkowym przechowuje się przez okres 10 lat.
9. Oświadczenia o stanie majątkowym osób pełniących funkcję organów Służby Celnej są publikowane bez ich zgody na właściwych stronach Biuletynu Informacji Publicznej, z wyłączeniem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia, numerów PESEL i NIP, miejsca zamieszkania i położenia nieruchomości.
10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym, sposób ich analizy, a także wzór oświadczenia o stanie majątkowym wraz z objaśnieniami oraz pouczeniem o odpowiedzialności za podanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem. Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni zapewnienie prawidłowego składania i przechowywania oświadczeń o stanie majątkowym oraz ograniczenie dostępności do tych oświadczeń.

USTAWA z dnia 9 kwietnia 2010 r. O SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ (Dz. U. Nr 79, poz. 523)

Art. 20.

Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 19 ust. 1 są niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz ma prawo użycia broni palnej lub psa służbowego wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
- 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, których użycie może zagrozić życiu lub zdrowiu funkcjonariusza lub innej osoby;
- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;
- 4) w celu odparcia niebezpiecznego bezpośredniego zamachu na obiekty zakładu karnego lub aresztu śledczego;
- 5) w celu udaremnienia ucieczki osoby pozbawionej wolności z terenu jednostki organizacyjnej;
- [6) *w celu odparcia bezpośredniego zamachu na konwój ochraniający osoby, broń palną, amunicję, materiały stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze lub inne przedmioty wartościowe;*]
- <6) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na konwój ochraniający osoby, broń palną, amunicję, materiały zawierające informacje niejawne, pieniądze lub inne przedmioty wartościowe;>**
- 7) w celu udaremnienia ucieczki osoby pozbawionej wolności w czasie jej konwojowania;
- 8) w pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-3 oraz 5-7.

Art. 29.

Pracownikiem może być osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat i ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe albo wobec której nie został wydany prawomocny wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne o takie przestępstwo, a także nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne o takie przestępstwo;
- 4) ma odpowiednie do zajmowanego stanowiska wykształcenie;
- [5) *daje rękojmię zachowania tajemnicy, stosownie do wymogów określonych w przepisach ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.);*]
- <5) daje rękojmię zachowania tajemnicy, stosownie do wymogów określonych w przepisach ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...);>**
- 6) posiada zdolność psychiczną i fizyczną pozwalającą na zatrudnienie na określonym stanowisku, którą ustala służba medycyny pracy.

Art. 41.

[1. *Podjmując służbę, funkcjonariusz składa pisemne ślubowanie według następującej roty:*
"Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, wstępując do Służby Więziennej, ślubuję uroczyście: rzetelnie wykonywać powierzone mi zadania funkcjonariusza tej Służby i polecenia przełożonych, przestrzegając Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkich przepisów prawa, jak również tajemnicy państwowej i służbowej, a także zasad etyki zawodowej, ze szczególnym uwzględnieniem poszanowania godności ludzkiej oraz z dbałością o dobre imię służby". Ślubowanie może być złożone z dodaniem słów "Tak mi dopomóż Bóg".]

<1. Podjmując służbę, funkcjonariusz składa pisemne ślubowanie według następującej roty:

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, wstępując do Służby Więziennej, ślubuję uroczyście: rzetelnie wykonywać powierzone mi zadania funkcjonariusza tej Służby i polecenia przełożonych, przestrzegając Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkich przepisów prawa, jak również tajemnic związanych ze służbą, a także zasad etyki zawodowej, ze szczególnym uwzględnieniem poszanowania godności ludzkiej oraz z dbałością o dobre imię służby.”.

Ślubowanie może być złożone z dodaniem słów „Tak mi dopomóż Bóg”.>

2. Odmowa złożenia ślubowania powoduje nieważność aktu mianowania.

USTAWA z dnia 9 kwietnia 2010 r. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI GOSPODARCZYCH I WYMIANIE DANYCH GOSPODARCZYCH (Dz. U. Nr 81, poz. 530)

Art. 34.

Kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń biura;
- 2) wglądu do wszelkich dokumentów, nośników informacji lub innych materiałów dowodowych związanych z działalnością gospodarczą biura;
- 3) przeprowadzania oględzin obiektów i składników majątkowych;
- 4) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień od osoby upoważnionej do reprezentowania biura lub innych pracowników biura;
- 5) żądania od osoby upoważnionej do reprezentowania biura sporządzenia, na koszt biura, uwierzytelnionych kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń dokonanych na podstawie dokumentów;
- 6) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów;
- 7) zabezpieczenia materiałów dowodowych;
- [8) *dostępu do informacji prawnie chronionych, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.).]*

<8) dostępu do informacji prawnie chronionych, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>

USTAWA z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy – PRAWO
TELEKOMUNIKACYJNE (Dz. U. Nr 86, poz. 554)

Art. 4.

Abonent będący stroną umowy o świadczenie usługi przedpłaconej w ruchomej publicznej sieci telefonicznej w dniu wejścia w życie ustawy, który udostępnił swoje dane, o których mowa w *[art. 60 ust. 1a]* < **art. 60a ust. 1a** >, może żądać realizacji uprawnień wynikających z art. 80 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.